

Saturs

II Nelegislatīvi akti

REGULAS

- ★ Padomes Īstenošanas regula (ES) 2022/748 (2022. gada 16. maijs), ar ko īsteno Regulu (ES) 2015/735 par ierobežojošiem pasākumiem saistībā ar situāciju Dienvidsudānā 1
- ★ Komisijas Deleģētā regula (ES) 2022/749 (2022. gada 8. februāris), ar ko attiecībā uz pāreju uz jauniem etaloniem, kurus izmanto kā atsauci konkrētos ārpusbiržas atvasināto instrumentu līgumos, groza Deleģētajā regulā (ES) 2017/2417 noteiktos regulatīvos tehniskos standartus ⁽¹⁾ 4
- ★ Komisijas Deleģētā regula (ES) 2022/750 (2022. gada 8. februāris), ar ko attiecībā uz pāreju uz jauniem etaloniem, kurus izmanto kā atsauci konkrētos ārpusbiržas atvasināto instrumentu līgumos, groza Deleģētajā regulā (ES) 2015/2205 noteiktos regulatīvos tehniskos standartus ⁽¹⁾ 6
- ★ Komisijas Īstenošanas regula (ES) 2022/751 (2022. gada 16. maijs) par darbīgās vielas hlorpikrīna neapstiprināšanu saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1107/2009 par augu aizsardzības līdzekļu laišanu tirgū ⁽¹⁾ 11

LĒMUMI

- ★ Padomes Lēmums (ES) 2022/752 (2022. gada 5. aprīlis), ar ko groza Lēmumu 1999/70/EK par dalībvalstu centrālo banku ārējiem revidentiem attiecībā uz *Bank of Greece* ārējiem revidentiem ... 13
- ★ Padomes Lēmums (KĀDP) 2022/753 (2022. gada 16. maijs), ar kuru groza Lēmumu (KĀDP) 2019/938, ar ko atbalsta uzticības veicināšanas procesu, lai Tuvajos Austrumos izveidotu zonu, kura ir brīva no kodolieročiem un visiem citiem masu iznīcināšanas ieročiem 15

⁽¹⁾ Dokuments attiecas uz EEZ.

★ Padomes Lēmums (KĀDP) 2022/754 (2022. gada 16. maijs), ar ko groza Lēmumu (KĀDP) 2019/797 par ierobežojošiem pasākumiem pret kiberuzbrukumiem, kuri apdraud Savienību vai tās dalībvalstis	16
★ Padomes Īstenošanas lēmums (KĀDP) 2022/755 (2022. gada 16. maijs), ar ko īsteno Lēmumu (KĀDP) 2015/740 par ierobežojošiem pasākumiem saistībā ar situāciju Dienvidsudānā	17
★ Komisijas Lēmums (ES) 2022/756 (2021. gada 30. septembris) par pasākumiem SA.32014, SA.32015, SA.32016 (2011/C) (ex 2011/NN), ko īstenojusi Itālija un Sardīnijas reģions par labu <i>Saremar</i> (izziņots ar dokumenta numuru C(2021) 6990) ⁽¹⁾	19
★ Komisijas Īstenošanas lēmums (ES) 2022/757 (2022. gada 11. maijs), ar ko attiecībā uz saskaņotajiem standartiem, kas reglamentē kvalitātes pārvaldības sistēmas, sterilizāciju un riska pārvaldības piemērošanu medicīniskām ierīcēm groza Īstenošanas lēmumu (ES) 2021/1182	27

IETEIKUMI

★ Komisijas Ieteikums (ES) 2022/758 (2022. gada 27. aprīlis) par sabiedrības līdzdalībā iesaistījušos žurnālistu un cilvēktiesību aizstāvju aizsardzību pret acīmredzami nepamatotu vai ļaunprātīgu tiesvedību (“stratēģisku tiesvedību pret sabiedrības līdzdalību”)	30
---	----

PROCESUĀLIE NOTEIKUMI

★ Valdes Lēmums Nr. 28/2022 (2022. gada 4. aprīlis) par iekšējiem noteikumiem par dažu datu subjektu tiesību ierobežojumiem saistībā ar personas datu apstrādi Eiropas Robežu un krasta aģentūras veikto darbību ietvaros	45
---	----

⁽¹⁾ Dokuments attiecas uz EEZ.

II

(Nelegislatīvi akti)

REGULAS

PADOMES ĪSTENOŠANAS REGULA (ES) 2022/748

(2022. gada 16. maijs),

ar ko īsteno Regulu (ES) 2015/735 par ierobežojošiem pasākumiem saistībā ar situāciju
Dienvidsudānā

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību,

ņemot vērā Padomes Regulu (ES) 2015/735 (2015. gada 7. maijs) par ierobežojošiem pasākumiem saistībā ar situāciju
Dienvidsudānā un ar ko atceļ Regulu (ES) Nr. 748/2014 ⁽¹⁾ un jo īpaši tās 22. panta 4. punktu,

ņemot vērā Savienības Augstā pārstāvja ārlietās un drošības politikas jautājumos priekšlikumu,

tā kā:

- (1) Padome 2015. gada 7. maijā pieņēma Regulu (ES) 2015/735.
- (2) Saskaņā ar Regulas (ES) 2015/735 22. panta 4. punktu Padome ir pārskatījusi minētās regulas II pielikumā izklāstīto sarakstu ar personām, kurām piemēro ierobežojošos pasākumus.
- (3) Padome ir secinājusi, ka ierobežojošie pasākumi pret vienu personu, kas iekļauta Regulas (ES) 2015/735 II pielikumā, būtu jā saglabā un ka ieraksts par minēto personu būtu jāatjaunina un jāpārnumurē.
- (4) Tāpēc būtu attiecīgi jāgroza Regula (ES) 2015/735,

IR PIEŅĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

Regulas (ES) 2015/735 II pielikumu groza tā, kā izklāstīts šīs regulas pielikumā.

2. pants

Šī regula stājas spēkā nākamajā dienā pēc tās publicēšanas Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

⁽¹⁾ OV L 117, 8.5.2015., 13. lpp.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2022. gada 16. maijā

*Padomes vārdā –
priekšsēdētājs*
J. BORRELL FONTELLES

PIELIKUMS

Regulas (ES) 2015/735 II pielikumā tabulu aizstāj ar šādu:

	“Vārds	Identifikācijas informācija	Pamatojums	Sarakstā iekļaušanas datums
1.	Michael MAKUEI LUETH	Dzimšanas datums: 1947. gads Dzimšanas vieta: Bor, Sudāna (tagad Dienvidsudāna) Dzimums: vīrietis	<i>Michael Makuei Lueth</i> kopš 2013. gada ir ieņēmis informācijas un apraides ministra amatu un turpina ieņemt šo amatu nacionālās vienotības pārejas valdībā. Viņš bija arī valdības delegācijas runaspersona Starptautību attīstības iestādes miera sarunās laikposmā no 2014. līdz 2015. gadam un no 2016. līdz 2018. gadam. <i>Makuei</i> ir traucējis politiskajam procesam Dienvidsudānā, jo īpaši ar naidu kurinošiem publiskiem izteikumiem traucējot īstenot 2015. gada augusta Nolīgumu par Dienvidsudānas konflikta atrisināšanu (ARCSS) (2018. gada septembrī aizstāts ar “Atjaunoto ARCSS” (R-ARCSS)), traucējot strādāt ARCSS Apvienotās uzraudzības izvērtēšanas komitejai (JMEC, kas ar R-ARCSS pārdēvēta par “Atjaunoto JMEC”) un traucējot izveidot ARCSS pārejas laika tiesu varas iestādes, kuru izveide arī ir paredzēta R-ARCSS. Viņš arī ir kavējis Apvienoto Nāciju Organizācijas Reģionālās aizsardzības spēku operācijas. <i>Makuei</i> ir atbildīgs arī par smagiem cilvēktiesību pārkāpumiem, tostarp par vārda brīvības ierobežojumiem.	3.2.2018.”

KOMISIJAS DELEĢĒTĀ REGULA (ES) 2022/749**(2022. gada 8. februāris),****ar ko attiecībā uz pāreju uz jauniem etaloniem, kurus izmanto kā atsauci konkrētos ārpusbiržas atvasināto instrumentu līgumos, groza Deleģētajā regulā (ES) 2017/2417 noteiktos regulatīvos tehniskos standartus****(Dokuments attiecas uz EEZ)**

EIROPAS KOMISIJA,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 600/2014 (2014. gada 15. maijs) par finanšu instrumentu tirgiem un ar ko groza Regulu (ES) Nr. 648/2012 ⁽¹⁾ un jo īpaši tās 32. panta 1. punktu,

tā kā:

- (1) Komisijas Deleģētajā regulā (ES) 2017/2417 ⁽²⁾ cita starpā ir precizētas tādu ārpusbiržas atvasināto instrumentu kategorijas, kuri denominēti euro (EUR), sterliņu mārciņās (GBP) un ASV dolāros (USD) un uz kuriem attiecas Regulas (ES) Nr. 600/2014 28. pantā minētais atvasināto instrumentu tirdzniecības pienākums. Kategorijās, kas denominētas GBP un USD, kā atsauci izmanto Londonas starpbanku tirgus likmes (*LIBOR*) etalonus.
- (2) *ICE Benchmark Administration (IBA)*, proti, *LIBOR* administrators, paziņoja, ka GBP un JPY *LIBOR* vērtību publicēšana tiks pārtraukta 2021. gada beigās, savukārt dažu USD *LIBOR* vērtību publicēšana tiks pārtraukta 2023. gada jūnijā. Apvienotās Karalistes Finanšu uzraudzības iestāde 2021. gada 5. martā apstiprināja, ka vai nu neviens administrators vairs nesniegs visas *LIBOR* vērtības, vai arī tās vairs nebūs reprezentatīvas. Turklāt Komisija, Eiropas Centrālā banka kā banku uzraudzības iestāde (ECB banku uzraudzība), Eiropas Banku iestāde (EBI) un Eiropas Vērtspapīru un tirgu iestāde (EVTI) izdeva kopīgu paziņojumu, lai stingri mudinātu darījuma partnerus cik drīz vien praktiski iespējams un jebkurā gadījumā līdz 2021. gada 31. decembrim pārstāt izmantot *LIBOR* vērtības, t. sk. USD *LIBOR*, kā atsauces likmi jaunos līgumos.
- (3) Tādējādi pēc 2021. gada 31. decembra darījumu partneri vairs nevarēs veikt darījumus ar procentu likmju ārpusbiržas atvasinātajiem instrumentiem, kuros kā atsauci izmanto GBP *LIBOR*, jo minētais etalons netiks izstrādāts, un ir sagaidāms, ka darījumu partneri vairāk nevarēs veikt darījumus ar procentu likmju ārpusbiržas atvasināto instrumentu līgumiem, kuros kā atsauci izmanto USD *LIBOR*. Līdz ar to paredzams, ka minēto atvasināto instrumentu atlikušais tirdzniecības apjoms (tāpat kā to likviditāte) būs ļoti zems vai tā nebūs vispār. Tas pats attiecas uz to atvasināto instrumentu darījumu apjomu, kuriem tūrvērti veiks centrālie darījumu partneri (CCP) vai kurus tirgos tirdzniecības vietās; attiecībā uz atvasinātajiem instrumentiem, kuros kā atsauci izmanto USD *LIBOR*, paredzams, ka samazināsies apjoms vai likviditāte. Minētie notikumi pamato izmaiņas tūrvērtes pienākuma darbības jomā un vēlāku grozījumu Komisijas Deleģētajā regulā (ES) 2015/2205 ⁽³⁾, turklāt atvasinātie instrumenti, kuros kā atsauci izmanto GBP *LIBOR* un USD *LIBOR*, ir jāizslēdz no tūrvērtes pienākuma darbības jomas. Tādējādi to atvasināto instrumentu kategorijas, uz kurām pašlaik attiecas atvasināto instrumentu tirdzniecības pienākums un kurās kā atsauci izmanto GBP *LIBOR* vai USD *LIBOR*, no 2022. gada 3. janvāra vairs neatbildīs Regulas (ES) Nr. 600/2014 32. panta 1. punktā paredzētajam nosacījumam par atvasināto instrumentu tirdzniecības pienākuma piemērošanu atvasinātajiem instrumentiem. Tāpēc šīs atvasināto instrumentu kategorijas ir jāsvīturo no tirdzniecības pienākuma darbības jomas.

⁽¹⁾ OV L 173, 12.6.2014., 84. lpp.⁽²⁾ Komisijas Deleģētā regula (ES) 2017/2417 (2017. gada 17. novembris), ar ko attiecībā uz regulatīvajiem tehniskajiem standartiem par pienākumu veikt noteiktu atvasināto instrumentu tirdzniecību papildina Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 600/2014 par finanšu instrumentu tirgiem (OV L 343, 22.12.2017., 48. lpp.).⁽³⁾ Komisijas Deleģētā regula (ES) 2015/2205 (2015. gada 6. augusts), ar ko papildina Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 648/2012 attiecībā uz regulatīvajiem tehniskajiem standartiem par tūrvērtes pienākumu (OV L 314, 1.12.2015., 13. lpp.).

- (4) Tā kā plānotā GBP *LIBOR* izstrādes pārtraukšana ir paredzēta 2021. gada beigās un Komisija, ECB banku uzraudzība, EVTI un EBI regulatīvā ziņā paudušas, ka darījumu partneriem cik drīz vien praktiski iespējams un jebkurā gadījumā līdz 2021. gada 31. decembrim jāpārstāj izmantot *LIBOR* vērtības kā atsauces likmi jaunos līgumos, paredzams, ka pāreja no procentu likmju atvasinātajiem instrumentiem, kuru pamatā ir *LIBOR*, notiks ātri. Līdz ar to tiek sagaidīts, ka pēc 2021. gada 31. decembra darījumu partneri tirgos citus procentu likmju ārpusbiržas atvasinātos instrumentus vai veiks šo instrumentu tirvērti, jo īpaši procentu likmju ārpusbiržas atvasinātos instrumentus, kuros kā atsauci izmanto bezriskā likmes GBP vai USD. Tādējādi šai regulai būtu jāstājas spēkā nekavējoties pēc tās publicēšanas.
- (5) Tāpēc Deleģētā regula (ES) 2017/2417 būtu attiecīgi jāgroza.
- (6) Šī regula ir balstīta uz regulatīvo tehnisko standartu projektu, ko Komisijai iesniegusi Eiropas Vērtspapīru un tirgu iestāde (EVTI).
- (7) EVTI ir rīkojusi atklātu sabiedrisko apspriešanu par regulatīvo tehnisko standartu projektu, uz ko balstīta šī regula, izvērtējusi iespējamās saistītās izmaksas un ieguvumus un lūgusi ieteikumu no Vērtspapīru un tirgu nozares ieinteresēto personu grupas, kura izveidota saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 1095/2010 (*) 37. pantu,

IR PIENĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

Grozījumi Deleģētajā regulā (ES) 2017/2417

Deleģētās regulas (ES) 2017/2417 pielikumā svīturo 2. un 3. tabulu.

2. pants

Stāšanās spēkā

Šī regula stājas spēkā nākamajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2022. gada 8. februārī

Komisijas vārdā –
priekšsēdētāja
Ursula VON DER LEYEN

(*) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1095/2010 (2010. gada 24. novembris), ar ko izveido Eiropas Uzraudzības iestādi (Eiropas Vērtspapīru un tirgu iestādi), groza Lēmumu Nr. 716/2009/EK un atceļ Komisijas Lēmumu 2009/77/EK (OV L 331, 15.12.2010., 84. lpp.).

KOMISIJAS DELEĢĒTĀ REGULA (ES) 2022/750**(2022. gada 8. februāris),****ar ko attiecībā uz pāreju uz jauniem etaloniem, kurus izmanto kā atsauci konkrētos ārpusbiržas atvasināto instrumentu līgumos, groza Deleģētajā regulā (ES) 2015/2205 noteiktos regulatīvos tehniskos standartus****(Dokuments attiecas uz EEZ)**

EIROPAS KOMISIJA,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 648/2012 (2012. gada 4. jūlijs) par ārpusbiržas atvasinātajiem instrumentiem, centrālajiem darījumu partneriem un darījumu reģistriem ⁽¹⁾ un jo īpaši tās 5. panta 2. punktu,

tā kā:

- (1) Komisijas Deleģētajā regulā (ES) 2015/2205 ⁽²⁾ cita starpā ir noteiktas procentu likmju ārpusbiržas atvasināto instrumentu, kas denominēti euro (EUR), sterliņu mārciņās (GBP), Japānas jenās (JPY) un ASV dolāros (USD), klases, uz kurām attiecas tīrvērtes pienākums. Minētās klases ietver vienu EUR denominētu klasi, kas kā atsauci izmanto darījumu uz nakti procentu likmi (*Euro Overnight Index Average (EONIA)*), kā arī vairākas klases, kas denominētas GBP, JPY vai USD un kas kā atsauci izmanto Londonas starpbanku tirgus likmi (*London Inter-Bank Offered Rate (LIBOR)*); *EONIA* un *LIBOR* ir divi etaloni, kuru izstrāde tiks pārtraukta.
- (2) Eiropas Naudas tirgu institūts, *EONIA* administrators, paziņoja, ka *EONIA* izstrāde tiks pārtraukta 2021. gada beigās. Līdzīgi *ICE Benchmark Administration*, proti, *LIBOR* administrators, paziņoja, ka arī GBP *LIBOR*, JPY *LIBOR* un dažu USD *LIBOR* noteikto vērtību izstrāde tiks pārtraukta 2021. gada beigās, savukārt visu atlikušo USD *LIBOR* vērtību publicēšana beigsies 2023. gada jūnijā. Apvienotās Karalistes Finanšu uzraudzības iestāde 2021. gada 5. martā apstiprināja, ka vai nu neviens administrators vairs nesniegs visas *LIBOR* vērtības, vai arī tās vairs nebūs reprezentatīvas. Turklāt Komisija, Eiropas Centrālā banka kā banku uzraudzības iestāde (ECB banku uzraudzība), Eiropas Banku iestāde (EBI) un Eiropas Vērtspapīru un tirgu iestāde (EVTI) izdeva kopīgu paziņojumu, lai stingri mudinātu darījuma partnerus cik drīz vien praktiski iespējams un jebkurā gadījumā līdz 2021. gada 31. decembrim pārstāt izmantot *LIBOR* vērtības, t. sk. USD *LIBOR*, kā atsaucē likmi jaunos līgumos.
- (3) Tādējādi pēc 2021. gada 31. decembra darījumu partneri vairs nevarēs veikt darījumus ar procentu likmju ārpusbiržas atvasinātajiem instrumentiem, kuros kā atsauci izmanto *EONIA*, GBP *LIBOR* vai JPY *LIBOR*, jo minētie etaloni netiks izstrādāti, vai tiek sagaidīts, ka darījumu partneri vairs neveic darījumus ar procentu likmju ārpusbiržas atvasinātajiem instrumentiem, kuros kā atsauci izmanto USD *LIBOR*. Tādējādi minētajā datumā nebūs pieejams atvasināto instrumentu, kuros kā atsauci izmanto *EONIA*, GBP *LIBOR* vai JPY *LIBOR*, apjoms un likviditāte, turklāt centrālie darījumu partneri (CCP) minētajiem darījumiem neveiks tīrvērti. Tajā pašā dienā vairāk nevajadzētu būt arī būtiskai to atvasināto instrumentu likviditātei, kuros kā atsauci izmanto USD *LIBOR*. Tāpēc atvasināto instrumentu klases, uz kurām pašlaik attiecas tīrvērtes pienākums un kurās kā atsauci izmanto *EONIA*, GBP *LIBOR* vai JPY *LIBOR*, vairs neatbilst diviem nosacījumiem, lai tām piemērotu tīrvērtes pienākumu, kas noteikts Regulā (ES) Nr. 648/2012, t. i., pietiekams likviditātes līmenis un tīrvērtē jāveic atļauju saņēmumam vai atzītam CCP, savukārt atvasināto instrumentu klases, uz kurām pašlaik attiecas tīrvērtes pienākums un kurās kā atsauci izmanto USD *LIBOR*, vairs neatbilst vienam no nosacījumiem, lai uz tām attiektos Regulā (ES) Nr. 648/2012 noteiktais tīrvērtes pienākums, t. i., pietiekams likviditātes līmenis. No tā izriet, ka minētās klases būtu jāsvīturo no tīrvērtes pienākuma darbības jomas.
- (4) Regulatori un tirgus dalībnieki ir strādājuši pie minēto valūtu aizstājējlikmēm un jo īpaši pie jaunu bezriskā likmju izstrādes, kuras tagad izmanto kā etalonus finanšu instrumentos un finanšu līgumos. Konkrēti, euro īstermiņa procentu likmes (*EURSTR*), nodrošinātās diennakts finansējuma likmes (*Secured Overnight Financing Rate, (SOFR)*), sterliņu mārciņas diennakts vidējā indeksa (*Sterling Over Night Index Average (SONIA)*) un Tokijas diennakts vidējās

⁽¹⁾ OV L 201, 27.7.2012., 1. lpp.⁽²⁾ Komisijas Deleģētajā regulā (ES) 2015/2205 (2015. gada 6. augusts), ar ko papildina Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 648/2012 attiecībā uz regulatīvajiem tehniskajiem standartiem par tīrvērtes pienākumu (OV L 314, 1.12.2015., 13. lpp.).

likmes (*Tokyo Overnight Average Rate (TONA)*) bezriska likmes tiek sagatavotas attiecīgi EUR, USD, GBP un JPY. Konkrētāk, attiecībā uz ārpusbiržas atvasināto instrumentu tirgu tas tagad nozīmē, ka darījumu partneri tirgo procentu likmju ārpusbiržas atvasināto instrumentu līgumus, kuros kā atsauci izmanto *EURSTR*, *SOFR*, *SONIA* un *TONA*, un to tīrvērtē tiek veikta konkrētos CCP.

- (5) EVTI ir informēta par procentu likmju ārpusbiržas atvasināto instrumentu klasēm, kurās kā atsauci izmanto *EURSTR*, *SOFR*, *SONIA* vai *TONA* un kurām konkrēti CCP ir saņēmuši atļauju veikt tīrvērti. Attiecībā uz katru no šīm klasēm EVTI ir novērtējusi būtiskos kritērijus, saskaņā ar kuriem uz tām attiecina tīrvērtes pienākumu, tostarp standartizācijas pakāpi, apjomu un likviditāti, kā arī cenu noteikšanas informācijas pieejamību. Lai sasniegtu vispārējo mērķi samazināt sistēmisko risku, EVTI ir noteikusi procentu likmju ārpusbiržas atvasināto instrumentu klases, kurās kā atsauci izmanto dažas no minētajām bezriskā likmēm un uz kurām būtu jāattiecinā tīrvērtes pienākums saskaņā ar Regulā (ES) Nr. 648/2012 izklāstīto procedūru. Tāpēc minētās klases būtu jāiekļauj tīrvērtes pienākuma darbības jomā.
- (6) Kopumā dažādiem darījumu partneriem ir nepieciešami atšķirīgi laikposmi, lai ieviestu noteikumus, kas nepieciešami, lai sāktu to savu procentu likmju ārpusbiržas atvasināto instrumentu tīrvērti, uz kuriem attiecas tīrvērtes pienākums. Tomēr šajā gadījumā darījumu partneriem bija laiks sagatavoties pārejai uz jauniem etaloniem un plānotajai *EONIA*, *EUR LIBOR*, *GBP LIBOR* vai *JPY LIBOR* izstrādes pārtraukšanai, kas notiks 2021. gada beigās, tostarp attiecībā uz to tīrvērtes noteikumiem. Darījumu partneriem, uz kuriem jau attiecas tīrvērtes pienākums un kas veic EUR vai GBP denominēto procentu likmju ārpusbiržas atvasināto instrumentu tīrvērti, tādu klašu tīrvērtes nolūkā, kurās kā atsauci izmanto jaunās bezriskā likmes minētajās valūtās, nav nepieciešams veikt būtiskas izmaiņas (ja tādas vispār ir) to tīrvērtes līgumos vai procesos. Ja darījumu partneri ir ieviesuši tīrvērtes noteikumus, lai veiktu tīrvērti EUR vai GBP denominētajiem procentu likmju ārpusbiržas atvasinātajiem instrumentiem, tad to procentu likmju ārpusbiržas atvasināto instrumentu tīrvērtē, kuros kā atsauci izmanto bezriskā likmes minētajās valūtās, nav nepieciešams vienoties par pilnīgi jauniem tīrvērtes noteikumiem un tos īstenot, kā tas bija, kad tie pirmo reizi sāka veikt minētajās valūtās denominētu procentu likmju ārpusbiržas atvasināto instrumentu tīrvērti. Tā kā to atvasināto instrumentu tīrvērtē, kuros kā atsauci izmanto jaunās bezriskā likmes, ir daļa no lielākas sagatavošanās, lai īstenotu atteikšanos no *EONIA* un *LIBOR* un pāreju uz jauniem etaloniem, nav nepieciešams paredzēt papildu pakāpenisku ieviešanu, lai nodrošinātu minētā pienākuma pienācīgu un savlaicīgu īstenošanu. Izmaiņas, kas nepieciešamas, lai ieviestu jaunās procentu likmju ārpusbiržas atvasināto instrumentu klases, kurās kā atsauci izmanto bezriskā likmes un kuras ir denominētas EUR un GBP, būtu jāskaidrē no šīs regulas spēkā stāšanās dienas.
- (7) Pēc Komisijas, EVTI, ECB banku uzraudzības un EBI kopīgā paziņojuma, lai stingri mudinātu darījumu partnerus cik drīz vien praktiski iespējams un jebkurā gadījumā līdz 2021. gada 31. decembrim pārstāt izmantot *LIBOR* vērtības kā atsauci likmi jaunos līgumos, darījumu partneriem bija jāplāno, cik ilgi tie kā atsauci varētu izmantot USD *LIBOR*, tostarp attiecībā uz to tīrvērtes noteikumiem. Tie paši apsvērumi attiecībā uz tīrvērtes noteikumus ieviešanu darījumu partneru spēju veikt tīrvērti konkrētā valūtā denominētiem procentu likmju ārpusbiržas atvasinātajiem instrumentiem, lai pielāgotos samērā īsam pārmaiņu periodam un varētu veikt to procentu likmju ārpusbiržas atvasināto instrumentu tīrvērti, kuros kā atsauci izmanto bezriskā likmes tajā pašā valūtā, attiecas arī uz USD, bet daži papildu elementi nozīmē, ka to sagatavošanās attiecībā uz USD ir mazāk pavisinājusies uz priekšu. Konkrēti, CCP vēl nav paziņojuši, kad tie konvertēs procentu likmju ārpusbiržas atvasinātos instrumentus, kuriem pašlaik veic tīrvērti un kuros kā atsauci izmanto USD *LIBOR*, procentu likmju ārpusbiržas atvasinātajos instrumentos, kuros kā atsauci izmanto *SOFR*, un vēl nav skaidrs, kā šo atvasināto instrumentu vietējā tirgū tiks pielāgota obligātā tīrvērtē. Šī papildu sarežģītība nozīmē, ka darījumu partneriem ir vajadzīgs vairāk laika, lai sagatavotos tīrvērtes pienākumam attiecībā uz procentu likmju ārpusbiržas atvasinātajiem instrumentiem, kuros kā atsauci izmanto USD bezriskā likmi, un tādējādi ir nepieciešams paredzēt papildu pakāpenisku ieviešanu, lai nodrošinātu minētā pienākuma pienācīgu un savlaicīgu īstenošanu. Izmaiņas, kas veiktas, lai ieviestu ārpusbiržas procentu likmju atvasināto instrumentu jauno klasi, kurā kā atsauci izmanto USD denominēto bezriskā likmi, būtu jāskaidrē no šīs regulas spēkā stāšanās dienas.
- (8) Plānotā *EONIA*, *GBP LIBOR* un *JPY LIBOR* izstrādes pārtraukšana ir paredzēta 2021. gada beigās, un no 2022. gada 3. janvāra nebūs iespējams tirgot procentu likmju ārpusbiržas atvasinātos instrumentus, kuros kā atsauci izmanto minētos etalonus, vai veikt šo instrumentu tīrvērti. Līdzīgi pēc Komisijas, EVTI, ECB banku uzraudzības un EBI kopīgā paziņojuma, lai stingri mudinātu darījumu partnerus cik drīz vien praktiski iespējams un jebkurā gadījumā līdz 2021. gada 31. decembrim pārstāt izmantot *LIBOR* vērtības kā atsauci likmi jaunos līgumos, tiek sagaidīts, ka darījumu partneri no 2022. gada 3. janvāra vairs netirgo procentu likmju ārpusbiržas atvasinātos instrumentus, kuros kā atsauci izmanto USD *LIBOR*, vai neveic šo instrumentu tīrvērti. Tā vietā no 2022. gada 3. janvāra darījumu partneri tirgos citus procentu likmju ārpusbiržas atvasinātos instrumentus vai veiks šo instrumentu tīrvērti, jo īpaši procentu likmju ārpusbiržas atvasinātos instrumentus, kuros kā atsauci izmanto bezriskā likmes. Tādējādi šai regulai būtu jāstājas spēkā nekavējoties pēc tās publicēšanas.

- (9) Tāpēc Deleģētā regula (ES) 2015/2205 būtu attiecīgi jāgroza.
- (10) Šī regula ir balstīta uz regulatīvo tehnisko standartu projektu, ko Komisijai iesniegusi EVTI.
- (11) EVTI ir rīkojusi atklātu sabiedrisko apspriešanu par regulatīvo tehnisko standartu projektu, uz kuru ir balstīta šī regula, ir izvērtējusi potenciālās saistītās izmaksas un ieguvumus, kā arī ir lūgusi ieteikumu no Vērtspapīru un tirgu nozares ieinteresēto personu grupas, kas izveidota saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 1095/2010 ⁽³⁾ 37. pantu, un ir apspriedusies ar Eiropas Sistēmisko risku kolēģiju.

IR PIENĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

Grozījumi Deleģētajā regulā (ES) 2015/2205

Deleģēto regulu (ES) 2015/2205 groza šādi:

1) regulas 3. pantu groza šādi:

a) iekļauj šādu 1.a un 1.b punktu:

“1.a Atkāpjoties no 1. punkta, attiecībā uz līgumiem, kas ietilpst kādā no pielikuma 4. tabulas D.4.1 un D.4.2 rindās minētajām ārpusbiržas atvasināto instrumentu klasēm, tīrvērtes pienākums attiecībā uz šādiem līgumiem stājas spēkā 2022. gada 18. maijā.

1.b Atkāpjoties no 1. punkta, attiecībā uz līgumiem, kas ietilpst kādā no pielikuma 4. tabulas D.4.3 rindās minētajām ārpusbiržas atvasināto instrumentu klasēm, tīrvērtes pienākums attiecībā uz šādiem līgumiem stājas spēkā 2022. gada 18. augustā.”;

b) panta 2. punkta pirmo daļu aizstāj ar šādu:

“Atkāpjoties no 1., 1.a un 1.b punkta, attiecībā uz līgumiem, kas ietilpst kādā no pielikumā minētajām ārpusbiržas atvasināto instrumentu klasēm un kas noslēgti starp darījumu partneriem, kuri ietilpst vienā grupā, un ja viens darījumu partneris uzņēmējdarbību veic trešā valstī, bet otrs darījumu partneris uzņēmējdarbību veic Savienībā, tīrvērtes pienākums stājas spēkā:

a) 2022. gada 30. jūnijā, ja nav pieņemts Regulas (ES) Nr. 648/2012 13. panta 2. punktā paredzētais lēmums par līdzvērtību minētās regulas 4. panta vajadzībām, kurš aptver šīs regulas pielikumā minētos ārpusbiržas atvasināto instrumentu līgumus, attiecībā uz konkrēto trešo valsti;

b) ja ir pieņemts Regulas (ES) Nr. 648/2012 13. panta 2. punktā paredzētais lēmums par līdzvērtību minētās regulas 4. panta vajadzībām, kurš aptver šīs regulas pielikumā minētos ārpusbiržas atvasināto instrumentu līgumus, attiecībā uz konkrēto trešo valsti, vēlākajā no šādiem datumiem:

i) 60 dienas pēc tāda lēmuma par līdzvērtību stāšanās spēkā, kas pieņemts saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 648/2012 13. panta 2. punktu minētās regulas 4. panta vajadzībām, kurš aptver šīs regulas pielikumā minētos ārpusbiržas atvasināto instrumentu līgumus, attiecībā uz konkrēto trešo valsti;

ii) dienā, kad saskaņā ar 1. punktu stājas spēkā tīrvērtes pienākums.”;

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1095/2010 (2010. gada 24. novembris), ar ko izveido Eiropas Uzraudzības iestādi (Eiropas Vērtspapīru un tirgu iestādi), groza Lēmumu Nr. 716/2009/EK un atceļ Komisijas Lēmumu 2009/77/EK (OV L 331, 15.12.2010., 84. lpp.).

c) panta 3. punktu aizstāj ar šādu:

“3. Atkāpjoties no 1., 1.a, 1.b un 2. punkta, attiecībā uz līgumiem, kas ietilpst kādā no pielikumā minētajām ārpusbiržas atvasināto instrumentu klasēm, tūrvērtes pienākums stājas spēkā 2022. gada 18. februārī, ja ir izpildīti šādi nosacījumi:

a) tūrvērtes pienākuma piemērošana nav sāka līdz 2021. gada 18. februārim;

b) līgumi tiek pārjaunoti tikai tādēļ, lai darījumu partneri, kas veic uzņēmējdarbību Apvienotajā Karalistē, aizstātu ar darījumu partneri, kurš veic uzņēmējdarbību kādā dalībvalstī.”;

2) regulas pielikumu aizstāj ar šīs regulas pielikumu.

2. pants

Stāšanās spēkā

Šī regula stājas spēkā nākamajā dienā pēc tās publicēšanas Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2022. gada 8. februārī

Komisijas vārdā –
priekšsēdētāja
Ursula VON DER LEYEN

PIELIKUMS

"PIELIKUMS

Procentu likmju ārpusbiržas atvasināto instrumentu klases, uz kurām attiecas tīrvērtes pienākums

1. tabula

Bāzes mijmaiņas darījumu klases

ID	Veids	Atsauces indekss	Norēķinu valūta	Termiņš	Norēķinu valūtas veids	Izvēles iespējas	Nomināla veids
A.1.1	Bāze	EURIBOR	EUR	28d–50g	Viena valūta	Nav	Konstants vai mainīgs

2. tabula

Fiksēto un svārstīgo procentu likmju mijmaiņas darījumu klases

ID	Veids	Atsauces indekss	Norēķinu valūta	Termiņš	Norēķinu valūtas veids	Izvēles iespējas	Nomināla veids
A.2.1	Fiksētās un svārstīgās	EURIBOR	EUR	28d–50g	Viena valūta	Nav	Konstants vai mainīgs

3. tabula

Regulētā tirgū netirgotu procentu likmju nākotnes līgumu klases

ID	Veids	Atsauces indekss	Norēķinu valūta	Termiņš	Norēķinu valūtas veids	Izvēles iespējas	Nomināla veids
A.3.1	FRA	EURIBOR	EUR	3d–3g	Viena valūta	Nav	Konstants vai mainīgs

4. tabula

Uz nakti izsniegto kredītu indeksu mijmaiņas darījumu klases

ID	Veids	Atsauces indekss	Norēķinu valūta	Termiņš	Norēķinu valūtas veids	Izvēles iespējas	Nomināla veids
A.4.2	OIS	FedFunds	USD	7d–3g	Viena valūta	Nav	Konstants vai mainīgs
D.4.1	OIS	EURSTR	EUR	7d–3g	Viena valūta	Nav	Konstants vai mainīgs
D.4.2	OIS	SONIA	GBP	7d–50g	Viena valūta	Nav	Konstants vai mainīgs
D.4.3	OIS	SOFR	USD	7d–3g	Viena valūta	Nav	Konstants vai mainīgs"

KOMISIJAS ĪSTENOŠANAS REGULA (ES) 2022/751

(2022. gada 16. maijs)

par darbīgās vielas hlorpikrīna neapstiprināšanu saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1107/2009 par augu aizsardzības līdzekļu laišanu tirgū

(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS KOMISIJA,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1107/2009 (2009. gada 21. oktobris) par augu aizsardzības līdzekļu laišanu tirgū, ar ko atceļ Padomes Direktīvas 79/117/EEK un 91/414/EEK ⁽¹⁾, un jo īpaši tās 13. panta 2. punktu,

tā kā:

- (1) 2014. gada 21. decembrī uzņēmums *European Chloropicrin Group (ECG)* saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1107/2009 7. panta 1. punktu Apvienotajai Karalistei ("ziņotāja dalībvalsts") iesniedza pieteikumu uz darbīgās vielas hlorpikrīna apstiprināšanu.
- (2) Saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1107/2009 9. panta 3. punktu ziņotāja dalībvalsts 2014. gada 18. jūnijā pieteikuma iesniedzējam, pārējām dalībvalstīm, Komisijai un Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestādei ("Iestāde") paziņoja, ka pieteikums ir pieņemams.
- (3) Attiecībā uz pieteikuma iesniedzēja ierosināto lietojumu saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1107/2009 11. panta 2. un 3. punktu ir novērtēta minētās darbīgās vielas iedarbība uz cilvēka veselību, dzīvnieku veselību un vidi. 2017. gada 12. decembrī ziņotāja dalībvalsts Komisijai un Iestādei iesniedza novērtējuma ziņojuma projektu.
- (4) Saskaņā ar minētās regulas 12. panta 1. punktu Iestāde no ziņotājas dalībvalsts saņemto novērtējuma ziņojuma projektu nosūtīja pieteikuma iesniedzējam un pārējām dalībvalstīm un rīkoja sabiedrisko apspriešanu par to.
- (5) Iestāde saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1107/2009 12. panta 3. punktu pieprasīja, lai pieteikuma iesniedzējs dalībvalstīm, Komisijai un Iestādei sniedz papildu informāciju.
- (6) Profesionālizvērtēšanā, kura notika pēc Apvienotās Karalistes paziņojuma par nodomu izstāties no Savienības saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 50. pantu, 2019. gada jūnijā ziņotājas dalībvalsts pienākumus, kas saistīti ar šo darbīgo vielu, uzņēmās Itālija.
- (7) Papildu informācijas novērtējumu ziņotāja dalībvalsts Iestādei iesniedza kā atjauninātu novērtējuma ziņojuma projektu.
- (8) Dalībvalstis un Iestāde izskatīja novērtējuma ziņojuma projektu. Iestāde 2020. gada 30. janvārī Komisijai iesniedza secinājumu ⁽²⁾ par darbīgās vielas hlorpikrīna riska novērtējumu.
- (9) Secinājumā Iestāde norādīja, ka, balstoties uz pieejamo informāciju, tā nevarēja pabeigt riska novērtējumu attiecībā uz patērētājiem, lietotājiem, strādniekiem, garāmgājējiem un iedzīvotājiem, kā arī konstatēja iespējamās bažas, kuras attiecībā uz visiem reprezentatīviem lietojumiem saistītas ar gruntsūdeņiem, augsnes makroorganismiem un mikroorganismiem, kā arī ar augsnē mītošiem nemērķa posmkājiem.
- (10) Turklāt nebija iespējams pabeigt novērtējumu par riskiem ūdens organismiem, bitēm, uz lapām mītošiem nemērķa posmkājiem, sliekām un nemērķa sauszemes augiem.

⁽¹⁾ OV L 309, 24.11.2009., 1. lpp.⁽²⁾ EFSA Journal 2020; 18(3):6028, Conclusion on the peer review of the pesticide risk assessment of the active substance chloropicrin. doi:10.2903/j.efsa.2020.6028.

- (11) Komisija aicināja pieteikuma iesniedzēju sniegt komentārus par Iestādes secinājumu un saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1107/2009 13. panta 1. punktu – par pārskatīšanas ziņojuma projektu. Pieteikuma iesniedzējs komentārus iesniedza, un tie tika rūpīgi izskatīti.
- (12) 2021. gada 22. oktobrī Komisija Augu, dzīvnieku, pārtikas aprites un dzīvnieku barības pastāvīgajai komitejai iesniedza pārskata ziņojumu un regulas projektu par darbīgās vielas hlorpikrīna neapstiprināšanu. Komisija atzīmēja, ka Iestādes konstatētās bažas nav varēts novērst un ka tāpēc nav varēts secināt, ka apstiprināšanas kritēriji ir izpildīti.
- (13) Ar 2022. gada 18. janvāra vēstuli pieteikuma iesniedzējs hlorpikrīna apstiprināšanas pieteikumu atsauca. Tāpēc hlorpikrīnu nevajadzētu apstiprināt.
- (14) Šī regula neliedz iespēju uz Regulas (EK) Nr. 1107/2009 7. panta pamata iesniegt citus pieteikumus uz hlorpikrīna apstiprināšanu.
- (15) Šajā regulā paredzētie pasākumi ir saskaņā ar Augu, dzīvnieku, pārtikas aprites un dzīvnieku barības pastāvīgās komitejas atzinumu,

IR PIENĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

Darbīgās vielas neapstiprināšana

Darbīgā viela hlorpikrīns nav apstiprināta.

2. pants

Stāšanās spēkā

Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2022. gada 16. maijā

*Komisijas vārdā –
priekšsēdētāja*
Ursula VON DER LEYEN

LĒMUMI

PADOMES LĒMUMS (ES) 2022/752

(2022. gada 5. aprīlis),

ar ko groza Lēmumu 1999/70/EK par dalībvalstu centrālo banku ārējiem revidentiem attiecībā uz *Bank of Greece* ārējiem revidentiem

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Protokolu Nr. 4 par Eiropas Centrālo banku sistēmas Statūtiem un Eiropas Centrālās bankas Statūtiem, kas pievienots Līgumam par Eiropas Savienību un Līgumam par Eiropas Savienības darbību, un jo īpaši tā 27. panta 1. punktu,

ņemot vērā Eiropas Centrālās bankas Ieteikumu (2022. gada 17. februāris) Eiropas Savienības Padomei par *Bank of Greece* ārējiem revidentiem (ECB/2022/3) ⁽¹⁾,

tā kā:

- (1) Eiropas Centrālās bankas (ECB) un dalībvalstu, kuru naudas vienība ir euro, valstu centrālo banku pārskati ir jārevidē neatkarīgiem ārējiem revidentiem, kurus ieteikusi ECB Padome un apstiprinājusi Eiropas Savienības Padome.
- (2) *Bank of Greece* pašreizējo ārējo revidentu *Deloitte Certified Public Accountants S.A.* pilnvaras beigsies pēc 2021. finanšu gada revīzijas pabeigšanas. Tādēļ ir jāieceļ ārējie revidenti laikposmam no 2022. finanšu gada.
- (3) *Bank of Greece* par saviem ārējiem revidentiem 2022.–2026. finanšu gadam ir izvēlējusies *Ernst & Young (Hellas) Certified Auditors Accountants S.A.*, paredzot iespēju to pilnvaras pagarināt līdz 2027. un 2028. finanšu gadam.
- (4) ECB Padome ir ieteikusi par *Bank of Greece* ārējiem revidentiem 2022.–2026. finanšu gadam iecelt *Ernst & Young (Hellas) Certified Auditors Accountants S.A.*, paredzot iespēju to pilnvaras pagarināt līdz 2027. un 2028. finanšu gadam.
- (5) Pēc ECB Padomes ieteikuma būtu attiecīgi jāgroza Padomes Lēmums 1999/70/EK ⁽²⁾,

IR PIENĒMUSI ŠO LĒMUMU.

1. pants

Lēmuma 1999/70/EK 1. panta 12. punktu aizstāj ar šādu:

“12. Ar šo par *Bank of Greece* ārējiem revidentiem 2022.–2026. finanšu gadam apstiprina *Ernst & Young (Hellas) Certified Auditors Accountants S.A.*”

2. pants

Šis lēmums stājas spēkā tā paziņošanas dienā.

⁽¹⁾ OVC 102, 2.3.2022., 1. lpp.

⁽²⁾ Padomes Lēmums 1999/70/EK (1999. gada 25. janvāris) par dalībvalstu centrālo banku ārējiem revidentiem (OV L 22, 29.1.1999., 69. lpp.).

3. pants

Šis lēmums ir adresēts Eiropas Centrālajai bankai.

Luksemburgā, 2022. gada 5. aprīlī

*Padomes vārdā –
priekšsēdētājs*
B. LE MAIRE

PADOMES LĒMUMS (KĀDP) 2022/753**(2022. gada 16. maijs),****ar kuru groza Lēmumu (KĀDP) 2019/938, ar ko atbalsta uzticības veicināšanas procesu, lai Tuvajos Austrumos izveidotu zonu, kura ir brīva no kodolieročiem un visiem citiem masu iznīcināšanas ieročiem**

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienību un jo īpaši tā 28. panta 1. punktu un 31. panta 1. punktu,

ņemot vērā Savienības Augstā pārstāvja ārlietās un drošības politikas jautājumos priekšlikumu,

tā kā:

- (1) Padome 2019. gada 6. jūnijā pieņēma Lēmumu (KĀDP) 2019/938 ⁽¹⁾.
- (2) Lēmumā (KĀDP) 2019/938 bija paredzēts 36 mēnešu laikposms, lai pēc lēmuma 3. panta 3. punktā minētā finansēšanas nolīguma noslēgšanas dienas īstenotu lēmuma 1. pantā minētās darbības.
- (3) Īstenošanas partneris – Apvienoto Nāciju Organizācijas Atbrūpošanās pētniecības institūts – lūdza pagarināt minēto īstenošanas laikposmu par 12 mēnešiem, proti, līdz 2023. gada 10. jūlijam, ņemot vērā to, ka Covid-19 pandēmijas ietekmes dēļ ir aizkavējusies Lēmumā (KĀDP) 2019/938 paredzēto projektu pasākumu īstenošana.
- (4) Lēmuma (KĀDP) 2019/938 1. pantā minēto darbību turpināšanai līdz 2023. gada 10. jūlijam nav nekādas ietekmes attiecībā uz finanšu resursiem līdz 2023. gada 10. jūlijam.
- (5) Būtu attiecīgi jāgroza Lēmums (KĀDP) 2019/938,

IR PIEŅĒMUSI ŠO LĒMUMU.

1. pants

Lēmuma (KĀDP) 2019/938 5. panta 2. punktu aizstāj ar šādu:

“2. Tas zaudē spēku 2023. gada 10. jūlijā.”

2. pants

Šis lēmums stājas spēkā tā pieņemšanas dienā.

Briselē, 2022. gada 16. maijā

*Padomes vārdā –
priekšsēdētājs*
J. BORRELL FONTELLES

⁽¹⁾ Padomes Lēmums (KĀDP) 2019/938 (2019. gada 6. jūnijs), ar ko atbalsta uzticības veicināšanas procesu, lai Tuvajos Austrumos izveidotu zonu, kura ir brīva no kodolieročiem un visiem citiem masu iznīcināšanas ieročiem (OV L 149, 7.6.2019., 63. lpp.).

PADOMES LĒMUMS (KĀDP) 2022/754**(2022. gada 16. maijs),****ar ko groza Lēmumu (KĀDP) 2019/797 par ierobežojošiem pasākumiem pret kibernetiskajiem uzbrukumiem, kuri apdraud Savienību vai tās dalībvalstis**

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienību un jo īpaši tā 29. pantu,

ņemot vērā Savienības Augstā pārstāvja ārlietās un drošības politikas jautājumos priekšlikumu,

tā kā:

- (1) Padome 2019. gada 17. maijā pieņēma Lēmumu (KĀDP) 2019/797 ⁽¹⁾.
- (2) Lēmumu (KĀDP) 2019/797 piemēro līdz 2022. gada 18. maijam. Pamatojoties uz minētā lēmuma pārskatīšanu, minētā lēmuma spēkā esamība būtu jāpagarina līdz 2025. gada 18. maijam un tajā izklāstītie ierobežojošie pasākumi būtu jāpagarina līdz 2023. gada 18. maijam.
- (3) Tādēļ būtu attiecīgi jāgroza Lēmums (KĀDP) 2019/797,

IR PIEŅĒMUSI ŠO LĒMUMU.

1. pants

Lēmuma (KĀDP) 2019/797 10. pantu aizstāj ar šādu:

“10. pants

Šo lēmumu piemēro līdz 2025. gada 18. maijam un pastāvīgi pārskata. Lēmuma 4. un 5. pantā izklāstītos pasākumus attiecībā uz pielikumā uzskaitītajām fiziskām un juridiskām personām, vienībām un struktūrām piemēro līdz 2023. gada 18. maijam.”

*2. pants*Šis lēmums stājas spēkā nākamajā dienā pēc tā publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Briselē, 2022. gada 16. maijā

*Padomes vārdā –
priekšsēdētājs*
J. BORRELL FONTELLES

⁽¹⁾ Padomes Lēmums (KĀDP) 2019/797 (2019. gada 17. maijs) par ierobežojošiem pasākumiem pret kibernetiskajiem uzbrukumiem, kuri apdraud Savienību vai tās dalībvalstis (OV L 129 I, 17.5.2019., 13. lpp.).

PADOMES ĪSTENOŠANAS LĒMUMS (KĀDP) 2022/755**(2022. gada 16. maijs),****ar ko īsteno Lēmumu (KĀDP) 2015/740 par ierobežojošiem pasākumiem saistībā ar situāciju
Dienvidsudānā**

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienību un jo īpaši tā 31. panta 2. punktu,

ņemot vērā Padomes Lēmumu (KĀDP) 2015/740 (2015. gada 7. maijs) par ierobežojošiem pasākumiem saistībā ar situāciju Dienvidsudānā un ar ko atceļ Lēmumu 2014/449/KĀDP ⁽¹⁾ un jo īpaši tā 9. panta 2. punktu,

ņemot vērā Savienības Augstā pārstāvja ārlietās un drošības politikas jautājumos priekšlikumu,

tā kā:

- (1) Padome 2015. gada 7. maijā pieņēma Lēmumu (KĀDP) 2015/740.
- (2) Saskaņā ar Lēmuma (KĀDP) 2015/740 12. panta 2. punktu Padome ir pārskatījusi minētā lēmuma II pielikumā izklāstīto sarakstu ar personām, kurām piemēro ierobežojošos pasākumus.
- (3) Padome ir secinājusi, ka ierobežojošie pasākumi pret vienu personu, kas iekļauta Lēmuma (KĀDP) 2015/740 II pielikumā, būtu jā saglabā un ka ieraksts par minēto personu būtu jāatjaunina un jāpārnumurē.
- (4) Tāpēc būtu attiecīgi jāgroza Lēmums (KĀDP) 2015/740,

IR PIEŅĒMUSI ŠO LĒMUMU.

1. pants

Lēmuma (KĀDP) 2015/740 II pielikumu groza tā, kā izklāstīts šā lēmuma pielikumā.

*2. pants*Šis lēmums stājas spēkā nākamajā dienā pēc tā publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Briselē, 2022. gada 16. maijā

*Padomes vārdā –
priekšsēdētājs*
J. BORRELL FONTELLES

⁽¹⁾ Padomes Lēmums (KĀDP) 2015/740 (2015. gada 7. maijs) par ierobežojošiem pasākumiem saistībā ar situāciju Dienvidsudānā un ar ko atceļ Lēmumu 2014/449/KĀDP (OV L 117, 8.5.2015., 52. lpp.).

PIELIKUMS

Lēmuma (KĀDP) 2015/740 II pielikumā tabulu aizstāj ar šādu:

	Vārds	Identifikācijas informācija	Pamatojums	Sarakstā iekļaušanas datums
"1.	Michael MAKUEI LUETH	<p>Dzimšanas datums: 1947. gads</p> <p>Dzimšanas vieta: Bor, Sudāna (tagad Dienvidsudāna)</p> <p>Dzimums: vīrietis</p>	<p><i>Michael Makuei Lueth</i> kopš 2013. gada ir ieņēmis informācijas un apraides ministra amatu un turpina ieņemt šo amatu nacionālās vienotības pārejas valdībā. Viņš bija arī valdības delegācijas runaspersona Starptautību attīstības iestādes miera sarunās laikposmā no 2014. līdz 2015. gadam un no 2016. līdz 2018. gadam.</p> <p><i>Makuei</i> ir traucējis politiskajam procesam Dienvidsudānā, jo īpaši ar naudu kurinošiem publiskiem izteikumiem traucējot īstenot 2015. gada augusta Nolīgumu par Dienvidsudānas konflikta atrisināšanu (ARCSS) (2018. gada septembrī aizstāts ar "Atjaunoto ARCSS" (R-ARCSS)), traucējot strādāt ARCSS Apvienotās uzraudzības izvērtēšanas komitejai (JMEC, kas ar R-ARCSS pārdēvēta par "Atjaunoto JMEC") un traucējot izveidot ARCSS pārejas laika tiesu varas iestādes, kuru izveide arī ir paredzēta R-ARCSS. Viņš arī ir kavējis Apvienoto Nāciju Organizācijas Reģionālās aizsardzības spēku operācijas.</p> <p><i>Makuei</i> ir atbildīgs arī par smagiem cilvēktiesību pārkāpumiem, tostarp par vārda brīvības ierobežojumiem.</p>	3.2.2018."

KOMISIJAS LĒMUMS (ES) 2022/756**(2021. gada 30. septembris)****par pasākumiem SA.32014, SA.32015, SA.32016 (2011/C) (ex 2011/NN), ko īstenojusi Itālija un Sardīnijas reģions par labu Saremar**

(izziņots ar dokumenta numuru C(2021) 6990)

(Autentisks ir tikai teksts itāļu valodā)**(Dokuments attiecas uz EEZ)**

EIROPAS KOMISIJA,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 108. panta 2. punkta pirmo daļu,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Ekonomikas zonu un jo īpaši tā 62. panta 1. punkta a) apakšpunktu,

pēc tam, kad ieinteresētās personas tika aicinātas iesniegt piezīmes atbilstoši iepriekš minētajiem noteikumiem ⁽¹⁾, un ņemot vērā iesniegtās piezīmes,

tā kā:

1. PROCEDŪRA

- (1) Komisija 1999. gada 6. augustā nolēma sākt Līguma par Eiropas Savienības darbību ("LESD") 108. panta 2. punktā noteikto procedūru attiecībā uz atbalstu, kas izmaksāts, pamatojoties uz sākotnējiem sabiedrisko pakalpojumu līgumiem ("sākotnējās konvencijas"), sešiem uzņēmumiem, kuri tolaik veidoja *Tirrenia* grupu ⁽²⁾.
- (2) Izmeklēšanas laikā Itālijas iestādes lūdza *Tirrenia* grupas lietas izskatīšanu sadalīt daļās, lai prioritārā kārtā tiktu pieņemts galīgais lēmums tikai par uzņēmumu *Tirrenia di Navigazione* ("*Tirrenia*"). Šis lūgums tika pamatots ar Itālijas iestāžu plānu privatizēt grupu, sākot ar *Tirrenia*, un nodomu paātrināt procesu attiecībā uz minēto uzņēmumu.
- (3) Komisija izpildīja Itālijas iestāžu lūgumu un ar Komisijas Lēmumu 2001/851/EK ⁽³⁾ slēdza procedūru, kas bija uzsākta saistībā ar atbalsta piešķiršanu *Tirrenia*. Atbalsts tika atzīts par saderīgu, ja tiek ievērotas noteiktas Itālijas iestāžu saistības.
- (4) Ar Komisijas Lēmumu 2005/163/EK ⁽⁴⁾ ("2004. gada lēmums") Komisija pasludināja kompensāciju, ko Itālija bija piešķirusi *Tirrenia* grupas uzņēmumiem, izņemot *Tirrenia* ⁽⁵⁾, par daļēji saderīgu ar iekšējo tirgu, par daļēji saderīgu, ja Itālijas iestādes ievēro noteiktas saistības, un par daļēji nesaderīgu ar iekšējo tirgu. 2004. gada lēmuma pamatā bija uzskaites dati par 1992.–2001. gadu, un tas ietvēra nosacījumus, lai nodrošinātu kompensācijas saderību visā sākotnējo konvenciju darbības periodā (proti, līdz 2008. gadam).
- (5) Ar 2009. gada 4. marta spriedumu lietās T-265/04, T-292/04 un T-504/04 ⁽⁶⁾ Vispārējā tiesa atcēla 2004. gada lēmumu.

⁽¹⁾ OV C 28, 1.2.2012., 18. lpp. un OV C 84, 22.3.2013., 58. lpp.

⁽²⁾ OV C 306, 23.10.1999., 2. lpp. Bijušās *Tirrenia* grupas sastāvā bija uzņēmumi *Tirrenia di Navigazione S.p.A.*, *Adriatica S.p.A.*, *Caremar – Campania Regionale Marittima S.p.A.*, *Saremar – Sardegna Regionale Marittima S.p.A.*, *Siremar – Sicilia Regionale Marittima S.p.A.* un *Toremar – Toscana Regionale Marittima S.p.A.*

⁽³⁾ Komisijas Lēmums 2001/851/EK (2001. gada 21. jūnijs) par Itālijas sniegto valsts atbalstu jūras kompānijai *Tirrenia di Navigazione* (OV L 318, 4.12.2001., 9. lpp.).

⁽⁴⁾ Komisijas Lēmums 2005/163/EK (2004. gada 16. marts) par valsts atbalstu, ko Itālija piešķir kuģošanas sabiedrībām *Adriatica*, *Caremar*, *Siremar*, *Saremar* un *Toremar* (*Tirrenia* grupa) (OV L 53, 26.2.2005., 29. lpp.).

⁽⁵⁾ Proti, *Adriatica*, *Caremar*, *Siremar*, *Saremar* un *Toremar*.

⁽⁶⁾ Apvienotās lietas T-265/04, T-292/04 un T-504/04 *Tirrenia di Navigazione v Commission*, ECLI:EU:T:2009:48.

- (6) Ar Komisijas Lēmumu C(2011) 6961 ("2011. gada lēmums")⁽⁷⁾ Komisija 2011. gada 5. oktobrī sāka formālu izmeklēšanas procedūru par dažādiem pasākumiem, ko Itālija noteikusi par labu bijušās *Tirrenia* grupas uzņēmumiem. Izmeklēšana cita starpā attiecās uz uzņēmumam *Saremar – Sardegna Regionale Marittima* ("Saremar") piešķirto kompensāciju par vairāku jūras maršrutu darbības nodrošināšanu no 2009. gada 1. janvāra un uz vairākiem citiem šim uzņēmumam noteiktiem pasākumiem.
- (7) 2011. gada lēmumu publicēja *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*. Komisija aicināja ieinteresētās personas iesniegt piezīmes par pasākumiem, uz kuriem attiecas izmeklēšana.
- (8) Komisija 2012. gada 7. novembrī pagarināja izmeklēšanas procedūru cita starpā attiecībā uz noteiktiem atbalsta pasākumiem, ko Sardīnijas reģions piešķīris *Saremar*. Komisija 2012. gada 19. decembrī pieņēma grozītu šā lēmuma versiju⁽⁸⁾ (Komisijas Lēmums C(2012) 9452, "2012. gada lēmums").
- (9) 2012. gada lēmumu publicēja *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*⁽⁹⁾. Komisija aicināja ieinteresētās personas iesniegt piezīmes par pasākumiem, uz kuriem attiecas izmeklēšana.
- (10) Sardīnijas reģions 2013. gada 14. maija vēstulē lūdza Komisijai atdalīt attiecībā uz *Saremar* īstenotos pasākumus no saskaņā ar 2011. un 2012. gada lēmumiem uzsāktās formālās izmeklēšanas procedūras un piešķirt šiem pasākumiem prioritāti, jo īpaši ņemot vērā neizbēgamo uzņēmuma privatizāciju.
- (11) Komisija izpildīja Sardīnijas iestāžu lūgumu un ar Komisijas Lēmumu (ES) 2018/261⁽¹⁰⁾ ("2014. gada lēmums") slēdza formālo izmeklēšanas procedūru attiecībā uz noteiktiem Sardīnijas reģiona pasākumiem par labu *Saremar*. No pieciem pasākumiem, ko Sardīnijas reģions pieņēma par labu *Saremar*, 2014. gada lēmumā tika novērtēti četri pasākumi, izņemot *Bonus Sardo – Vacanza* projektu (sk. šā lēmuma 29. apsvērumu.).
- (12) *Saremar* un Sardīnijas reģions uzsāka tiesvedību, lai Vispārējā tiesā anulētu 2014. gada lēmumu. Ar 2017. gada 6. aprīļa spriedumiem lietās T-219/14⁽¹¹⁾ un T-220/14⁽¹²⁾ Vispārējā tiesa šīs prasības noraidīja. Ne *Saremar*, ne Sardīnijas reģions šos spriedumus nepārsūdzēja, un pašlaik tie ir galīgi.
- (13) Ar Komisijas Lēmumu (ES) 2020/1411⁽¹³⁾ Komisija izbeidza izmeklēšanu, kas attiecās uz *Tirrenia* grupas uzņēmumiem, izņemot *Tirrenia*, un aptvēra laika periodu no 1992. līdz 2008. gadam. Komisija secināja, ka jūras kabotāžas transporta pakalpojumu sniegšanai piešķirtais atbalsts ir uzskatāms par spēkā esošu atbalstu, bet starptautisko jūras transporta pakalpojumu sniegšanai piešķirtais atbalsts ir saderīgs ar 2011. gada pakalpojumu ar vispārēju tautsaimniecisku nozīmi nostādņēm ("2011. gada PVTN nostādnes")⁽¹⁴⁾.
- (14) Ar Komisijas Lēmumu (ES) 2020/1412⁽¹⁵⁾ Komisija izbeidza formālo izmeklēšanas procedūru attiecībā uz pasākumiem, kas *Tirrenia* un tās pircējam CIN piešķirti laika periodā no 2009. līdz 2020. gadam.

⁽⁷⁾ OV C 28, 1.2.2012., 18. lpp.

⁽⁸⁾ Visi grozījumi attiecās uz pasākumiem, kas īstenoti par labu *Saremar*.

⁽⁹⁾ OV C 84, 22.3.2013., 58. lpp.

⁽¹⁰⁾ Komisijas Lēmums (ES) 2018/261 (2014. gada 22. janvāris) par pasākumiem SA.32014 (2011/C), SA.32015 (2011/C), SA.32016 (2011/C), ko īstenojis Sardīnijas reģions par labu *Saremar* (OV L 49, 22.2.2018., 22. lpp.).

⁽¹¹⁾ Lieta T-219/14 *Regione autonoma della Sardegna v. Commission*, ECLI:EU:T:2017:266.

⁽¹²⁾ Lieta T-220/14 *Saremar v. Commission* ECLI:EU:T:2017:267.

⁽¹³⁾ Komisijas Lēmums (ES) 2020/1411 (2020. gada 2. marts) par valsts atbalstu Nr. C 64/99 (ex NN 68/99), ko Itālija ir sniegusi kuģošanas sabiedrībām *Adriatica*, *Caremar*, *Siremar*, *Saremar* un *Toremara* (*Tirrenia* grupa) (OV L 332, 12.10.2020., 1. lpp.).

⁽¹⁴⁾ Komisijas paziņojums – Eiropas Savienības nostādnes par valsts atbalstu, ko piešķir kā kompensāciju par sabiedrisko pakalpojumu sniegšanu (OV C 8, 11.1.2012., 15. lpp.).

⁽¹⁵⁾ Komisijas Lēmums (ES) 2020/1412 (2020. gada 2. marts) par pasākumiem SA.32014, SA.32015, SA.32016 (11/C) (ex 11/NN), ko īstenojusi Itālija attiecībā uz *Tirrenia di Navigazione* un tā iegādātāju *Compagnia Italiana di Navigazione* (OV L 332, 12.10.2020., 45. lpp.).

- (15) Ar Komisijas Lēmumu (ES) 2021/4268 ⁽¹⁶⁾ un Komisijas Lēmumu (ES) 2021/4271 ⁽¹⁷⁾ Komisija izbeidza formālo izmeklēšanas procedūru attiecībā uz pasākumiem, kas *Siremar* un *Toremar* un to pircējiem piešķirti laika periodā no 2009. gada.
- (16) Šis lēmums attiecas tikai uz pasākumiem, kuri veikti par labu *Saremar* un kuri konstatēti 2011. gada lēmumā un 2012. gada lēmumā, un uz kuriem neattiecas 2014. gada lēmums, kā skaidrots 28. un 29. apsvērumā. Visus atlikušos pasākumus, uz kuriem attiecas 2011. gada lēmums un 2012. gada lēmums un kuru lietas numuri ir SA.32014, SA.32015 un SA.32016, Komisija novērtēs atsevišķos lēmumos. Visi atlikušie pasākumi attiecas uz citiem bijušās *Tirrenia* grupas uzņēmumiem (proti, *Caremar* un *Laziomar*).

2. PASĀKUMU, UZ KURIEM ATTIECAS IZMEKLĒŠANA, PAMATINFORMĀCIJA UN APRAKSTS

2.1. Pamatinformācija

2.1.1. Sākotnējās konvencijas

- (17) *Tirrenia* grupa sākotnēji piederēja Itālijas valstij ar uzņēmuma *Finanziaria per i Settori Industriale e dei Servizi S.p.A* ("*Fintecna*") ⁽¹⁸⁾ starpniecību, un tajā bija iekļauti seši uzņēmumi, proti, *Tirrenia*, *Adriatica*, *Caremar*, *Saremar*, *Siremar* un *Toremar*. Minētie uzņēmumi sniedza jūras transporta pakalpojumus saskaņā ar atsevišķiem sabiedrisko pakalpojumu līgumiem, kurus 1991. gadā noslēdza ar Itālijas valsti un kuri bija spēkā divdesmit gadu laikposmā no 1989. gada janvāra līdz 2008. gada decembrim. Uzņēmumam *Fintecna* piederēja 100 % *Tirrenia* akciju kapitāla. Uzņēmumam *Tirrenia* pilnīgi piederēja uzņēmumi *Adriatica*, *Caremar*, *Siremar*, *Saremar* un *Toremar* (kopā "reģionālie uzņēmumi"). Uzņēmums *Adriatica*, kas darbojās vairākos maršrutos starp Itāliju un Albāniju, Horvātiju, Grieķiju un Melnkalni, 2004. gadā tika apvienots ar uzņēmumu *Tirrenia*.
- (18) Sākotnējo konvenciju mērķis bija garantēt liela skaita tādu jūras transporta pakalpojumu regularitāti un uzticamību, kas galvenokārt savienoja Itālijas kontinentālo daļu ar Sicīliju, Sardīniju un citām mazākām Itālijas salām. Šajā nolūkā Itālijas valsts piešķīra finansiālu atbalstu subsīdiju veidā, kuras izmaksāja tieši katram no *Tirrenia* grupas uzņēmumiem.
- (19) Atbilstīgi sākotnējai konvencijai ar valsti *Saremar* uzturēja tikai noteiktus vietējus kabotāžas savienojumus starp Sardīniju un salām tās ziemeļaustrumos un dienvidrietumos, kā arī starptautisku savienojumu ar Korsiku.

2.1.2. Sākotnējo konvenciju pagarināšana

- (20) Sākotnējās konvencijas, tostarp *Saremar* piemērojamā konvencija, tika pagarinātas trīs reizes.
- (21) Pirmkārt, 26. pantā 2008. gada 30. decembra Dekrētlukumā Nr. 207, kas pārveidots par 2009. gada 27. februāra Likumu Nr. 14, tika noteikts sākotnējo konvenciju sākotnējā termiņa, kas bija 2008. gada 31. decembrī, pagarinājums līdz 2009. gada 31. decembrim.
- (22) Otrkārt, 19.ter pantā 2009. gada 25. septembra Dekrētlukumā Nr. 135 ("Dekrētlukums 135/2009"), kas pārveidots par 2009. gada 20. novembra Likumu Nr. 166 ("2009. gada likums"), tika noteikts, ka, ņemot vērā *Tirrenia* grupas uzņēmumu privatizāciju, reģionālo uzņēmumu, izņemot *Siremar*, kapitāla daļas no mātesuzņēmuma *Tirrenia* tiek nodotas šādi:
- a) no *Caremar* Kampānijas reģionam. Vēlāk Kampānijas reģions nodeva darbību turpinošo uzņēmumu, kas nodrošināja transporta savienojumus ar Pontino arhipelāgu, Lacio reģionam (tādējādi izveidojot *Laziomar*) ⁽¹⁹⁾;
 - b) no *Saremar* Sardīnijas reģionam;

⁽¹⁶⁾ Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēts.

⁽¹⁷⁾ Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēts.

⁽¹⁸⁾ *Fintecna* pilnīgi pieder Ekonomikas un finanšu ministrijai un specializējas kapitāla daļu pārvaldībā un privatizācijas procesos, kā arī darbā ar projektiem tādu uzņēmumu racionalizācijai un pārstrukturēšanai, kuri saskaras ar ražošanas, finansiālām vai organizatoriskām grūtībām.

⁽¹⁹⁾ Šī nodošana tika formalizēta 2011. gada 1. jūnijā.

c) no *Toremarr* Toskānas reģionam.

- (23) 2009. gada likumā tika arī noteikts, ka Itālijas valstij, *Tirrenia* un *Siremar* līdz 2009. gada 31. decembrim jāvienojas par jaunām konvencijām. Līdzīgi reģionālos pakalpojumus iekļautu jaunajos sabiedrisko pakalpojumu līgumos, par kuriem *Saremar*, *Toremarr* un *Caremar* jāvienojas ar attiecīgajām reģionālajām iestādēm līdz 2009. gada 31. decembrim (ar Sardīniju un Toskānu) un 2010. gada 28. februārim (ar Kampāniju un Lacio). Par jaunajām konvencijām vai sabiedrisko pakalpojumu līgumiem kopā ar uzņēmumiem izsludinātu konkursu. Tad katra šā uzņēmuma jaunie īpašnieki parakstītu attiecīgo konvenciju vai sabiedrisko pakalpojumu līgumu ⁽²⁰⁾.
- (24) Šajā nolūkā ar 2009. gada likumu sākotnējās konvencijas, tostarp konvencija, kas attiecas uz *Saremar*, tika vēl pagarinātas no 2010. gada 1. janvāra līdz 2010. gada 30. septembrim.
- (25) Visbeidzot, ar 2010. gada 1. oktobra Likumu Nr. 163, ar ko pārveidoja 2010. gada 5. augusta Dekrētlikumu Nr. 125 ("2010. gada likums"), tika noteikts sākotnējo konvenciju, tostarp konvencijas, kas attiecas uz *Saremar*, turpmāks pagarinājums no 2010. gada 1. oktobra līdz *Tirrenia* un *Siremar* privatizācijas procesa pabeigšanai.

2.1.3. 2014. gada lēmuma īstenošana

- (26) Komisija ar 2014. gada lēmumu paziņoja, ka divi *Saremar* piešķirtie atbalsta pasākumi ir nesaderīgi ar iekšējo tirgu, bet par diviem citiem pasākumiem tika konstatēts, ka tie nav uzskatāmi par valsts atbalstu LESD 107. panta 1. punkta nozīmē. Šajā kontekstā Komisija pieprasīja atgūt:
- a) kompensāciju 10 miljonu EUR apmērā, kas izmaksāta *Saremar* par divu papildu maršrutu nodrošināšanu starp Sardīniju un valsts kontinentālo daļu;
- b) plānoto rekapitalizācijas summu 6 099 961 EUR apmērā (no kuras 824 309,69 EUR jau bija izmaksāti *Saremar*).
- (27) Itālija ir īstenojusi 2014. gada lēmumu, lai gan noteiktas procedūras vēl nebija pabeigtas šā lēmuma pieņemšanas laikā. Konkrētāk:
- a) 2015. gada 10. aprīļa vēstulē Itālijas iestādes norādīja, ka 2015. gada 15. janvārī *Tribunale di Cagliari* pieņēma lēmumu par to, ka *Saremar* tiks iekļauts *concordato preventivo* procedūrā. Procedūras mērķis bija pārdot visus *Saremar* aktīvus un apmierināt kreditoru prasības, un *Saremar* neturpinātu saimniecisko darbību pēc noteikta datuma (sākotnēji pēc 2015. gada 31. decembra). Valsts atbalsta prasības par summu 11 131 231,60 EUR tika reģistrētas atbilstošā līmenī un iekļāva atgūšanas procentus, kas uzkrāti līdz 2014. gada 1. jūlijam. Šis ir datums, kad *Saremar* lūdza sākt *concordato preventivo* procedūru, ar ko atbilstīgi Itālijas tiesību aktiem tiek apturēta procentu turpmāka aprēķināšana ⁽²¹⁾;
- b) Itālijas iestādes 2015. gada 28. oktobra vēstulē informēja Komisiju, ka *Saremar* kuģu pārdošanas un *Saremar* pildīto sabiedrisko pakalpojumu saistību nodošanas konkursi notiks atsevišķi. Tās arī nosūtīja *Tribunale di Cagliari* 2015. gada 22. jūlija dekrētu, ar ko apstiprināja *concordato preventivo* (tā saukto *omologazione*) un informēja Komisiju, ka astoņi pretendenti ir pauduši ieinteresētību par *Saremar* kuģiem. Itālijas iestādes 2016. gada 21. janvāra vēstulē apstiprināja, ka *Saremar* turpinās darboties tikai līdz 2016. gada 31. martam. Tās arī ziņoja, ka *Saremar* kuģi ir pārdoti uzņēmumam *Delcoservizi Srl* ("*Delcoservizi*") un ka kuģu faktiskā nodošana jāveic līdz 2016. gada 30. aprīlim, kā arī ka procedūra sabiedrisko pakalpojumu līguma slēgšanas tiesību piešķiršanai joprojām noritēja un ka divi pretendenti bija pauduši ieinteresētību;
- c) Itālijas iestādes 2016. gada 19. maija vēstulē ziņoja, ka tiesības slēgt sabiedrisko pakalpojumu līgumu ir piešķirtas uzņēmumam *Delcomar Srl* ("*Delcomar*"). Attiecīgi 2016. gada 31. martā uzņēmums *Saremar* pārtrauca nodrošināt jebkādu jūras transporta savienojumus, un no 2016. gada 1. aprīļa šo sabiedrisko pakalpojumu sniedz *Delcomar*. Itālijas iestādes arīdzan informēja Komisiju, ka pēc *Saremar* aktīvu nodošanas, kas arī notika 2016. gada 31. martā, ar 2016. gada 22. aprīļa Lēmumu Nr. 24/23 Sardīnijas reģionālā padome lēma par *Saremar* likvidēšanu. Šajā lēmumā Reģionālā padome norādīja, ka, tā kā *Saremar* 2016. gada 31. martā bija pārtraucis jebkādu darbību, uzņēmums vairs nebija vajadzīgs un bija jālikvidē, un reģions iecēla jaunu likvidatoru;

⁽²⁰⁾ Dekrētlikuma 135/2009 19.ter panta 10. punkts.

⁽²¹⁾ Sk. 130. un 133. punktu Komisijas paziņojumā par nelikumīga un nesaderīga valsts atbalsta atgūšanu, C 247/1, 2019. gada 23. jūlijs.

- d) Itālijas iestādes 2016. gada 20. jūlija vēstulē informēja Komisiju, ka, pamatojoties uz summu, kas saņemta *Saremar* aktīvu likvidācijas rezultātā, un saistību sarakstu, tikai 4 452 226,42 EUR var novirzīt valsts atbalsta prasību apmaksai (aptuveni 40 % no parāda summas). Tās arī apstiprināja, ka *Saremar* pārtrauc darba attiecības ar visiem darbiniekiem un ka tas pēc likvidācijas tiks izslēgts no uzņēmumu reģistra, un ka starp aktīvu pārdevēju (*Saremar*) un pircēju (*Delcoservizi*) nav nekādas saiknes. Visbeidzot, 2017. gada 17. jūlija vēstulē Itālijas iestādes sniedza pierādījumus par *Saremar* likvidatoru maksājumu reģionam 4 452 226,42 EUR apmērā.

2.2. Pasākumi, kas ir 2011. un 2012. gada lēmumu darbības jomā

- (28) Formālajā izmeklēšanas procedūrā, kas sāka saskaņā ar 2011. un 2012. gada lēmumiem, tika novērtēti šādi pasākumi:
- 1) kompensācija par pakalpojumu ar vispārēju tautsaimniecisku nozīmi sniegšanu atbilstoši sākotnējo konvenciju pagarinājumam (1. pasākums);
 - 2) *Tirrenia* un *Siremar* glābšanas atbalsta nelikumīga pagarināšana (2. pasākums);
 - 3) bijušās *Tirrenia* grupas ⁽²²⁾ uzņēmumu privatizācija (3. pasākums);
 - 4) kompensācija par pakalpojumu ar vispārēju tautsaimniecisku nozīmi sniegšanu saskaņā ar turpmākām konvencijām/sabiedrisko pakalpojumu līgumiem (4. pasākums);
 - 5) pietauvošanās prioritāte (5. pasākums);
 - 6) pasākumi, kas noteikti 2010. gada likumā (6. pasākums);
 - 7) pieci papildu pasākumi, ko noteicis Sardīnijas reģions par labu *Saremar* (7. pasākums).
- (29) Komisija ar 2014. gada lēmumu slēdza formālo izmeklēšanas procedūru attiecībā uz četriem no pieciem pasākumiem, ko noteicis Sardīnijas reģions par labu *Saremar* un kas minēti iepriekš kā 7. pasākums. Tomēr tā neslēdza izmeklēšanu par piekto pasākumu: *Bonus Sardo – Vacanza* projektu ⁽²³⁾. Tādējādi saistībā ar *Saremar* Komisija vēl nav pieņēmusi galīgo lēmumu par 1., 3., 4., 5. un 6. pasākuma un *Bonus Sardo – Vacanza* projekta saderību ar iekšējo tirgu.

3. MAKSĀJUMU SAŅĒMĒJA LIKVIDĒŠANA UN SAIMNIECISKĀS PĒCTECĪBAS NEESĪBA

- (30) Komisija atgādina, ka LESD 108. panta 3. punktā paredzētā jaunu atbalsta pasākumu *ex ante* Komisijas izpētes sistēma ir izstrādāta, lai izvairītos no tāda atbalsta piešķiršanas, kas nav saderīgs ar iekšējo tirgu ⁽²⁴⁾. Saistībā ar nesaderīga atbalsta atmaksu Tiesa konsekventi ir lēmusi, ka Komisijas pilnvaras pieprasīt dalībvalstīm atgūt tādu atbalstu, ko Komisija uzskata par nesaderīgu ar iekšējo tirgu, ir paredzētas tādu konkurences kropļojumu novēršanai, ko izraisa atbalsta saņēmēja iegūtā konkurences priekšrocība, tādējādi atjaunojot situāciju, kāda pastāvēja pirms šā atbalsta sniegšanas ⁽²⁵⁾. Ja uzņēmums nevar atmaksāt atbalstu, attiecīgajai dalībvalstij atmaksas saņemšanas nolūkā jāsāk minētā uzņēmuma likvidēšana ⁽²⁶⁾, proti, tā darbības izbeigšana un aktīvu pārdošana atbilstoši tirgus apstākļiem.
- (31) Citiem vārdiem, galvenais valsts atbalsta kontroles sistēmas mērķis ir novērst ar iekšējo tirgu nesaderīga atbalsta piešķiršanu. Attiecīgi, ja konkurenci iekšējā tirgū kropļo nelikumīga un nesaderīga valsts atbalsta piešķiršana, ir jānodrošina, ka tiek atjaunota situācija, kas pastāvēja pirms šāda izkropļojuma, ja vajadzīgs, likvidējot maksājuma saņēmēju.

⁽²²⁾ Tas ietver atlikto *CIN* pirkuma cenas daļas samaksu par tā veikto *Tirrenia* darbības daļas iegādi un vairākus iespējamus papildu atbalsta pasākumus saistībā ar *Siremar* darbības daļas privatizāciju (piemēram, valsts pretgarantiju un kapitāla palielināšanu *Cdl*).

⁽²³⁾ 2014. gada lēmumā tika norādīts, ka šis projekts tiks novērtēts atsevišķā lēmumā.

⁽²⁴⁾ Tiesas 2020. gada 3. marta spriedums lietā *Vodafone Magyarorszag*, C-75/18, ECLI:EU:C:2020:139, 19. punkts.

⁽²⁵⁾ Tiesas 2012. gada 11. decembra spriedums lietā *Commission v Spain* ("Magesfa II"), C-610/10, ECLI:EU:C:2012:781, 105. punkts.

⁽²⁶⁾ Tiesas 2018. gada 17. janvāra spriedums lietā *Commission v Greece* ("United Textiles"), C-363/16, ECLI:EU:C:2018:12, 36. punkts.

- (32) Šajā kontekstā Komisija norāda, ka nenoslēgtie 28. un 29. apsvērumā minētie pasākumi attiecas uz *Saremar*, kas pašlaik tiek likvidēts (1. pasākums un *Bonus Sardo Vacanza*), vai uz tā tiesībpārņēmējiem pēc *Saremar* privatizācijas (3. un 4. pasākums), vai gan uz *Saremar*, gan uz tā tiesībpārņēmējiem (5. un 6. pasākums). Tomēr *Saremar* privatizācija nenoritēja tā, kā aprakstīts un sākotnēji novērtēts 2012. gada lēmuma 149., 150., 238.–246., 305. un 306. apsvērumā. Tā vietā uzņēmumu *Saremar* likvidēja, bet tā aktīvu pārdošanai un sabiedrisko pakalpojumu līguma slēgšanas tiesību piešķiršanai tika rīkoti atsevišķi konkursi.
- (33) Saskaņā ar Itālijas tiesību aktiem ⁽²⁷⁾, kad uzņēmumam uzsāk likvidēšanas procesu, tā aktīvus pārdod un iegūtos līdzekļus pārskaita kreditoriem atbilstoši to prasību prioritārajai kārtībai saistību sarakstā. Šajā kontekstā Komisijai vispirms jānosaka, vai turpmākai izmeklēšanai attiecībā uz *Saremar* būtu kāda jēga. Ja izmeklēšanu nebūtu vērts turpināt, Komisijai jānosaka, vai starp *Saremar* un jebkādu citu uzņēmumu varētu pastāvēt saimnieciskā pēctecība, pamatojoties uz Tiesas judikatūru.
- (34) Saistībā ar *Saremar* Komisija vispirms norāda, ka 2015. gada 15. janvārī, ievērojot 2014. gada lēmumu, attiecībā uz uzņēmumu *Saremar* tika sāka *concordato preventivo* procedūra un tika iecelts likvidators. Saskaņā ar Itālijas tiesību aktiem *concordato preventivo* ir procedūra, kuras mērķis parasti ir nodrošināt saimnieciskās darbības turpināšanu. Tomēr Komisija norāda, ka šajā gadījumā uzņēmumam sāka *concordato preventivo con cessione dei beni* procedūru, proti, likvidācijas procedūru, par ko vienojās ar kreditoriem, lai pārdotu uzņēmuma aktīvus un izbeigtu tā saimniecisko darbību, turpinot to tikai pagaidu kārtā. Šo procedūru uzrauga tiesnesis, kam jāapstiprina kreditoru vienošanās. Šajā gadījumā Komisija norāda, ka 2015. gada 22. jūlijā *Tribunale di Cagliari* apstiprināja *Saremar* kreditoru vienošanos, paredzot darbības turpināšanu līdz 2015. gada 31. decembrim (skatīt 27. apsvērumu). Tāpēc Komisija uzskata, ka izvēlēta procedūra paredz, ka tās noslēgumā *Saremar* pametīs tirgu.
- (35) Komisija norāda, ka *Saremar* pārtrauca jebkādu saimniecisko darbību 2016. gada 31. martā (skatīt 27. apsvērumu) – tas attiecas arī uz tā prāmju pakalpojumiem maršrutos, kas tika nodrošināti, pamatojoties uz sabiedrisko pakalpojumu līgumu. No šā datuma sabiedrisko pakalpojumu līguma izpilde tika uzticēta uzņēmumam *Delcomar*. Paralēli visi *Saremar* kuģi tika pārdoti uzņēmumam *Delcoservizi*. Pēc *Saremar* aktīvu pārdošanas Sardīnijas reģionālā padome ar 2016. gada 22. aprīļa Lēmumu No. 24/23 lēma par *Saremar* likvidēšanu.
- (36) Itālija pareizi īstenoja 2014. gada lēmumu, lai gan tas notika ar kavēšanos. Prasība par valsts atbalstu 10 824 309,69 EUR apmērā un atgūšanas procentiem tika pienācīgi iegrāmatota uzņēmuma saistību sadaļā. No šīs summas pēc *Saremar* aktīvu pārdošanas Itālijai varēja samaksāt tikai aptuveni 4,4 miljonus EUR. Tomēr, tā kā *Saremar* maksātnespējas procesa rezultātā šis uzņēmums tika likvidēts un tas vairs neveic saimniecisko darbību ⁽²⁸⁾, Komisija 2017. gada 13. septembra vēstulē Itālijai provizoriski izbeidza atgūšanas procedūru.
- (37) Pamatojoties uz iepriekš izklāstīto, Komisija norāda, ka *Saremar* nav veicis saimniecisku darbību jau vairāk nekā piecus gadus, tā aktīvi ir pārdoti, darba attiecības ar darbiniekiem ir pārtrauktas un tas tiks izslēgts no uzņēmumu reģistra, tiklīdz tiks pabeigta likvidēšanas procedūra. Tiklīdz *Saremar* izbeidza savu darbību, tika pārtraukta jebkāda iespējamā konkurences kropļošana vai 28. un 29. apsvērumā norādīto pasākumu ietekme uz tirgu. Turklāt jau 2014. gada lēmumā norādītā atgūšanas prasība tika izpildīta tikai daļēji (par aptuveni 40 % no parāda summas, skatīt 27. un 36. apsvērumu).
- (38) Šajā kontekstā Komisija norāda, ka valsts atbalsta kontroles un iepriekš norādītās atgūšanas abi mērķi – novērst nesaderīga valsts atbalsta piešķiršanu un nodrošināt, ka tiek atjaunota situācija, kāda pastāvēja pirms ar iekšējo tirgu nesaderīga valsts atbalsta radītajiem konkurences kropļojumiem, – jau ir sasniegti. Patiešām, *Saremar* vairs nav tirgū aktīvs saimnieciskās darbības veicējs, un jau ir sāktā tā likvidēšanas procedūra; un nepietiekamu līdzekļu dēļ pēc *Saremar* aktīvu pārdošanas valsts atbalsta prasības var apmierināt tikai daļēji. Tāpēc turpināt izmeklēšanu par *Saremar* nav jēgas.

⁽²⁷⁾ Regio Decreto 16 marzo 1942, n. 267, grozītā versija (t. s. *Legge Fallimentare*).

⁽²⁸⁾ Sk. 129. punktu Komisijas paziņojumā par nelikumīga un nesaderīga valsts atbalsta atgūšanu, C 247/1, 2019. gada 23. jūlijs.

- (39) Jautājumā par *Saremar* un tā tiesībpārņēmēju iespējamo saimniecisko pēctecību saskaņā ar judikatūru varētu ņemt vērā šādus faktorus: īpašuma tiesību pārejas priekšmets (aktīvi un pasīvi, darbaspēka saglabāšana, grupētie aktīvi), īpašuma tiesību pārejas cena, uzņēmuma, kas pārņem, un uzņēmuma, kas nodod īpašuma tiesības, akcionāru vai īpašnieku identiskums, brīdis, kad notiek īpašuma tiesību nodošana (pēc izmeklēšanas uzsākšanas, procedūras uzsākšanas vai pēc galīgā lēmuma), vai arī darījuma ekonomiskā loģika ⁽²⁹⁾.
- (40) Šajā kontekstā Komisija norāda, ka atgūšanas procedūras laikā 2014. gada lēmuma īstenošanas nolūkā tā jau ir novērtējusi, vai pienākums atmaksāt uzņēmumam *Saremar* piešķirto atbalstu būtu jāattiecinā arī uz citiem uzņēmumiem, kam varētu būt nodoti maksājumu saņēmēja aktīvi vai uzņēmējdarbība. Šajā atgūšanas procedūrā Komisija tiešām piekrita, ka atgūšanas pienākums būtu attiecināms tikai uz *Saremar*, izslēdzot saimnieciskās pēctecības iespēju ar *Delcomar* vai *Delcoservizi* (kopā "tiesībpārņēmēji") šādu iemeslu dēļ:
- a) prāmju pakalpojumu sniegšana maršrutos, pamatojoties uz sabiedrisko pakalpojumu līgumiem, kā arī kuģi tika nodoti, īstenojot divus atsevišķus, pārredzamus, publiskus un nediskriminējošus konkursus;
 - b) *Saremar* pārtrauca darba attiecības ar darbiniekiem, un tikai daļu no tiem nolīga tā tiesībpārņēmēji ⁽³⁰⁾;
 - c) tiesībpārņēmēji ir privāti uzņēmumi, bet 100 % *Saremar* daļu pieder Sardīnijas reģionam; attiecīgi netika konstatēta saikne starp aktīvu pārdevēju un pircēju;
 - d) tiesībpārņēmēju lēmumi par ieguldījumiem un piedāvājumu iesniegšanu ir tirgū balstīti lēmumi.
- (41) Kopš atgūšanas lietas provizorisks slēgšanas Komisija nav saņēmusi informāciju, kas varētu likt tai mainīt viedokli par šo jautājumu. Tāpēc, pamatojoties uz pieejamo informāciju, var izslēgt saimnieciskās pēctecības iespēju starp *Saremar* un *Delcomar* vai *Delcoservizi*, vai abiem šiem uzņēmumiem. Komisija turpinās sekot līdzi *Saremar* likvidācijai līdz šā uzņēmuma izslēgšanai no tirdzniecības reģistra. Tikai tad varēs galīgi slēgt 2014. gada lēmumā ⁽³¹⁾ noteikto atgūšanas procedūru.
- (42) Šajā kontekstā, ņemot vērā *Saremar* likvidēšanu un tā tiesībpārņēmēju saimnieciskās pēctecības neesamību, formālajai izmeklēšanas procedūrai, kas tika sākta saskaņā ar LESD 108. panta 2. punktu par joprojām esošajiem pasākumiem, kas noteikti par labu *Saremar* vai tā tiesībpārņēmējiem, vairs nav jēgas.
- (43) Šis lēmums neattiecas uz citiem jautājumiem un neskar citus jautājumus, kuri ietverti 2011. un 2012. gada lēmumos ⁽³²⁾ vai uz kuriem ieinteresētās personas vērsušas Komisijas uzmanību atbilstīgi šiem lēmumiem sāktās izmeklēšanas gaitā.

IR PIENĒMUSI ŠO LĒMUMU.

1. pants

Saskaņā ar LESD 108. panta 2. punktu 2011. gada 5. oktobrī uzsāktā un 2012. gada 19. decembrī pagarinātā procedūra attiecībā uz *Saremar* un tā tiesībpārņēmējiem tiek izbeigta.

2. pants

Šis lēmums ir adresēts Itālijas Republikai.

⁽²⁹⁾ Lieta T-121/15 *Fortischem a.s. v. Commission*, ECLI:EU:T:2019:684, 208. punkts.

⁽³⁰⁾ Pamatojoties uz Komisijai pieejamo informāciju, *Delcomar* nolīga mazāk nekā 20 % *Saremar* darbaspēka.

⁽³¹⁾ Sk. 136.–140. punktu Komisijas paziņojumā par nelikumīga un nesaderīga valsts atbalsta atgūšanu, C 247/1, 2019. gada 23. jūlijs.

⁽³²⁾ Sk. šā lēmuma 6. un 8. apsvērumu.

Briselē, 2021. gada 30. septembrī

Komisijas vārdā –
Komisijas locekle
Margrethe VESTAGER

KOMISIJAS ĪSTENOŠANAS LĒMUMS (ES) 2022/757

(2022. gada 11. maijs),

ar ko attiecībā uz saskaņotajiem standartiem, kas reglamentē kvalitātes pārvaldības sistēmas, sterilizāciju un riska pārvaldības piemērošanu medicīniskām ierīcēm groza Īstenošanas lēmumu (ES) 2021/1182

EIROPAS KOMISIJA,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1025/2012 (2012. gada 25. oktobris) par Eiropas standartizāciju, ar ko groza Padomes Direktīvas 89/686/EEK un 93/15/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 94/9/EEK, 94/25/EEK, 95/16/EEK, 97/23/EEK, 98/34/EEK, 2004/22/EEK, 2007/23/EEK, 2009/23/EEK un 2009/105/EEK, un ar ko atceļ Padomes Lēmumu 87/95/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmumu Nr. 1673/2006/EEK⁽¹⁾, un jo īpaši tās 10. panta 6. punktu,

tā kā:

- (1) Saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/745⁽²⁾ 8. panta 1. punktu "ierīces, kuras atbilst attiecīgajiem saskaņotajiem standartiem vai minēto standartu attiecīgajām daļām, uz ko atsaucas ir publicētas Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī, atbilst šīs regulas prasībām, uz kurām attiecas minētie standarti vai to daļas".
- (2) Regula (ES) 2017/745 no 2021. gada 26. maija aizstāj Padomes Direktīvas 90/385/EEK⁽³⁾ un 93/42/EEK⁽⁴⁾.
- (3) Ar Īstenošanas lēmumu C(2021) 2406⁽⁵⁾ Komisija Eiropas Standartizācijas komitejai (CEN) un Eiropas Elektrotehnikas standartizācijas komitejai (Cenelec) iesniedza pieprasījumu pārskatīt spēkā esošos saskaņotos medicīnisko ierīču standartus, kas izstrādāti Direktīvas 90/385/EEK un Direktīvas 93/42/EEK vajadzībām, un izstrādāt jaunus saskaņotos standartus Regulas (ES) 2017/745 vajadzībām.
- (4) Pamatojoties uz Īstenošanas lēmumā C(2021) 2406 izteikto pieprasījumu, CEN un Cenelec pārskatīja spēkā esošos saskaņotos standartus EN 285:2015 un EN ISO 14971:2019 (atsauces uz kuriem nav publicētas Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī), lai tajos atspoguļotu jaunākos tehniskos un zinātniskos sasniegumus un tos pielāgotu Regulas (ES) 2017/745 prasībām. Tā rezultātā tika pieņemts pārskatītais saskaņotais standarts EN 285:2015+A1:2021 par sterilizāciju un grozījums EN ISO 14971:2019/A11:2021 saskaņotajā standartā EN ISO 14971:2019 par riska pārvaldības piemērošanu medicīniskajām ierīcēm.
- (5) Komisija kopā ar CEN un Cenelec ir novērtējusi, vai saskaņotie standarti EN 285:2015+A1:2021 un EN ISO 14971:2019, kas grozīts ar EN ISO 14971:2019/A11:2021, atbilst pieprasījumam, kas izteikts Īstenošanas lēmumā C(2021) 2406.
- (6) Saskaņotie standarti EN 285:2015+A1:2021 un EN ISO 14971:2019, kas grozīts ar EN ISO 14971:2019/A11:2021, atbilst prasībām, kuras paredzēts aptvert un kuras noteiktas Regulā (ES) 2017/745. Tāpēc atsaucas uz saskaņotajiem standartiem EN 285:2015+A1:2021 un EN ISO 14971:2019 un to grozījumiem ir lietderīgi publicēt Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

⁽¹⁾ OV L 316, 14.11.2012., 12. lpp.

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2017/745 (2017. gada 5. aprīlis), kas attiecas uz medicīniskām ierīcēm, ar ko groza Direktīvu 2001/83/EEK, Regulu (EK) Nr. 178/2002 un Regulu (EK) Nr. 1223/2009 un atceļ Padomes Direktīvas 90/385/EEK un 93/42/EEK (OV L 117, 5.5.2017., 1. lpp.).

⁽³⁾ Padomes Direktīva 90/385/EEK (1990. gada 20. jūnijs) par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz aktīvām implantējamām medicīnas ierīcēm (OV L 189, 20.7.1990., 17. lpp.).

⁽⁴⁾ Padomes Direktīva 93/42/EEK (1993. gada 14. jūnijs) par medicīnas ierīcēm (OV L 169, 12.7.1993., 1. lpp.).

⁽⁵⁾ Komisijas Īstenošanas lēmums C(2021) 2406 (2021. gada 14. aprīlis) par Eiropas Standartizācijas komitejai un Eiropas Elektrotehnikas standartizācijas komitejai iesniegtu pieprasījumu standartizēt medicīniskās ierīces Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/745 vajadzībām un *in vitro* diagnostikas medicīniskās ierīces Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/746 vajadzībām.

- (7) Atsauces uz Regulas (ES) 2017/745 vajadzībām izstrādātajiem saskaņotajiem standartiem sniegtas Komisijas Īstenošanas lēmuma (ES) 2021/1182 ⁽⁹⁾ pielikumā.
- (8) Lai nodrošinātu, ka atsauces uz saskaņotajiem standartiem, kas izstrādāti Regulas (ES) 2017/745 īstenošanas vajadzībām, ir sniegtas vienā tiesību aktā, atsauces uz saskaņotajiem standartiem EN 285:2015+A1:2021 un EN ISO 14971:2019 un uz tā grozījumu būtu jāiekļauj Īstenošanas lēmumā (ES) 2021/1182.
- (9) Atsauces uz saskaņoto standartu EN ISO 13485:2016 par kvalitātes pārvaldības sistēmām un tā grozījumu EN ISO 13485:2016/A11:2021 ir publicētas ar Īstenošanas lēmumu (ES) 2021/1182. Tomēr šajā publikācijā nav iekļauta atsauce uz minētā standarta labojumu – EN ISO 13485:2016/AC:2018. Labojums Eiropas priekšvārdu un informatīvo pielikumu labo tikai formālos aspektos, neietekmējot saskaņotā standarta būtību. Saskaņotais standarts EN ISO 13485:2016, kas grozīts ar EN ISO 13485:2016/A11:2021 un labots ar EN ISO 13485:2016/AC:2018, atbilst prasībām, kuras tas paredz aptvert un kuras noteiktas Regulā (ES) 2017/745. Lai nodrošinātu, ka ar EN ISO 13485:2016/AC:2018 izdarītie labojumi tiek piemēroti pieņemumam par atbilstību attiecīgajām Regulas (ES) 2017/745 prasībām, atsauce uz minēto labojumu ir jāiekļauj Īstenošanas lēmumā (ES) 2021/1182. Juridiskās noteiktības labad atsauce uz labojumu EN ISO 13485:2016/AC:2018 būtu jāpublicē *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* ar atpakaļejošu spēku.
- (10) Tāpēc Īstenošanas lēmums (ES) 2021/1182 būtu attiecīgi jāgroza.
- (11) No dienas, kad atsauce uz saskaņoto standartu publicēta *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*, šā standarta ievērošana ļauj prezumēt atbilstību attiecīgajām Savienības saskaņošanas tiesību aktos noteiktajām pamatprasībām. Tāpēc šim lēmumam būtu jāstājas spēkā tā publicēšanas dienā,

IR PIENĒMUSI ŠO LĒMUMU.

1. pants

Īstenošanas lēmuma (ES) 2021/1182 pielikumu groza saskaņā ar šā lēmuma pielikumu.

2. pants

Šis lēmums stājas spēkā dienā, kad to publicē *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Pielikuma 1. punktu piemēro no 2022. gada 5. janvāra.

Briselē, 2022. gada 11. maijā

Komisijas vārdā –
priekšsēdētāja
Ursula VON DER LEYEN

⁽⁹⁾ Komisijas Īstenošanas lēmums (ES) 2021/1182 (2021. gada 16. jūlijs) par saskaņotajiem medicīnisko ierīču standartiem, kas izstrādāti Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/745 vajadzībām (OV L 256, 19.7.2021., 100. lpp.).

PIELIKUMS

Īstenošanas regulas (ES) 2021/1182 pielikumu groza šādi:

1) pielikuma 10. ierakstu aizstāj ar šādu:

Nr.	Atsauce uz standartu
"10.	EN ISO 13485:2016 Medicīniskās ierīces. Kvalitātes pārvaldības sistēmas. Reglamentējošās prasības (ISO 13485:2016) EN ISO 13485:2016/AC:2018 EN ISO 13485:2016/A11:2021";

2) iekļauj šādus ierakstus:

Nr.	Atsauce uz standartu
"15.	EN 285:2015+A1:2021 Sterilizēšana. Sterilizēšana ar tvaiku. Lielie sterilizatori
16.	EN ISO 14971:2019 Medicīnas ierīces. Riska pārvaldības pielietojums medicīnas ierīcēm (ISO 14971:2019) EN ISO 14971:2019/A11:2021".

IETEIKUMI

KOMISIJAS IETEIKUMS (ES) 2022/758

(2022. gada 27. aprīlis)

par sabiedrības līdzdalībā iesaistījušos žurnālistu un cilvēktiesību aizstāvju aizsardzību pret acīmredzami nepamatotu vai ļaunprātīgu tiesvedību ("stratēģisku tiesvedību pret sabiedrības līdzdalību")

EIROPAS KOMISIJA,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 292. pantu,

tā kā:

- (1) Līguma par Eiropas Savienību 2. pantā ir norādīts, ka Savienība ir dibināta, pamatojoties uz vērtībām, kas respektē cilvēka cieņu, brīvību, demokrātiju, vienlīdzību, tiesiskumu un cilvēktiesības, tostarp minoritāšu tiesības.
- (2) Līguma par Eiropas Savienību 10. panta 3. punktā ir noteikts, ka katram Savienības pilsonim ir tiesības piedalīties Savienības demokrātiskajā dzīvē. Eiropas Savienības Pamattiesību hartā ("Harta") cita starpā ir paredzētas tiesības uz privātās un ģimenes dzīves neaizskaramību (7. pants), personas datu aizsardzību (8. pants), vārda un informācijas brīvību, kas ietver arī mediju brīvības un plurālisma ievērošanu (11. pants), un uz efektīvu tiesību aizsardzību un taisnīgu tiesu (47. pants).
- (3) Hartas 11. pantā paredzētās tiesības uz vārda un informācijas brīvību ietver tiesības uz uzskatu brīvību un tiesības saņemt un izplatīt informāciju un idejas bez valsts iestāžu iejaukšanās un neatkarīgi no valstu robežām. Lai gan šīs tiesības nav absolūtas, visiem to ierobežojumiem ir jābūt noteiktiem tiesību aktos un tajos jārespektē šo tiesību būtība, turklāt tos drīkst piemērot tikai tad, ja tie ir nepieciešami un patiešām atbilst vispārējas nozīmes mērķiem, ko atzinusi Savienība, vai vajadzībai aizsargāt citu personu tiesības un brīvības (Hartas 52. panta 1. punkts).
- (4) Saskaņā ar Hartas 52. panta 3. punktu un paskaidrojumiem attiecībā uz Hartu tās 11. pantam būtu jāpiešķir tāda pati nozīme un tvērums, kādi ir Eiropas Cilvēktiesību konvencijas 10. pantam par vārda un informācijas brīvību, kā to interpretējusi Eiropas Cilvēktiesību tiesa. Eiropas Cilvēktiesību konvencijas 10. pants aizsargā vārda un informācijas brīvību. Gadījumos, kuriem piemēro Eiropas Cilvēktiesību konvenciju, visiem ierobežojumiem jābūt paredzētiem tiesību aktos, jābūt nepieciešamiem demokrātiskā sabiedrībā un jābūt pamatotiem ar Eiropas Cilvēktiesību konvencijas 10. panta 2. punktā minētajiem likumīgajiem mērķiem.
- (5) Eiropas Cilvēktiesību konvencija arī uzliek līgumslēdzējam valstīm pienākumu rīkoties, lai aizsargātu mediju brīvību un plurālismu un radītu tādus apstākļus, kas veicina līdzdalību sabiedriskās diskusijās ⁽¹⁾. Eiropas Cilvēktiesību tiesas judikatūrā ir arī norādīts, ka vārda brīvība ir viens no demokrātiskas sabiedrības stūrakmeņiem un ir piemērojama ne tikai tādai informācijai un idejām, ko uztver labvēlīgi vai uzskata par neaizvainojošām vai neitrālām, bet arī tādai

⁽¹⁾ Sk., piem., Eiropas Cilvēktiesību tiesas 2010. gada 14. septembra spriedumu lietā *Dink* pret Turciju (pieteikumi Nr. 2668/07, 6102/08, 30079/08, 7072/09 un 7124/09), 137. punktu. Sk. arī Eiropas Cilvēktiesību tiesas Pētniecības nodaļas ziņojumu (https://www.echr.coe.int/documents/research_report_article_10_eng.pdf), kurā sniegta informācija par Eiropas Cilvēktiesību konvencijas 10. pantā uzliktajiem pienākumiem rīkoties.

informācijai un idejām, kas aizvairo, satricina vai apgrūtina valsti vai kādu sabiedrības daļu (?). Tajā ir arī paskaidrots, ka “demokrātiskā sabiedrībā pat mazām un neformālām kampaņu grupām (..) jāspēj efektīvi turpināt savas darbības” un ka “sabiedrība ir ļoti ieinteresēta, lai šādām grupām un cilvēkiem, kas nepieslejas populārākajām tendencēm, tiktu dota iespēja sniegt savu ieguldījumu sabiedriskās diskusijās, izplatot informāciju un idejas vispārējās sabiedriskās nozīmes jautājumos” (?).

- (6) Žurnālistiem ir liela nozīme sabiedrisku diskusiju veicināšanā un informācijas, viedokļu un ideju sniegšanā un saņemšanā (?). Ir būtiski, lai viņiem tiktu dota nepieciešamā telpa atklātu, brīvu un taisnīgu diskusiju veicināšanai un dezinformācijas un citu tādu manipulāciju apkarošanai (tostarp no trešo valstu personu puses), kas traucē diskusijas. Žurnālistiem būtu jāspēj savas darbības īstenot iedarbīgi, lai nodrošinātu iedzīvotājiem Eiropas demokrātiskajās valstīs viedokļu dažādību.
- (7) Arī cilvēktiesību aizstāvjiem Eiropas demokrātiskajās valstīs ir liela loma, īpaši pamattiesību, demokrātisko vērtību, sociālās iekļaušanas, vides aizsardzības un tiesiskuma atbalstīšanā. Viņiem būtu jāspēj aktīvi piedalīties sabiedriskajā dzīvē un paust savu viedokli politiskos jautājumos un lēmumu pieņemšanas procesos, nebīstoties no iebiedēšanas. Cilvēktiesību aizstāvji ir personas un organizācijas, kas aizstāv pamattiesības un dažādas citas tiesības, ieskaitot vides un klimata tiesības, sieviešu tiesības, *LGBTIQ* tiesības, minoritāro rasu vai tautību pārstāvju tiesības, darba tiesības un reliģiskās pārliecības brīvību.
- (8) Lai demokrātija būtu veselīga un plaukstoša, cilvēkiem ir jāspēj aktīvi piedalīties sabiedriskās diskusijās. Lai līdzdalība būtu jēgpilna, cilvēkiem vajadzētu būt iespējai piekļūt uzticamai informācijai, ko viņi var izmantot, lai formulētu savu viedokli un izdarītu paši savus spriedumus sabiedriskā telpā, kurā var brīvi paust dažādus uzskatus.
- (9) Lai izkoptu šādu vidi, ir svarīgi aizsargāt žurnālistus un cilvēktiesību aizstāvjus no acīmredzami nepamatotas un ļaunprātīgas tiesvedības pret sabiedrības līdzdalību (plašāk zināma ar nosaukumu *SLAPP – Strategic Lawsuit Against Public Participation* (stratēģiska tiesvedība pret sabiedrības līdzdalību)). Šī tiesvedība ir vai nu acīmredzami, vai arī pilnīgi vai daļēji nepamatota tiesvedība, kam ir ļaunprātības iezīmes, kuras liecina, ka galvenais tiesvedības mērķis ir nepieļaut vai ierobežot sabiedrības līdzdalību vai sodīt par to. Šādas ļaunprātības pazīmes ir prasības vai tās daļas nesamērīgums, pārmērīgums vai nesaprātīgums, fakts, ka tas pats prasītājs ir iesniedzis vairākas prasības par līdzīgiem jautājumiem, vai arī tas, ka prasītājs vai viņa pārstāvji iebiedē, aizskar vai izsaka draudus pirms acīmredzami nepamatotās vai ļaunprātīgās tiesvedības ierosināšanas. Ierosinot šādu tiesvedību, tiesas process tiek izmantots ļaunprātīgi un tiesām tiek uzlikts nevajadzīgs slogs, jo šādas tiesvedības mērķis nav vis nodrošināt taisnīgumu, bet gan aizskart un aplūsināt atbildētāju. Ilga tiesvedība noslogo valstu tiesu sistēmas.
- (10) Acīmredzami nepamatota un ļaunprātīga tiesvedība pret sabiedrības līdzdalību var izpausties ļoti dažādos likuma ļaunprātīgas izmantošanas veidos, galvenokārt civillietās vai krimināllietās, bet arī administratīvās lietās, un tā var būt balstīta uz dažāda pamata.

(?) Sk. Eiropas Cilvēktiesību tiesas 1976. gada 7. decembra spriedumu lietā *Handyside* pret Apvienoto Karalisti (pieteikums Nr. 5493/72), 49. punktu.

(?) Sk. Eiropas Cilvēktiesību tiesas 2005. gada 15. februāra spriedumu lietā *Steel un Morris* pret Apvienoto Karalisti (pieteikums Nr. 68416/01), 89. punktu.

(?) Eiropas Padomes Ministru komitejas ieteikumā *Recommendation CM/Rec(2022)4 of the Committee of Ministers to member States on promoting a favourable environment for quality journalism in the digital age* ir teikts, ka “kvalitatīva žurnālistika, kas balstās uz profesionālās ētikas standartiem, izpaužas atšķirīgos veidos atkarībā no ģeogrāfiskā, juridiskā un sociālā konteksta, bet ir vērsta uz diviem mērķiem – būt par publisku uzraugu demokrātiskā sabiedrībā un informēt un izglīt sabiedrību”, https://search.coe.int/cm/pages/result_details.aspx?objectid=0900001680a5ddd0. Eiropas Padomes Parlamentārās asamblejas pieņemtajā Rezolūcijā Nr. 2213 (2018) par žurnālistu stāvokli Eiropā (*The status of journalists in Europe*) ir minēta profesionālo žurnālistu “misija sniegt sabiedrībai informāciju par vispārīgiem un specifiskiem interesējošiem tematiem tik atbildīgi un objektīvi, cik iespējams”, https://search.coe.int/cm/pages/result_details.aspx?objectid=0900001680a5ddd0.

- (11) Šādu tiesvedību, mēģinot izbeigt sabiedriskas diskusijas, bieži ierosina ietekmīgas personas vai struktūras (piemēram, lobiju grupas, korporācijas un valsts institūcijas). Bieži vien tiesvedības pušu spēku samērs nav vienāds – prasītājs ir spēcīgāks nekā atbildētājs, piemēram, finansiālā vai politiskās ietekmes ziņā. Acīmredzami nepamatotā vai ļaunprātīgā tiesvedībā spēku samērs ne vienmēr ir nevienāds, taču gadījumos, kad šāda spēku nelīdzsvarotība pastāv, tā būtiski palielina pret sabiedrības līdzdalību vērstās tiesvedības kaitīgo ietekmi un atturošo ietekmi.
- (12) Acīmredzami nepamatota vai ļaunprātīga tiesvedība pret sabiedrības līdzdalību var jo īpaši negatīvi ietekmēt žurnālistu un cilvēktiesību aizstāvju ticamību un reputāciju un izsmelt viņu finanšu un citus resursus. Tā var atstāt negatīvas psiholoģiskas sekas uz personām, pret ko tā ir vēsta, un viņu ģimenes locekļiem. Acīmredzami nepamatota vai ļaunprātīga tiesvedība pret sabiedrības līdzdalību apdraud žurnālistu un cilvēktiesību aizstāvju iespējas turpināt savu nodarbošanos. Šādas tiesvedības rezultātā informācija par kādu sabiedriskas nozīmes jautājumu var tikt publicēta novēloti vai netikt publicēta vispār. Šādiem tiesvedības gadījumiem var būt plašāka atturoša ietekme jo īpaši uz žurnālistu un cilvēktiesību aizstāvju darbu, jo tie var mudināt viņus veikt pašcenzūru, lai izvairītos no iespējamās tiesvedības nākotnē, un tādējādi sabiedriskās diskusijas tiek noplicinātas, bet tas savukārt atstāj negatīvu ietekmi uz sabiedrību kopumā. Tiesvedības ilgums, finansiālais spiediens un iespēja saņemt kriminālsodu ir spēcīgi rīki, ar ko iebiedēt un apklusināt kritiskas balsis.
- (13) Tie, pret kuriem ir vēsta acīmredzami nepamatota vai ļaunprātīga tiesvedība pret sabiedrības līdzdalību, bieži ir iesaistīti vienlaikus vairākās tiesvedībās dažādās jurisdikcijās. Tiesvedība, kas vienas dalībvalsts jurisdikcijā ir ierosināta pret personu, kura dzīvo citā dalībvalstī, parasti atbildētājam rada lielākus sarežģījumus un izmaksas. Prasītāji acīmredzami nepamatotā vai ļaunprātīgā tiesvedībā pret sabiedrības līdzdalību var arī izmantot procesuālos rīkus, lai paildzinātu tiesvedību un palielinātu tās izmaksas, un var ierosināt lietas tajā jurisdikcijā, kura, viņuprāt, būs viņiem labvēlīgāka, nevis tiesā, kas ir visvairāk piemērota prasības izskatīšanai.
- (14) Acīmredzami nepamatota vai ļaunprātīga tiesvedība pret sabiedrības līdzdalību Eiropas Savienībā tiek īstenota arvien biežāk. Saskaņā ar neseniem pētījumiem ⁽⁵⁾ šādas tiesvedības gadījumu skaits pieaug visās dalībvalstīs.
- (15) Eiropas Parlaments 2020. gada 25. novembra rezolūcijā ⁽⁶⁾ nosodīja to, ka SLAPP tiek izmantota, lai apklusinātu vai iebiedētu pētnieciskos žurnālistus un mediju kanālus un iedvestu tiem bailes ziņot par konkrētiem tematiem, un aicināja Komisiju iesniegt priekšlikumu šādas tiesvedības novēršanai. 2021. gada 11. novembra rezolūcijā ⁽⁷⁾ "Rezolūcija par demokrātijas, mediju brīvības un plurālisma stiprināšanu ES: civiltiesību un krimināltiesību aktos paredzētu pasākumu nesamērīga īstenošana, lai apklusinātu žurnālistus, NVO un pilsonisko sabiedrību" Eiropas Parlaments atkal uzsvēra šīs parādības izplatību un vajadzību tajā cietušajiem visā Savienībā nodrošināt iedarbīgu aizsardzības pasākumus.

⁽⁵⁾ *Academic network on European citizenship rights, Ad hoc request – SLAPP in the EU context*, 2020. gada 29. maijs, https://ec.europa.eu/info/sites/default/files/ad-hoc-literature-review-analysis-key-elements-slapp_en.pdf, 4. lpp., un *Academic network on European citizenship rights, Strategic Lawsuits Against Public Participation (SLAPP) in the European Union: A comparative study*, 2021. gada 30. jūnijs, https://ec.europa.eu/info/files/strategic-lawsuits-against-public-participation-slapp-european-union-comparative-study_en.

⁽⁶⁾ P9_TA(2020)0320. Šajā rezolūcijā Parlaments arī atkārtoja 2019. gada 28. marta rezolūcijā (P8_TA(2019)0328) pausto.

⁽⁷⁾ P9_TA(2021)0451.

- (16) Eiropas Padomes Žurnālistikas un žurnālistu drošības aizsardzības veicināšanas platforma ⁽⁸⁾ arī ziņo par to, ka tiek saņemts aizvien vairāk brīdinājumu par nopietniem draudiem žurnālistu drošībai un mediju brīvībai Eiropā, tostarp par daudziem gadījumiem, kad tiesas process izmantots iebiedēšanai. 2021. gada ziņojumā, ko sagatavojušas Eiropas Padomes Žurnālistikas un žurnālistu drošības aizsardzības veicināšanas platformas partnerasociācijas, ir uzsvērts, ka 2020. gadā salīdzinājumā ar iepriekšējo gadu ievērojami pieaudzis gan ar SLAPP saistīto brīdinājumu skaits, gan arī to Eiropas Padomes dalībvalstu jurisdikciju skaits, kurās šāda tiesvedība notikusi ⁽⁹⁾. Eiropas Padome 2016. gada 13. aprīļa Ieteikumā par žurnālistikas un žurnālistu un citu mediju dalībnieku drošības aizsardzību ⁽¹⁰⁾ ieteica savām dalībvalstīm veikt nepieciešamos likumdošanas un/vai citus pasākumus, lai nepieļautu, ka tiesību akti un tiesvedība tiek izmantoti acīmredzami nepamatoti, kaitnieciski vai ļaunprātīgi ar mērķi iebiedēt un apklusināt žurnālistus un citus mediju dalībniekus.
- (17) Komisijas 2020. ⁽¹¹⁾ un 2021. gada ⁽¹²⁾ ziņojumā par tiesiskumu ir uzsvērts, ka vairākās dalībvalstīs žurnālisti un citi, kas ir iesaistīti sabiedrības interešu aizsargāšanā, saistībā ar savām publikācijām un darbu arvien biežāk saskaras ar draudiem un uzbrukumiem, kas izpaužas dažādos veidos, tostarp kā SLAPP tiesvedības izvērsšana.
- (18) Skarbs piemērs, kas ilustrē, kā Savienībā tiek izmantota tiesvedība pret sabiedrības līdzdalību, ir gadījums ar žurnālisti *Daphne Caruana Galizia*, pret kuru līdz viņas noslepkavošanas brīdim saistībā ar viņas pētniecisko darbu bija ierosināts vairāk nekā 40 civillietu un krimināllietu par apmelošanu un neslavas celšanu.
- (19) Eiropas Demokrātijas rīcības plānā ⁽¹³⁾, ar ko Komisija nāca klajā 2020. gada 3. decembrī, ir uzsvērtā brīvu un plurālistisku mediju būtiskā loma demokrātiskās valstīs, kā arī pilsoniskās sabiedrības nozīme. Tajā cita starpā ir uzsvērtā lielā nozīme, kas neatkarīgiem un plurālistiskiem medijiem ir kā tādiem rīcībaspēkiem, kuri nodrošina iedzīvotājiem iespēju pieņemt informācijā balstītus lēmumus, kā ar to lielā loma cīņā pret manipulāciju ar informāciju un pret iejaukšanos informācijas telpā, ieskaitot dezinformāciju. Šajā kontekstā Komisija jau ir pieņēmusi Ieteikumu (ES) 2021/1534 par aizsardzības, drošības un pilnvērtīgu iespēju nodrošināšanu žurnālistiem un citiem mediju profesionāļiem Eiropas Savienībā ⁽¹⁴⁾. Minētā ieteikuma mērķis ir garantēt visiem mediju profesionāļiem drošākus tiešsaistes un bezsaistes darba apstākļus bez bailēm un iebiedēšanas. Ņemot vērā aizvien augošos draudus, ko mediju brīvībai un sabiedrības līdzdalībai rada acīmredzami nepamatota vai ļaunprātīga tiesvedība pret sabiedrības līdzdalību, Savienībai būtu jāizstrādā konsekvanta un iedarbīga pieeja šādas tiesvedības apkarošanai. Šis ieteikums papildina Ieteikumu (ES) 2021/1534, sniedzot konkrētus ieteikumus attiecībā uz acīmredzami nepamatotu vai ļaunprātīgu tiesvedību pret sabiedrības līdzdalību. Tas attiecas ne tikai uz žurnālistu un citu mediju profesionāļu, bet arī cilvēktiesību aizstāvju aizsardzību. Šim ieteikumam būtu jāvērsas pret konkrētajiem draudiem, ko rada acīmredzami nepamatota vai ļaunprātīga tiesvedība pret sabiedrības līdzdalību, un tādējādi būtu jāveicina līdzsvara un atsvara sistēmas pienācīga darbošanās veselīgā demokrātijā. Tam būtu jāsniedz dalībvalstīm norādes par to, kā veikt iedarbīgus, pienācīgus un samērīgus pasākumus, lai vērstos pret šādu tiesvedību un šajā saistībā garantētu jo īpaši žurnālistu un cilvēktiesību aizstāvju drošību. Starp ieteiktajiem pasākumiem vajadzētu būt informētības un lietpratības palielināšanai, jo īpaši tieslietu jomas profesionāļu vidū un to cilvēku vidū, pret kuriem ir vēsta acīmredzami nepamatota vai ļaunprātīga tiesvedība pret sabiedrības līdzdalību, ar mērķi nodrošināt, ka tiem, pret kuriem tā ir vēsta, ir pieejams atbalsts, un veicināt pastiprinātu uzraudzību.

⁽⁸⁾ Eiropas Padomes platforma kopš 2015. gada ir palīdzējusi apkopot un izplatīt informāciju par nopietnām bažām, kas saistītas ar mediju brīvību un žurnālistu drošību Eiropas Padomes dalībvalstīs. Partnerorganizācijas, kas iesaistās platformas darbībā, – uzaicinātas starptautiskās NVO un žurnālistu asociācijas – izdod brīdinājumus par mediju brīvības pārkāpumiem un publicē gada ziņojumus par stāvokli mediju brīvības un žurnālistu drošības jomā Eiropā. Eiropas Padomes dalībvalstīm ir jārikojas un jārisina šīs problēmas, kā arī jāinformē platforma par rīcību, kas veikta, reaģējot uz šiem brīdinājumiem. To Eiropas Padomes dalībvalstu gausā reakcija, kuras ir arī ES dalībvalstis, liecina, ka ir nepieciešami papildu pasākumi. <https://www.coe.int/en/web/media-freedom>.

⁽⁹⁾ 2021. gadā Žurnālistikas un žurnālistu drošības aizsardzības veicināšanas platformā (coe.int) tika publicēti 282 brīdinājumi, no kuriem vairāki attiecas uz gadījumiem, kad tiesas process izmantots iebiedēšanai, t. i., gadījumiem, kad tiesību akti, ieskaitot aktus par neslavas celšanu, terorisma apkarošanu, valsts drošību, huligānismu vai ekstrēmisma apkarošanu, izmantoti oportunistiski, patvaļīgi vai kaitnieciski. 2021. gada ziņojumā, ko sagatavojušas Eiropas Padomes Žurnālistikas un žurnālistu drošības aizsardzības veicināšanas platformas partnerorganizācijas, tika norādīts, ka 2020. gadā salīdzinājumā ar iepriekšējo gadu ievērojami pieaudzis gan brīdinājumu skaits, gan ar tiem saistīto Eiropas Padomes dalībvalstu jurisdikciju skaits (1680a2440e (coe.int)).

⁽¹⁰⁾ Recommendation CM/Rec(2016)4 of the Committee of Ministers to member States on the protection of journalism and safety of journalists and other media actors, https://search.coe.int/cm/Pages/result_details.aspx?ObjectId=09000016806415d9#_ftn1.

⁽¹¹⁾ COM(2020) 580 final, 2020. gada 30. septembris.

⁽¹²⁾ COM(2021) 700 final, 2021. gada 20. jūlijs.

⁽¹³⁾ COM(2020) 790 final, 2020. gada 3. decembris.

⁽¹⁴⁾ Komisijas Ieteikums (ES) 2021/1534 (2021. gada 16. septembris) par aizsardzības, drošības un pilnvērtīgu iespēju nodrošināšanu žurnālistiem un citiem mediju profesionāļiem Eiropas Savienībā (OV L 331, 20.9.2021., 8. lpp.).

- (20) Lai efektīvi aizsargātu no acīmredzami nepamatotas vai ļaunprātīgas tiesvedības pret sabiedrības līdzdalību un neļautu šai parādībai iesakņoties Savienībā, dalībvalstīm būtu jānodrošina, ka to tiesiskajā regulējumā, kas reglamentē tiesas procesus civillietās, krimināllietās, komercietās un administratīvajās lietās, ir paredzēti aizsardzības pasākumi, kas nepieciešami, lai vērstos pret šādu tiesvedību, pilnībā ievērojot demokrātiskās vērtības un pamattiesības, ieskaitot tiesības uz taisnīgu tiesu un tiesības uz vārda brīvību. Lai nodrošinātu konsekventu un efektīvu aizsardzību no acīmredzami nepamatotas tiesvedības pret sabiedrības līdzdalību, dalībvalstīm būtu jācenšas nodrošināt, ka lietu var priekšlaicīgi izbeigt. Tām būtu arī jācenšas paredzēt citus tiesiskās aizsardzības līdzekļus pret ļaunprātīgu tiesvedību, proti, izmaksu segšanas pienākumu, saskaņā ar kuru prasītājam, kas ir ierosinājis ļaunprātīgu tiesvedību pret sabiedrības līdzdalību, var uzdot segt visas tiesvedības izmaksas, kaitējuma atlīdzināšanu fiziskai vai juridiskai personai, kas pret sabiedrības līdzdalību vērstas ļaunprātīgas tiesvedības dēļ ir cietusi kaitējumu, un iespēju uzlikt iedarbīgus, samērīgus un atturošus sodus pusei, kura ierosinājusi ļaunprātīgu tiesvedību pret sabiedrības līdzdalību. Galvenais mērķis, ar kādu tiesām tiek piešķirta iespēja uzlikt sodus, ir atturēt iespējamos prasītājus no ļaunprātīgas tiesvedības sākšanas pret sabiedrības līdzdalību. Šādiem sodiem vajadzētu būt proporcionāliem konstatētajām ļaunprātības pazīmēm. Nosakot sodu summas, tiesas varētu ņemt vērā iespēju, ka tiesvedībai pret sabiedrības līdzdalību varētu būt kaitīga vai atturoša ietekme, tostarp izvērtēt to saistībā ar prasības būtību, to, vai prasītājs ir ierosinājis vairākas vai saskaņotas tiesvedības līdzīgos jautājumos, un to, vai ir bijuši mēģinājumi iebiedēt vai aizskart atbildētāju vai viņam draudēt.
- (21) Dalībvalstis vajadzētu mudināt savos valsts tiesību aktos attiecībā uz iekšzemē izskatītām lietām ieviest tādas aizsardzības pasākumus, kas līdzīgi pasākumiem tajos Savienības instrumentos, kuru mērķis ir vērsties pret pārrobežu civillietās ierosinātu nepamatotu un ļaunprātīgu tiesvedību pret sabiedrības līdzdalību. Tādējādi tiktu nodrošināta konsekventa un efektīva aizsardzība pret šādu tiesvedību un varētu vieglāk novērst šīs parādības iesakņošanos Savienībā.
- (22) Dalībvalstīm būtu jo īpaši jāpārskata savs tiesiskais regulējums, kas piemērojams neslavas celšanas gadījumiem, ar mērķi nodrošināt, ka prasītāji nevar tajā ietvertos jēdzienus un definīcijas izmantot pret žurnālistiem vai cilvēktiesību aizstāvjiem acīmredzami nepamatotā vai ļaunprātīgā tiesvedībā pret sabiedrības līdzdalību.
- (23) Lai novērstu atturošu ietekmi uz sabiedriskām diskusijām, dalībvalstīm būtu jānodrošina, ka sodi par neslavas celšanu nav pārmērīgi un nesamērīgi. Tām būtu jāpievērš īpaša uzmanība Eiropas Padomes vadlīnijām un ieteikumiem⁽¹⁵⁾, kas attiecas uz tiesisko regulējumu neslavas celšanas jomā, īpaši krimināltiesībām. Šajā saistībā dalībvalstis tiek mudinātas no sava tiesiskā regulējuma svītrot cietumsodu par neslavas celšanu. Eiropas Padomes Parlamentārā asambleja Rezolūcijā Nr. 1577 (2007)⁽¹⁶⁾ ir aicinājusi savas dalībvalstis, kurās joprojām par neslavas celšanu ir paredzēts cietumsods, pat ja tas faktiski netiek uzlikts, to nekavējoties atcelt. Dalībvalstis tiek arī mudinātas neslavas celšanas lietu izskatīšanā balstīties uz administratīvajiem vai civiltiesiskajiem aktiem, ja to noteikumos paredzētais sods ir maigāks nekā krimināltiesību aktos paredzētais⁽¹⁷⁾.
-
- ⁽¹⁵⁾ Cita starpā sk. Eiropas Padomes Parlamentārās asamblejas (PACE) Rezolūciju Nr. 1577 *Towards decriminalisation of defamation* (2007), <https://assembly.coe.int/nw/xml/XRef/Xref-XML2HTML-en.asp?fileid=17588&lang=en>, PACE ieteikumu Nr. 1814 *Towards decriminalisation of defamation* (2007), <https://assembly.coe.int/nw/xml/XRef/Xref-XML2HTML-en.asp?fileid=17587&lang=en>, Eiropas Padomes Ģenerāļsekretariāta pētījumu *Freedom of expression and defamation. A study of the case-law of the European Court of Human Rights* (2012), <https://rm.coe.int/study-on-the-alignment-of-laws-and-practices-concerning-alignment-of-l/16804915c5>, un jaunāko Eiropas Padomes pētījumu par Eiropas Cilvēktiesību tiesas judikatūru (2016), <https://rm.coe.int/CoERMPublicCommonSearchServices/DisplayDCTMContent?documentId=09000016806ac95b>.
- ⁽¹⁶⁾ Resolution 1577 (2007) of Parliamentary Assembly of the Council of Europe of 4 October 2007 on towards decriminalisation of defamation, <https://assembly.coe.int/nw/xml/XRef/Xref-XML2HTML-en.asp?fileid=17588&lang=en>.
- ⁽¹⁷⁾ Sk. arī ANO Cilvēktiesību komitejas Vispārīgo komentāru Nr. 34 *Article 19: Freedoms of opinion and expression*, 2011. gada 12. septembris, <https://www2.ohchr.org/english/bodies/hrc/docs/gc34.pdf>, un Eiropas Drošības un sadarbības organizācijas Pārstāvja mediju brīvības jautājumos biroja īpašo ziņojumu *Legal harassment and abuse of the judicial system against the media*, 2021. gada 23. novembris, https://www.osce.org/files/f/1/documents/c/f/505075_0.pdf.

- (24) Saskaņā ar starptautisko organizāciju vadlīnijām neslavas celšanas lietas krimināltiesiskā kārtībā būtu jāizskata tikai tad, kad citas iespējas izsmeltas, un tā vietā to izskatīšanā būtu jānodrošina priekšroka administratīvajiem vai civiltiesiskajiem aktiem. ANO Cilvēktiesību komiteja⁽¹⁸⁾ un Eiropas Drošības un sadarbības organizācija⁽¹⁹⁾ ir ieteikušas svītrot neslavas celšanu no krimināllikumiem. Tāpat arī Eiropas Padome šajā jautājumā ir paudusi iebildumus⁽²⁰⁾.
- (25) Tiesības uz persondatu aizsardzību ir sīkāk noteiktas Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) 2016/679⁽²¹⁾. Tiesības uz persondatu aizsardzību nav absolūtas. Vispārīgās datu aizsardzības regulas (VDAR) 85. pantā ir noteikts, ka dalībvalstis ar tiesību aktiem saglabā līdzsvaru starp tiesībām uz persondatu aizsardzību un tiesībām uz vārda un informācijas brīvību, tostarp apstrādi žurnālistikas vajadzībām un akadēmiskās, mākslinieciskās vai literārās izpaušmes vajadzībām.
- (26) Dalībvalstīm būtu jānodrošina pašregulējuma struktūras un tieslietu jomas profesionāļu asociācijas vajadzības gadījumā saskaņot savus ētikas standartus, ieskaitot rīcības kodeksus, ar šo ieteikumu. Dalībvalstīm attiecīgā gadījumā būtu arī jānodrošina, ka ētikas standarti, kuru mērķis ir atturēt tieslietu jomas profesionāļus no tādas rīcības, kas varētu būt procesa ļaunprātīga izmantošana vai citu viņu profesionālo pienākumu ļaunprātīga izmantošana, kura padara tiesvedību negodprātīgu, vai kuru mērķis ir aizliegt viņiem šādi rīkoties, kā arī par šādiem pārkāpumiem paredzētie disciplinārsodi nepārprotami aptver arī acīmredzami nepamatotu vai ļaunprātīgu tiesvedību pret sabiedrības līdzdalību. Tas būtu jāpapildina ar pienācīgām informētības palielināšanas un apmācības darbībām, lai vairotu zināšanas par pastāvošajiem ētikas standartiem, kuri attiecas uz acīmredzami nepamatotu vai ļaunprātīgu tiesvedību pret sabiedrības līdzdalību, un vairotu šo standartu efektivitāti.
- (27) Tieslietu jomas profesionāļi ir nozīmīgi dalībnieki acīmredzami nepamatotā vai ļaunprātīgā tiesvedībā pret sabiedrības līdzdalību, jo viņi pārstāv prāvniekus, uztur apsūdzību pret personām vai izskata strīdus. Tāpēc ir ļoti būtiski, lai viņiem būtu šo pienākumu veikšanai nepieciešamās zināšanas un prasmes. Dalībvalstīm būtu jāatbalsta šie tieslietu jomas profesionāļi un jāpiedāvā viņiem apmācības iespējas. Apmācība varētu ievērojami palielināt viņu zināšanas par to, kā konstatēt acīmredzami nepamatotu vai ļaunprātīgu tiesvedību pret sabiedrības līdzdalību, arī tajās lietās, kas skar kādu trešo valsti, par to, kā atbilstoši rīkoties, un viņu spējas to paveikt. Šāda apmācība būtu jāparedz tiesu iestādēm un tiesu sistēmas darbiniekiem visos tiesu organizācijas līmeņos, tostarp tiesnešiem, prokuroriem, tiesu un prokuratūru darbiniekiem, kā arī jebkuriem citiem taisnīguma nodrošināšanā iesaistītiem profesionāļiem, kas saistīti ar tiesām vai taisnīguma nodrošināšanā iesaistīti kā citādi, neatkarīgi no tā, kā tie definēti valsts tiesību aktos, kāds ir to tiesiskais statuss vai iekšējā organizācija, un tā būtu jānodrošina reģionālā un vietējā līmenī, kur acīmredzami nepamatota vai ļaunprātīga tiesvedība pret sabiedrības līdzdalību var tikt ierosināta pirmajā instancē. Šāda apmācība būtu jāparedz arī citiem tieslietu jomas profesionāļiem, piemēram, kvalificētiem juristiem. Vietējo apmācības iespēju attīstīšana var veicināt apmācības ilgtermiņā.
- (28) Šādas apmācības nodrošināšana arī žurnālistiem, preses padomju locekļiem, mediju profesionāļiem un cilvēktiesību aizstāvjiem palīdzētu viņiem atpazīt šādu tiesvedību, kad viņi ar tādu saskaras, un sniegtu viņiem būtiskas juridiskas prasmes, kas palīdzētu samazināt risku tikt iesaistītiem acīmredzami nepamatotā vai ļaunprātīgā tiesvedībā pret sabiedrības līdzdalību, vai arī sniegtu viņiem labākas zināšanas, kā labāk rīkoties šādā gadījumā. Tā varētu arī dot viņiem iespējas iesaistīties adekvātā ziņošanā par SLAPP. Žurnālistu apmācībā būtu arī jāizmanto ētikas standarti un vadlīnijas, ko noteikušas valsts preses vai mediju padomes. Lai veicinātu vispārējo spēju veidošanu un pastiprinātu iestāžu reakciju uz acīmredzami nepamatotu vai ļaunprātīgu tiesvedību pret sabiedrības līdzdalību, šādā apmācībā varētu iesaistīt arī datu aizsardzības iestādes, valsts cilvēktiesību institūcijas, tiesībsarga institūcijas un mediju regulējuma valsts struktūras.

⁽¹⁸⁾ ANO Cilvēktiesību komiteja, Vispārīgais komentārs Nr. 34 Article 19: *Freedoms of opinion and expression*, 2011. gada 12. septembris, <https://www2.ohchr.org/english/bodies/hrc/docs/gc34.pdf>.

⁽¹⁹⁾ Eiropas Drošības un sadarbības organizācijas Pārstāvja mediju brīvības jautājumos birojs, īpašais ziņojums *Legal harassment and abuse of the judicial system against the media*, 2021. gada 23. novembris, https://www.osce.org/files/f/documents/c/f/505075_0.pdf.

⁽²⁰⁾ *Recommendation CM/Rec(2016)4 of the Committee of Ministers to member States on the protection of journalism and safety of journalists and other media actors*, sk. 6. punktu.

⁽²¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2016/679 (2016. gada 27. aprīlis) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti un ar ko atceļ Direktīvu 95/46/EK (Vispārīgā datu aizsardzības regula) (OV L 119, 4.5.2016., 1. lpp.).

- (29) Juridiskās apmācības nodrošinātāji un tieslietu jomas profesionāļu asociācijas ir ļoti piemēroti, lai nodrošinātu apmācību par stratēģisku tiesvedību pret sabiedrības līdzdalību, kā arī noteiktu šādas apmācības mērķus un vispiemērotāko apmācības metodiku. Apmācība, ko tieslietu jomas profesionāļi nodrošina citiem tieslietu jomas profesionāļiem, ļauj mācīties visiem kopā kā grupai, labāk dalīties pieredzē un vairo savstarpējo uzticību. Būtu jārosina attiecīgas prakses apmaiņa Eiropas līmenī, cita starpā izmantojot Komisijas atbalstu un iesaistot Eiropas Tiesiskās apmācības tīklu (*EJTN*). Lai apmācības darbības būtu iedarbīgas un ilgtspējīgas, ir ārkārtīgi svarīgi iesaistīt praktizējošus juristus un viņu profesionālās asociācijas visā procesā, sākot no vajadzību analīzes sagatavošanas un beidzot ar rezultātu izvērtēšanu.
- (30) Apmācībā būtu jāpievēršas vārda un informācijas brīvībai un citām pamattiesībām, kas paredzētas Eiropas Savienības Pamattiesību hartā un Eiropas Cilvēktiesību konvencijā, kā arī valsts tiesību aktos, un būtu jāietver praktiskas norādes par to, kā piemērot attiecīgo judikatūru, pamattiesību (ieskaitot vārda brīvības) ierobežojumiem un par līdzsvara rašanu starp šīm pamattiesībām, kā arī par procesuālajām garantijām un citiem valsts tiesību aktos paredzētiem attiecīgiem noteikumiem. Būtu pienācīgi jāņem vērā Eiropas Padomes rokasgrāmata praktizējošiem juristiem par Eiropas Cilvēktiesību konvencijā paredzēto tiesību uz vārda brīvību aizsardzību ⁽²²⁾.
- (31) Apmācībā cita starpā būtu jāpievēršas persondatu aizsardzībai, kurus var izmantot, lai sāktu stratēģisku tiesvedību pret sabiedrības līdzdalību. Tajā būtu jāaplūko arī manipulācija ar informāciju un iekļaušanās informācijas telpā, ieskaitot dezinformāciju.
- (32) Apmācībā būtu jāņem vērā valsts tiesiskais regulējums un konteksts. Apvienojot tos strukturētā un konsekventā veselumā kopā ar Eiropas Padomes izstrādātajiem norādījumiem, liecībām no personām, kas bijušas pakļautas acīmredzami nepamatotai vai ļaunprātīgai tiesvedībai pret sabiedrības līdzdalību, un citu dalībvalstu paraugpraksi, varētu palīdzēt veiksmīgi sasniegt mācību mērķus, kas izvirzīti apmācībā par stratēģisku tiesvedību. Apmācību var izmantot arī, lai veicinātu paraugprakses apmaiņu starp dalībvalstīm.
- (33) Lai sasniegtu plašāku auditoriju un vairotu atbalstu, apmācībā par stratēģisku tiesvedību pret sabiedrības līdzdalību būtu pēc iespējas labāk arī jāizmanto jaunās tehnoloģijas, ieskaitot mācības tiešsaistē. Piekļuve e-resursiem, jaunākajiem materiāliem un atsevišķiem mācīšanās rīkiem, kas ir saistīti ar attiecīgajiem tiesību aktiem un norādēm, papildinātu šādu apmācības pasākumu sniegtos ieguvumus.
- (34) Lai veicinātu sinerģiju ar līdzīgām tieslietu jomas profesionāļu apmācības iniciatīvām, apmācībā, kas attiecas uz saistītiem tematiem, piemēram, uz vārda brīvību un ētiku juridiskajā jomā, varētu iekļaut apmācības moduļus par stratēģisku tiesvedību pret sabiedrības līdzdalību. Būtu jāmudina izmantot jau pastāvošus materiālus un mācību praksi, piemēram, tos, kas tiek popularizēti Eiropas e-tiesiskuma portālā, UNESCO globālo rīkkopu tiesu sistēmas dalībniekiem ⁽²³⁾ un Eiropas Padomes tiešsaistes kursus *HELP (Human Rights Education for Legal Professionals – juridiskās jomas profesionāļu izglītošana par cilvēktiesībām)* ⁽²⁴⁾.
- (35) Jautājuma par stratēģisku tiesvedību pret sabiedrības līdzdalību iekļaušana tieslietu un žurnālistikas mācību programmās palīdzētu sniegt tieslietu jomas profesionāļiem un žurnālistiem labākas zināšanas par to, kā atpazīt šādu tiesvedību, un specifiskas zināšanas par to, kā atbilstoši rīkoties, kā arī veicinātu lektoru speciālo zināšanu un profesionālās kompetences pilnveidi. Šādas zināšanas varētu sniegt augstākās izglītības iestādes papilduursos vai semināros augstākās izglītības grāda programmas pēdējos mācību gados, piemēram, tieslietu un žurnālistikas studentiem.
- (36) Dalībvalstīm būtu jāatbalsta informētības palielināšanas kampaņas par stratēģisku tiesvedību pret sabiedrības līdzdalību, kuras citu starpā organizē nacionālās struktūras, tādas kā valsts cilvēktiesību institūcijas un pilsoniskās sabiedrības organizācijas.

⁽²²⁾ Eiropas Padomes rokasgrāmata praktizējošiem juristiem *Protecting the right to freedom of expression under the European Convention on Human Rights* (2017), <https://rm.coe.int/handbook-freedom-of-expression-eng/1680732814>.

⁽²³⁾ *Global toolkit for judicial actors: international legal standards on freedom of expression, access to information and safety of journalists* (2021), <https://unesdoc.unesco.org/ark:/48223/pf0000378755>.

⁽²⁴⁾ <https://www.coe.int/en/web/help/home>.

- (37) Komunikācijas pasākumi, kas attiecas uz stratēģisku tiesvedību pret sabiedrības līdzdalību, varētu būt publikācijas, ziņojumi, atklātas sanāksmes, konferences, darbsemināri un tīmekļsemināri.
- (38) Tiem, pret kuriem vērsta acīmredzami nepamatota vai ļaunprātīga tiesvedība pret sabiedrības līdzdalību, bieži vien ir grūti atrast informāciju par pieejamajiem atbalsta resursiem. Lai būtu vieglāk saprast, kuras vienības vai struktūras var sniegt palīdzību saistībā ar stratēģisku tiesvedību, un lai nodrošinātu, ka atbalsts cīņā pret šādu tiesvedību ir iedarbīgs, informācija būtu jāvāc un bez maksas jādara pieejama vienuviet un tai vajadzētu būt viegli piekļūstamai. Tādēļ katrai dalībvalstij būtu jāizveido viens valsts kontaktpunkts, kas vāc un izplata informāciju par pieejamajiem resursiem.
- (39) Darbībās, ar kurām tiek palielināta informētība par stratēģisku tiesvedību pret sabiedrības līdzdalību, par mērķi būtu jāizvirza uzdevums palielināt informētību par to, cik svarīga ir publiska telpa, kurā cilvēki var demokrātiski piedalīties un kura ļauj iedzīvotāju redzeslokā nonākt daudzveidīgiem uzskatiem un uzticamai un objektīvai informācijai.
- (40) Informētības palielināšanas kampaņas būtu jāaskaņo ar valsts kontaktpunktiem un citām kompetentām iestādēm, lai nodrošinātu, ka tās ir iedarbīgas. Būtu jācenšas arī nodrošināt to sinerģiju ar informētības palielināšanas kampaņām, kas attiecas uz citiem, saistītiem jautājumiem, piemēram, kampaņām, kuru mērķis ir veicināt atklātas, brīvas un godīgas diskusijas, un tiesību uz vārda brīvību aizsardzība, un tās būtu jāiekļauj informētības palielināšanas darbībās, kas veicina aktīvu pilsoniskumu, uzskatu plurālismu un piekļuvi uzticamai informācijai. Attiecīgā gadījumā būtu jācenšas nodrošināt to sinerģiju arī ar noturības veidošanu, kurā par pamatu izmantota medijpratība, informācijpratība, žurnālistikas standarti un faktu pārbaude, tādu pasākumu kontekstā, kas ir vērsti pret dezinformāciju, manipulāciju ar informāciju un iejaukšanos informācijas telpā, tai skaitā no ārvalstīm. Mērķauditorija citu starpā varētu iekļaut tādas specifiskas grupas kā mediju profesionāļus, tieslietu jomas profesionāļus un pilsoniskās sabiedrības organizāciju dalībniekus, komunikācijas speciālistus, akadēmiskās aprindas, domnīcas, politiķus, ierēdņus, valsts iestādes un privātus uzņēmumus.
- (41) Dalībvalstīm ar visiem līdzekļiem, ko tās uzskata par atbilstošiem, būtu jācenšas nodrošināt, ka ir vairāk pieejama informācija par to tiesiskajā regulējumā paredzētajiem procesuālajiem aizsardzības līdzekļiem un citiem aizsardzības līdzekļiem, arī informācija par vienībām vai struktūrām, ar ko var sazināties, lai saņemtu palīdzību cīņā pret acīmredzami nepamatotu vai ļaunprātīgu tiesvedību pret sabiedrības līdzdalību.
- (42) Šādi atbalsta resursi var būt, piemēram, juridiskie biroji, kas *pro bono* aizstāv cilvēkus, pret kuriem vērsta acīmredzami nepamatota vai ļaunprātīga tiesvedība pret sabiedrības līdzdalību, universitāšu juridiskās prakses un palīdzības centri, kas sniedz šādu atbalstu, organizācijas, kas reģistrē SLAPP tiesvedības gadījumus un ziņo par tiem, un organizācijas, kas sniedz finansiālu un citu veidu palīdzību cilvēkiem, pret kuriem vērsta acīmredzami nepamatota vai ļaunprātīga tiesvedība.
- (43) Tiem, pret kuriem vērsta acīmredzami nepamatota vai ļaunprātīga tiesvedība pret sabiedrības līdzdalību, ir jābūt pietiekami gataviem stāties šādai tiesvedībai pretī. Tāpēc dalībvalstīs ir jāattīsta spējas sniegt atbalstu cilvēkiem, pret kuriem vērsta šāda tiesvedība. Dalībvalstīm būtu jāsniedz finansējumus organizācijām, kas sniedz konsultācijas un atbalstu cilvēkiem, pret kuriem vērsta acīmredzami nepamatota vai ļaunprātīga tiesvedība, un jāinformē tās par Savienības līmenī pieejamo finansējumu.
- (44) Lai stratēģisku tiesvedību pret sabiedrības līdzdalību varētu labāk apkarot, šī parādība ir sistemātiskāk jāuzrauga. Savāktajiem datiem būtu jāsniedz pietiekama informācija, lai iestādes un citas attiecīgas ieinteresētās personas varētu šo parādību novērtēt kvantitatīvi un labāk izprast, cita starpā ar nolūku sniegt vajadzīgo atbalstu cilvēkiem, pret kuriem vērsta šāda tiesvedība. Dalībvalstīm atbilstoši savai institucionālajai kārtībai tieslietu statistikas jomā ⁽²⁵⁾ būtu jāuzdod vienai vai vairākām iestādēm vākt un apkopot datus par valsts tiesās sāktu stratēģisku tiesvedību pret sabiedrības līdzdalību. Šīs iestādes var vākt datus no vairākām ieinteresētajām personām. Lai atvieglotu datu vākšanu, iestādes, kurām uzticēts vākt datus, var izveidot kontaktpunktus, lai tiesu iestādes, profesionālās organizācijas, nevalstiskās organizācijas, cilvēktiesību aizstāvji, žurnālisti un citas ieinteresētās personas varētu

⁽²⁵⁾ Sk. Pamatnostādnes par tiesu statistiku (*Guidelines on judicial statistics*), ko Eiropas Tiesu sistēmas efektivitātes komisija (CEPEJ) pieņēma savā 12. plenārsēdē (Strasbūra, 2008. gada 10. un 11. decembris), CEPEJ-GT-EVAL (coe.int).

dalīties ar datiem par stratēģisku tiesvedību. Dalībvalstīm būtu vienai no šīm iestādēm jāuzdod koordinēt šo informāciju un katru gadu, sākot ar 2023. gada beigām, apkopotā veidā paziņot valsts mērogā savāktos datus Komisijai. Dalībvalstīm būtu jānodrošina pārskatatbildība par savāktajiem datiem. Tādēļ tām būtu jānodrošina, ka datu vākšanas process atbilst profesionālajiem standartiem un ka iestādes, kam ir uzticēts vākt datus un sagatavot statistiku, ir pietiekami autonomas. Būtu jāievēro datu aizsardzības prasības.

- (45) Uzticot iestādēm datu vākšanu un ziņošanu, dalībvalstis varētu apsvērt iespēju veidot sinerģiju ar attiecīgiem instrumentiem tiesiskuma un pamattiesību aizsardzības jomā. Liela loma var būt valstu cilvēktiesību institūcijām, ja tās ir izveidotas, un nozīme var būt arī citām vienībām, piemēram, tiesībsarga birojiem, līdztiesības iestādēm vai kompetentajām iestādēm, piemēram, tām, kas ieceltas saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu (ES) 2019/1937⁽²⁶⁾. Valstu kontaktpunkti, kas sniedz pārskatu par atbalsta resursiem, un vienības vai iestādes, kam uzticēts vākt un ziņot datus, varētu atrasties vienā un tai pašā organizācijā, ņemot vērā šajā ieteikumā aprakstītās prasības un kritērijus.
- (46) Iestādēm, kurām uzticēts vākt datus, būtu jāpublicē informācija par stratēģisku tiesvedību pret sabiedrības līdzdalību pieklūstamā formātā savā tīmekļa vietnē un attiecīgā gadījumā arī izmantojot citus atbilstošus rīkus. To darot, tām būtu jānodrošina, ka tiek pilnībā ievērotas to personu pamattiesības, kuras ir iesaistītas acīmredzami nepamatotā vai ļaunprātīgā tiesvedībā pret sabiedrības līdzdalību, ieskaitot tiesības uz privātumu un persondatu aizsardzību.
- (47) Lai noteiktu, cik ilgi ir notikuši procesi, kas saistīti ar acīmredzami nepamatotu vai ļaunprātīgu tiesvedību, būtu jāvāc precīza informācija par notikumiem, darbībām vai rīcību, ar ko sāka un beigta šāda tiesvedība, un to datumi, kad vien tas iespējams. Savāktajiem datiem attiecīgā gadījumā būtu arī jāsniedz informācija par lietas kontekstu, piemēram, gadījumos, kad pirms tam jau vairākkārt ir notikusi tiesvedība, kas vērsta pret to pašu atbildētāju vai ko ierosinājis tas pats prasītājs.
- (48) Vajadzības gadījumā Komisijas izveidotā ES ekspertu grupa cīņai pret *SLAPP*⁽²⁷⁾ varētu palīdzēt dalībvalstīs izstrādāt salīdzināmus kritērijus, ko varētu vienkārši izmantot iestādes, kurām uzticēts vākt un ziņot datus par stratēģisku tiesvedību pret sabiedrības līdzdalību.
- (49) ES ekspertu grupa cīņai pret *SLAPP* atbalsta prakses un zināšanu apmaiņu un izplatīšanu praktiķu vidū jautājumos, kas saistīti ar *SLAPP*. Cita starpā tā varētu sniegt tehnisku palīdzību iestādēm saistībā ar kontaktpunktu izveidi, apmācības materiālu izstrādi un juridiskās palīdzības organizēšanu.
- (50) Ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2021/692⁽²⁸⁾ izveidotās programmas "Pilsoņi, vienlīdzība, tiesības un vērtības" (*CERV*) mērķis ir aizsargāt un veicināt Līgumos un Hartā nostiprinātās tiesības un vērtības. Lai saglabātu un turpmāk attīstītu demokrātisku sabiedrību, kuras pamatā ir tiesiskums, *CERV* programmā cita starpā ir paredzēta iespēja finansēt pasākumus, kas attiecas uz spēju veidošanu un informētības palielināšanu saistībā ar Hartu, ieskaitot pasākumus, kas attiecas uz vārda brīvību. Ar Regulu (ES) 2021/692⁽²⁹⁾ izveidotajā programmā "Tiesiskums" cita starpā ir paredzēta iespēja finansēt ar tiesu sistēmas personāla apmācību saistītus pasākumus, lai sekmētu tādu kopīgu juridisko un tieslietu kultūru, kuras pamatā ir tiesiskums, un atbalstītu un veicinātu to Savienības juridisko instrumentu konsekventu un iedarbīgu īstenošanu, kas ir nozīmīgi programmas īstenošanas kontekstā,

⁽²⁶⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2019/1937 (2019. gada 23. oktobris) par to personu aizsardzību, kuras ziņo par Savienības tiesību aktu pārkāpumiem (OV L 305, 26.11.2019., 17. lpp.).

⁽²⁷⁾ Komisijas ekspertu grupu un līdzīgu struktūru reģistrs (europa.eu).

⁽²⁸⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2021/692 (2021. gada 28. aprīlis), ar ko izveido programmu "Pilsoņi, vienlīdzība, tiesības un vērtības" un atceļ Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1381/2013 un Padomes Regulu (ES) Nr. 390/2014 (OV L 156, 5.5.2021., 1. lpp.).

⁽²⁹⁾ Regulas (ES) 2021/692 mērķis ir sekmēt Eiropas tiesiskuma telpas attīstību un stiprināt demokrātiju, tiesiskumu un pamattiesību aizsardzību.

IR PIEŅĒMUSI ŠO IETEIKUMU.

PRIEKŠMETS

1. Šajā ieteikumā dalībvalstīm ir sniegtas norādes par to, kā īstenot iedarbīgus, atbilstošus un samērīgus pasākumus, lai apkarotu acīmredzami nepamatotu vai ļaunprātīgu tiesvedību pret sabiedrības līdzdalību un aizsargātu pret šādu tiesvedību jo īpaši žurnālistus un cilvēktiesību aizstāvjus, pilnībā ievērojot demokrātijas vērtības un pamattiesības.

PIEMĒROJAMĀIS REGULĒJUMS

2. Kopumā dalībvalstīm būtu jānodrošina, ka to piemērojamajā tiesiskajā regulējumā ir paredzēti aizsardzības pasākumi, kas vajadzīgi, lai apkarotu stratēģisku tiesvedību pret sabiedrības līdzdalību, pilnībā ievērojot demokrātijas vērtības un pamattiesības, ieskaitot tiesības uz taisnīgu tiesu un tiesības uz vārda brīvību.
3. Dalībvalstīm būtu jācenšas nodrošināt, ka ir pieejami procesuāli aizsardzības pasākumi, kas ļauj priekšlaicīgi izbeigt acīmredzami nepamatotu tiesvedību pret sabiedrības līdzdalību. Tām būtu arī jācenšas paredzēt citus tiesiskās aizsardzības līdzekļus pret ļaunprātīgu tiesvedību pret sabiedrības līdzdalību, proti, izmaksu segšanas pienākumu, saskaņā ar kuru prasītājam, kas ir ierosinājis ļaunprātīgu tiesvedību pret sabiedrības līdzdalību, var uzdot segt visas tiesvedības izmaksas, kaitējuma atlīdzināšanu fiziskai vai juridiskai personai, kas pret sabiedrības līdzdalību vērstas ļaunprātīgas tiesvedības dēļ ir cietusi kaitējumu, un iespēju uzlikt iedarbīgus, samērīgus un atturošus sodus pusei, kura ierosinājusi ļaunprātīgu tiesvedību pret sabiedrības līdzdalību.
4. Dalībvalstis vajadzētu mudināt savos valsts tiesību aktos attiecībā uz iekšzemē izskatītām lietām ieviest tādas aizsardzības pasākumus, kas līdzīgi pasākumiem tajos Savienības instrumentos, kuru mērķis ir vērsties pret pārobežu civiltiesās ierosinātu nepamatotu un ļaunprātīgu tiesvedību pret sabiedrības līdzdalību.
5. Dalībvalstīm būtu jānodrošina, ka to noteikumiem, ko piemēro neslavas celšanai, nav nepamatotas ietekmes uz vārda brīvību, atklātas, brīvas un plurālistiskas mediju vides pastāvēšanu un sabiedrības līdzdalību.
6. Dalībvalstīm būtu jānodrošina, ka to noteikumi, ko piemēro neslavas celšanai, kā arī tajos izmantotie jēdzieni ir pietiekami skaidri, lai samazinātu to nepareizas vai ļaunprātīgas izmantošanas risku.
7. Dalībvalstīm būtu arī jānodrošina, ka sodi par neslavas celšanu nav pārmērīgi un nesamērīgi. Dalībvalstīm būtu ļoti rūpīgi jāņem vērā Eiropas Padomes vadlīnijas un ieteikumi⁽³⁰⁾, kas attiecas uz tiesisko regulējumu neslavas celšanas jomā, īpaši krimināltiesībām. Šajā saistībā dalībvalstis tiek mudinātas no sava tiesiskā regulējuma svītrot cietumsodu par neslavas celšanu. Dalībvalstis tiek mudinātas neslavas celšanas lietu izskatīšanā balstīties uz administratīvajiem vai civiltiesiskajiem aktiem⁽³¹⁾, ja to noteikumos paredzētais sods ir maigāks nekā krimināltiesību aktos paredzētais.

⁽³⁰⁾ Cita starpā sk. Eiropas Padomes Parlamentārās asamblejas (PACE) Rezolūciju Nr. 1577 *Towards decriminalisation of defamation* (2007), <https://assembly.coe.int/nw/xml/XRef/Xref-XML2HTML-en.asp?fileid=17588&lang=en>, PACE Ieteikumu Nr. 1814 *Towards decriminalisation of defamation* (2007), <https://assembly.coe.int/nw/xml/XRef/Xref-XML2HTML-en.asp?fileid=17587&lang=en>, Eiropas Padomes Ģenerālsekretariāta pētījumu *Freedom of expression and defamation. A study of the case-law of the European Court of Human Rights* (2012), <https://rm.coe.int/study-on-the-alignment-of-laws-and-practices-concerning-alignment-of-1/16804915c5>, un jaunāko Eiropas Padomes pētījumu par Eiropas Cilvēktiesību tiesas judikatūru (2016), <https://rm.coe.int/CoERMPublicCommonSearchServices/DisplayDCTMContent?documentId=09000016806ac95b>.

⁽³¹⁾ Neslavas celšanas dekriminalizāciju prasa ne tikai Eiropas Padome (sk. iepriekšējo zemsvītras piezīmi) – tā tiek aizvien vairāk prasīta visā pasaulē. Sk. ANO Cilvēktiesību komitejas Vispārīgo komentāru Nr. 34 *Article 19: Freedoms of opinion and expression*, 2011. gada 12. septembris, <https://www2.ohchr.org/english/bodies/hrc/docs/gc34.pdf>, un Eiropas Drošības un sadarbības organizācijas Pārstāvja mediju brīvības jautājumos biroja īpašo ziņojumu *Legal harassment and abuse of the judicial system against the media*, 2021. gada 23. novembris, https://www.osce.org/files/f/1/documents/c/f/505075_0.pdf.

8. Dalībvalstīm būtu jācenšas savos tiesību aktos nodrošināt pienācīgu mijiedarbību starp tiesībām uz persondatu aizsardzību un tiesībām uz vārda un informācijas brīvību, lai panāktu līdzsvaru starp šīm abām tiesībām, kā prasīts Regulas (ES) 2016/679 85. panta 2. punktā.
9. Dalībvalstīm būtu jāveic atbilstoši pasākumi, lai nodrošinātu, ka ētikas noteikumos, kas regulē tieslietu jomas profesionāļu rīcību, un disciplinārsodos par šo noteikumu pārkāpšanu ir ņemti vērā un iekļauti atbilstoši pasākumi, ar ko atturēt no acīmredzami nepamatotas vai ļaunprātīgas tiesvedības pret sabiedrības līdzdalību. Dalībvalstīm būtu jānodrošina pašregulējuma struktūras un tieslietu jomas profesionāļu asociācijas saskaņot savus ētikas standartus, ieskaitot rīcības kodeksus, ar šo ieteikumu. Ir ieteicama arī pienācīga informētības palielināšana un apmācība.

APMĀCĪBA

10. Dalībvalstīm būtu jāatbalsta apmācības iespējas, kas attiecas uz stratēģisku tiesvedību pret sabiedrības līdzdalību un paredzētas tieslietu jomas profesionāļiem, piemēram, tiesu iestādēm un tiesu darbiniekiem visos tiesu organizācijas līmeņos, kvalificētiem juristiem, kā arī cilvēkiem, kurus varētu skart šāda tiesvedība. Apmācību galvenajam uzdevumam vajadzētu būt nodrošināt speciālās zināšanas, kas vajadzīgas, lai konstatētu šādu tiesvedību un varētu atbilstoši reaģēt uz to.
11. Dalībvalstīm būtu jānodrošina tieslietu jomas profesionāļu asociācijas un juridiskās apmācības nodrošinātāji sniegt apmācību par to, kā rīkoties acīmredzami nepamatotas vai ļaunprātīgas tiesvedības pret sabiedrības līdzdalību gadījumā. Komisija mudinās Eiropas līmeņa apmācības nodrošinātājus, piemēram, Eiropas Tiesiskās apmācības tīklu, sniegt šādu apmācību. Apmācības izstrādē, organizēšanā, īstenošanā un izvērtēšanā būtu jāiesaista praktizējoši juristi un to profesionālās asociācijas.
12. Apmācībā būtu jāaplūko attiecīgie ES Pamattiesību hartas un Eiropas Cilvēktiesību konvencijas aspekti. Tajā būtu jāiekļauj praktiskas norādes par to, kā piemērot Savienības tiesību aktus, valsts judikatūru, Eiropas Savienības Tiesas judikatūru un Eiropas Cilvēktiesību tiesas judikatūru, par to, kā pārliecināties, ka vārda brīvības izmantošanas ierobežojumi atbilst prasībām, kas noteiktas Hartas 52. pantā un Eiropas Cilvēktiesību konvencijas 10. panta 2. punktā, kā arī par līdzsvara rašanu starp vārda un informācijas brīvību un citām pamattiesībām.
13. Apmācībā būtu jāaplūko arī procesuālie aizsardzības pasākumi pret stratēģisku tiesvedību pret sabiedrības līdzdalību, ja tādi ir pieejami, kā arī jurisdikcija un attiecīgi piemērojami tiesību akti pamattiesību jomā, krimināllietās, administratīvajās lietās, civillietās un komercietās.
14. Apmācības pasākumos būtu jāpievēršas arī Regulā (ES) 2016/679 noteiktajam dalībvalstu pienākumam ar tiesību aktiem nodrošināt līdzsvaru starp persondatu aizsardzību un tiesībām uz vārda un informācijas brīvību. Tajos būtu jāaplūko noteikumi, ko dalībvalstis pieņēmušas šajā nolūkā, un konkrētie izņēmumi un atkāpes no Regulas (ES) 2016/679, kurus piemēro tādai datu apstrādei, ko veic žurnālistikas vajadzībām vai akadēmiskās, mākslinieciskās vai literārās izpausmes vajadzībām⁽³²⁾. Būtu pienācīgi jāņem vērā šā ieteikuma pielikumā minētie elementi.
15. Dalībvalstīm būtu jāapsver iespēja šādu apmācību iekļaut apmācībā par vārda brīvību un ētiku juridiskajā jomā.
16. Žurnālistu, citu mediju profesionāļu un cilvēktiesību aizstāvju apmācībai vajadzētu stiprināt viņu spējas atbilstoši rīkoties acīmredzami nepamatotas vai ļaunprātīgas tiesvedības pret sabiedrības līdzdalību gadījumā. Tajā būtu jākoncentrējas uz to, kā atpazīt acīmredzami nepamatotu vai ļaunprātīgu tiesvedību pret sabiedrības līdzdalību un kā viņiem rīkoties, ja pret viņiem ir vēsta šāda tiesvedība, un būtu jāiesniedz informācija par viņu tiesībām un pienākumiem, lai viņi varētu veikt nepieciešamās darbības ar mērķi aizsargāties pret šādu tiesvedību. Žurnālistu apmācībā būtu arī jāiekļauj ētikas standarti un vadlīnijas, ko noteikušas valsts preses vai mediju padomes.

⁽³²⁾ Sīkāku informāciju par VDAR 85. panta transponēšanu valstu tiesību aktos skatīt dienestu darba dokumenta 26. lappusē.

17. Dalībvalstis varētu mudināt augstākās izglītības iestādes iekļaut zināšanas par to, kā atpazīt stratēģisku tiesvedību pret sabiedrības līdzdalību, savās mācību programmās, īpaši tieslietu un žurnālistikas grāda programmās.
18. Apmācībā varētu iekļaut liecības no cilvēkiem, pret kuriem bijusi vērsta acīmredzami nepamatota vai ļaunprātīga tiesvedība pret sabiedrības līdzdalību. Apmācībā varētu arī, pēc iespējas labāk izmantojot zināšanas, kas radītas ES ekspertu grupā cīņai pret SLAPP, veicināt pieredzes apmaiņu starp dalībvalstīm.

INFORMĒTĪBAS PALIELINĀŠANA

19. Dalībvalstis tiek mudinātas atbalstīt iniciatīvas, kuru mērķis ir palielināt informētību un organizēt informatīvas kampaņas par stratēģisku tiesvedību pret sabiedrības līdzdalību, ieskaitot valstu cilvēktiesību institūciju un pilsoniskās sabiedrības organizāciju iniciatīvas. Būtu īpaši jācenšas sasniegt cilvēkus, kas varētu tikt pakļauti šādai tiesvedībai.
20. Informētības palielināšanas pasākumos būtu jācenšas izskaidrot pret sabiedrības līdzdalību vērsta acīmredzami nepamatotas vai ļaunprātīgas tiesvedības jautājumu vienkārši un saprotami, lai šādu tiesvedību varētu viegli atpazīt.
21. Informētības palielināšanas pasākumos būtu jāsniedz informācija par pastāvošajām atbalsta struktūrām, tostarp jāatsaucas uz valsts kontaktpunktiem, kas vāc un izplata informāciju par pieejamajiem resursiem. Informētības palielināšanas centienos būtu arī jāsniedz skaidrs pārskats par juridiskajiem aizsargmehānismiem, kas saskaņā ar valsts regulējumu ir pieejami gadījumos, kad notiek acīmredzami nepamatota vai ļaunprātīga tiesvedība pret sabiedrības līdzdalību, un par to, kā šos mehānismus varētu iedarbīgi izmantot.
22. Acīmredzami nepamatotai vai ļaunprātīgai tiesvedībai pret sabiedrības līdzdalību varētu pievērsties arī informētības palielināšanas kampaņās, kas cīnās pret negatīvu attieksmi, stereotipiem un aizspriedumiem.
23. Labāka izpratne par to, kāda veida un apmēra sekas atstāj acīmredzami nepamatota vai ļaunprātīga tiesvedība pret sabiedrības līdzdalību, būtu jāveicina arī informētības palielināšanas pasākumos, kas attiecas uz tiesībām uz vārda brīvību un paredzēti konkrētām grupām, piemēram, mediju profesionāļiem, tieslietu jomas profesionāļiem, pilsoniskās sabiedrības organizāciju dalībniekiem, akadēmiskajām aprindām, domnīcām, komunikācijas speciālistiem, ierēdņiem, politiķiem, valsts iestādēm un privātiem uzņēmumiem.

ATBALSTA MEHĀNISMI

24. Dalībvalstīm būtu jānodrošina, ka personām, pret kurām ir vērsta acīmredzami nepamatota vai ļaunprātīga tiesvedība pret sabiedrības līdzdalību, ir piekļuve individuālam un neatkarīgam atbalstam. Tādēļ dalībvalstīm būtu jāapzina un jāatbalsta organizācijas, kas sniedz norādījumus un atbalstu šādām personām. Minētās organizācijas var būt, piemēram, tieslietu jomas profesionāļu asociācijas, mediju un preses padomes, cilvēktiesību aizstāvju jumta asociācijas, Savienības un valsts līmeņa asociācijas, juridiskie biroji, kas *pro bono* aizstāv personas, pret kurām vērsta acīmredzami nepamatota vai ļaunprātīga tiesvedība pret sabiedrības līdzdalību, universitāšu juridiskās prakses un palīdzības centri un citas nevalstiskas organizācijas.
25. Katrai dalībvalstij būtu jāizveido kontaktpunkts, kas vāc un izplata informāciju par visām organizācijām, kuras sniedz norādījumus un atbalstu personām, pret ko ir vērsta acīmredzami nepamatota vai ļaunprātīga tiesvedība pret sabiedrības līdzdalību.
26. Dalībvalstis tiek mudinātas izmantot valsts un Savienības finansējumu, lai sniegtu finansiālu atbalstu organizācijām, kas sniedz norādījumus un atbalstu personām, pret kurām ir vērsta acīmredzami nepamatota vai ļaunprātīga tiesvedība pret sabiedrības līdzdalību, un informēt šīs organizācijas par Savienības līmenī pieejamo finansējumu, jo īpaši tamdēļ, lai nodrošinātu, ka tām ir pietiekami resursi, lai ātri reaģētu uz šādu tiesvedību.

27. Dalībvalstīm būtu jānodrošina, ka atbildētājiem acīmredzami nepamatotā vai ļaunprātīgā tiesvedībā pret sabiedrības līdzdalību ir pieejama cenas ziņā pieņemama un viegli piekļūstama juridiskā palīdzība.
28. Dalībvalstīm būtu jāveicina informācijas un paraugprakses apmaiņa starp organizācijām, kuras sniedz norādījumus un atbalstu personām, pret ko ir vērsta acīmredzami nepamatota vai ļaunprātīga tiesvedība pret sabiedrības līdzdalību.

DATU VĀKŠANA, ZIŅOŠANA UN UZRAUDZĪBA

29. Dalībvalstīm atbilstoši savai institucionālajai kārtībai tieslietu statistikas jomā būtu jāuzdod vienai vai vairākām iestādēm uzdevums vākt un apkopot datus par dalībvalsts jurisdikcijā sāktu stratēģisku tiesvedību pret sabiedrības līdzdalību, pilnīgi ievērojot datu aizsardzības prasības. Dalībvalstīm būtu jānodrošina, ka viena iestāde ir atbildīga par uzdevumu koordinēt šo informāciju un katru gadu, sākot ar 2023. gada beigām, apkopotā veidā paziņot valsts mērogā savāktos datus Komisijai, pilnīgi ievērojot datu aizsardzības prasības. Komisija katru gadu publicēs saņemtās informācijas kopsavilkumu.
30. Vajadzības gadījumā ES ekspertu grupa cīņai pret *SLAPP* varētu atbalstīt datu vākšanas standartu un veidņu izstrādi un pēc iespējas labāku izmantošanu.
31. 29. punktā minētajos datos būtu jāatspoguļo:
- a) cik daudz lietās attiecīgajā gadā ir sāktas acīmredzami nepamatota vai ļaunprātīga tiesvedība pret sabiedrības līdzdalību;
 - b) cik daudz lietu, kurās ierosināta acīmredzami nepamatota vai ļaunprātīga tiesvedība pret sabiedrības līdzdalību, attiecīgajā gadā, sākot no 2022. gada, ir priekšlaicīgi izbeigtas vai nu lietas būtības, vai procesuālu iemeslu dēļ;
 - c) tiesvedības gadījumu skaits sadalījumā pa atbildētāja veidiem (piem., žurnālists, cilvēktiesību aizstāvis, preses kanāls);
 - d) tiesvedības gadījumu skaits sadalījumā pa prasītāja veidiem (piem., politiķis, privātpersona, uzņēmums; ārvalsts vai vietējā struktūra);
 - e) skaitļi, kas raksturo sabiedrības līdzdalības darbības, uz kuru pamata tikusi sāktas tiesvedības;
 - f) aplēses attiecībā uz sākotnējās atlīdzības par zaudējumiem summu, ko prasa prasītāji;
 - g) apraksts par dažādiem juridiskā pamata veidiem, ko prasītāji izmanto, un ar tiem saistītie skaitļi;
 - h) skaitļi, kas raksturo tiesvedības ilgumu, aptverot visas instances;
 - i) skaitļi, kas attiecas uz pārrobežu elementiem; kā arī
 - j) citi pieejami dati, ieskaitot datus par tiesvedības izmaksām, un attiecīgā un atbilstošā gadījumā attiecīgi skaitļi, kas raksturo lietu vēsturisko fonu.
32. 29. punktā minētajai iestādei, kas nodrošina koordināciju, dati būtu jāpublicē piekļūstamos formātos savā tīmekļa vietnē un attiecīgā gadījumā arī izmantojot citus atbilstošus rīkus, tai pašā laikā veicot nepieciešamos pasākumus, lai nodrošinātu to personu tiesību aizsardzību, kuras ir iesaistītas acīmredzami nepamatotā vai ļaunprātīgā tiesvedībā pret sabiedrības līdzdalību.

NOBEIGUMA NOTEIKUMI

33. Dalībvalstīm būtu pilnvērtīgi jāizmanto Savienības līmenī pieejamais finansiālais atbalsts, lai īstenotu konkrētos šā ieteikuma noteikumus, un būtu jāpopularizē publiskām un privātām vienībām, ieskaitot pilsoniskās sabiedrības organizācijas, pieejamās finansējuma iespējas, īpaši tās, kas pieejamas CERV programmā un programmā "Tiesiskums".

34. Dalībvalstīm līdz 2023. gada beigām un pēc tam pēc pieprasījuma, ievērojot datu aizsardzības noteikumus, būtu jānosūta Komisijai ziņojums par šā ieteikuma īstenošanu, kurā iekļauti agregēti dati, kas apkopoti dalībvalsts līmenī. Komisija pēc vajadzības attiecīgās diskusiju platformās diskutēs ar dalībvalstīm un ieinteresētajām personām par pasākumiem un darbībām, kas veikti, lai piemērotu šo ieteikumu.
35. Komisija ne vēlāk kā piecus gadus pēc šā ieteikuma pieņemšanas novērtēs ieteikuma ietekmi uz situācijas attīstību pret sabiedrības līdzdalību vērsta acīmredzami nepamatotas vai ļaunprātīgas tiesvedības jomā Eiropas Savienībā. Uz tā pamata Komisija noteiks, vai ir vajadzīgas papildu darbības, lai pienācīgi aizsargātu personas, pret kurām ir vērsta šāda tiesvedība, ņemot vērā Komisijas ziņojumos par tiesiskumu izdarītos secinājumus un citu būtisku informāciju, ieskaitot ārējus datus.

Briselē, 2022. gada 27. aprīlī

Komisijas vārdā –
Komisijas loceklis
Didier REYNDERS

PIELIKUMS

Elementi, ko varētu iekļaut apmācībā par prasībām, kuras attiecas uz datu aizsardzību un uz kuru pamata ir ierosināta acīmredzami nepamatota vai ļaunprātīga tiesvedība pret sabiedrības līdzdalību (pazīstama ar saīsināto nosaukumu "SLAPP"):

- tiesību akti, kurus dalībvalstis pieņēmušas, lai panāktu līdzsvaru starp tiesībām uz persondatu aizsardzību un tiesībām uz vārda un informācijas brīvību, un kuros attiecībā uz datu apstrādi, ko veic žurnālistikas vajadzībām vai akadēmiskās, mākslinieciskās vai literārās izpausmes vajadzībām, ir noteikti izņēmumi vai atkāpes no VDAR 85. panta 2. punktā izklāstītajiem noteikumiem, ja šie izņēmumi vai atkāpes ir vajadzīgi, lai panāktu līdzsvaru starp minētajām tiesībām,
- attiecībā uz VDAR noteikto datu subjekta tiesību izmantošanu VDAR 12. panta 5. punktā ir noteikts, ka pieprasījumus, kas ir acīmredzami nepamatoti vai pārmērīgi, var atteikties izpildīt (vai par to izpildi var pieprasīt saprātīgu maksu),
- VDAR 16. pantā paredzētās tiesības labot datus attiecas tikai uz gadījumiem, kad persondati ir neprecīzi; turklāt tiesības uz nepilnīgu persondatu papildināšanu nav automātiskas un ir atkarīgas no apstrādes nolūka,
- attiecībā uz tiesību tikt aizmirstam īstenošanu VDAR ir noteikts, ka šīs tiesības nepiemēro, ciktāl apstrāde ir nepieciešama, lai īstenotu tiesības uz vārda un informācijas brīvību (VDAR 17. panta 3. punkta a) apakšpunkts),
- lai aizkavētu centienus izvēlēties labvēlīgāko tiesu, VDAR 79. panta 2. punktā ir noteikts, ka prasību pret datu pārziņi vai apstrādātāju, piemēram, žurnālistu, tiesību aizstāvi, pilsoniskās sabiedrības dalībnieku, mediju uzņēmumu, var celt tās dalībvalsts tiesās, kurā atrodas pārziņa vai apstrādātāja uzņēmējdarbības vieta, vai tās dalībvalsts tiesās, kurā atrodas datu subjekta pastāvīgā dzīvesvieta, ja vien pārziņis vai apstrādātājs nav dalībvalsts publiska iestāde, kas rīkojas, pildot savas publiskās pilnvaras; šis noteikums liedz visas iespējas iesniegt prasību par datu aizsardzības noteikumu pārkāpumu, tostarp prasību par kaitējuma atlīdzināšanu, citās tiesās, kurām nav nekāda sakara ar persondatu apstrādi, žurnālista vai mediju uzņēmējdarbības vietu vai prasītāja pastāvīgo dzīvesvietu.

PROCESUĀLIE NOTEIKUMI

VALDES LĒMUMS Nr. 28/2022

(2022. gada 4. aprīlis)

par iekšējiem noteikumiem par dažu datu subjektu tiesību ierobežojumiem saistībā ar personas datu apstrādi Eiropas Robežu un krasta aģentūras veikto darbību ietvaros

VALDE,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 16. pantu,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2018/1725 (2018. gada 23. oktobris) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi Savienības iestādēs, struktūrās, birojos un aģentūrās un par šādu datu brīvu apriti un ar ko atceļ Regulu (EK) Nr. 45/2001 un Lēmumu Nr. 1247/2002/EK ⁽¹⁾ ("Regula"), un jo īpaši tās 25. pantu,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2019/1896 (2019. gada 13. novembris) par Eiropas Robežu un krasta apsardzi un ar ko atceļ Regulas (ES) Nr. 1052/2013 un (ES) 2016/1624 ⁽²⁾ un jo īpaši tās 86. panta 2. punktu,

2021. gada 16. novembrī apspriedusies ar Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītāju,

tā kā:

- (1) Eiropas Robežu un krasta apsardzes aģentūra ("Aģentūra") ir pilnvarota veikt administratīvas izmeklēšanas, īstenot pirmsdisciplināras, disciplināras un atstādināšanas procedūras saskaņā ar Eiropas Savienības Civildienesta noteikumiem un Eiropas Savienības pārējo darbinieku nodarbināšanas kārtību, kas noteikta Padomes Regulā (EEK, Euratom, EOTK) Nr. 259/68 ⁽³⁾ ("Civildienesta noteikumi"), un ar valdes 2018. gada 25. oktobra Lēmumu Nr. 26/2018, ar ko pieņem īstenošanas noteikumus par administratīvo izmeklēšanu un disciplināro procedūru izpildi. Nepieciešamības gadījumā tā arī informē Eiropas Biroju krāpšanas apkarošanai (OLAF).
- (2) Aģentūras darbiniekiem ir pienākums ziņot par iespējami nelikumīgām darbībām, tostarp krāpšanu un korupciju, kas kaitē ES interesēm. Darbiniekiem ir arī pienākums ziņot par rīcību saistībā ar profesionālo pienākumu izpildi, ja tā var būt nopietna Savienības ierēdņu pienākumu neievērošana. To reglamentē valdes 2019. gada 18. jūlija Lēmums Nr. 17/2019, ar ko tika pieņemtas *Frontex* pamatnostādnes par pārkāpumu ziņošanu.
- (3) Aģentūra ir ieviesusi politiku, lai novērstu un efektīvi risinātu faktiskus vai iespējamus personas aizskaršanas vai seksuālas uzmākšanās gadījumus darbavietā, kā paredzēts Aģentūras 2019. gada 18. jūlija Lēmumā Nr. 16/2019, ar ko pieņem īstenošanas pasākumus saskaņā ar Civildienesta noteikumiem. Lēmumā paredzēta neformāla procedūra, ar ko iespējams aizskaršanas vai uzmākšanās gadījumā cietušais var sazināties ar Aģentūras konfidencialajiem konsultantiem.
- (4) Aģentūra, pamatojoties uz saviem drošības noteikumiem ESKI aizsardzībai, var arī veikt izmeklēšanu par iespējamiem ES klasificētas informācijas ("ESKI") drošības noteikumu pārkāpumiem.

⁽¹⁾ OV L 295, 21.11.2018., 39. lpp.

⁽²⁾ OV L 295, 14.11.2019., 1. lpp.

⁽³⁾ Padomes Regula (EEK, Euratom, EOTK) Nr. 259/68 (1968. gada 29. februāris), ar ko nosaka Eiropas Kopienų Civildienesta noteikumus un Pārējo darbinieku nodarbināšanas kārtību, kā arī paredz īpašus Komisijas ierēdņiem uz laiku piemērojamus pasākumus (OV L 56, 4.3.1968., 1. lpp.).

- (5) Attiecībā uz Aģentūras darbību veic gan iekšējo, gan ārējo revīziju, ko veic arī Eiropas Revīzijas palāta. Iekšējās revīzijas veic Aģentūras iekšējās revīzijas struktūra, kas izveidota ar valdes 2020. gada 9. decembra Lēmumu Nr. 43/2020, ar ko pieņem Aģentūras grozīto organizatorisko struktūru un attiecīgo izpilddirektora lēmumu saskaņā ar 80. pantu valdes 2019. gada 23. jūlija Lēmumā Nr. 19/2019, ar ko pieņem *Frontex* finanšu regulu.
- (6) Aģentūra izskata ārējas sūdzības, it īpaši tās, kas saņemtas saskaņā ar ERKA regulas 111. pantu izveidotā sūdzību mehānisma ietvaros, lai uzraudzītu un nodrošinātu pamattiesību ievērošanu visās Aģentūras darbībās.
- (7) *Frontex* darbību dalībniekiem ir pienākums ziņot par būtiskiem incidentiem saskaņā ar ERKA regulas 38. panta 3. punkta h) apakšpunktu un izpilddirektora 2021. gada 19. aprīļa Lēmumu par standarta darbības procedūru (SDP) – būtisku incidentu paziņošanu (*). Aģentūra ir izstrādājusi uzraudzības mehānismu, lai uzraudzītu, kā štata darbinieki saskaņā ar ERKA regulu piemēro noteikumus par spēka pielietošanu, tostarp noteikumus par ziņošanu un īpašiem pasākumiem, piemēram disciplināra rakstura pasākumiem, attiecībā uz spēka pielietošanu izvietojanas laikā. To reglamentē valdes 2021. gada 20. janvāra Lēmums Nr. 7/2021, ar ko izveido uzraudzības mehānismu, lai uzraudzītu, kā Eiropas Robežu un krasta apsardzes pastāvīgā korpusa štata darbinieki piemēro noteikumus par spēka lietošanu. Saskaņā ar attiecīgo izpilddirektora lēmumu Aģentūra arī uzrauga, kā spēku *Frontex* operacionālajās darbībās pielieto darbinieki, ko dalībvalstis norīkojušas Aģentūrā ilgtermiņā, darbinieki, ko dalībvalstis nodrošina īstermiņa izvietojanai, un darbinieki, kas veido daļu no ātrās reaģēšanas rezerves ātrās reaģēšanas robežapsardzes pasākumu īstenošanai.
- (8) Saistībā ar šādām administratīvām izmeklēšanām, revīzijām, sūdzību izskatīšanu un izmeklēšanām, ziņošanu par būtiskiem incidentiem un uzraudzības darbībām Aģentūra sadarbojas ar dalībvalstu (*) kompetentajām iestādēm, citām Savienības iestādēm, struktūrām, birojiem un aģentūrām.
- (9) Aģentūra var sadarboties ar trešo valstu kompetentajām iestādēm un starptautiskām organizācijām pēc to pieprasījuma vai pēc savas iniciatīvas.
- (10) Aģentūra ir iesaistīta lietās, ko izskata Eiropas Savienības Tiesa un valstu tiesas, kad nodot lietas izskatīšanai Tiesai, kad aizstāv pašas pieņemto lēmumu, kurš ir apstrīdēts tiesā, un kad iesaistās lietās, kas attiecas uz tās uzdevumiem. Šajā kontekstā Aģentūrai var būt nepieciešams saglabāt to personas datu konfidencialitāti, kas ietverti dokumentos, kurus ieguvušas lietā iestājušās puses vai personas.
- (11) Lai pildītu savus uzdevumus, Aģentūra vāc un apstrādā informāciju un vairāku kategoriju personas datus, tostarp fizisko personu identifikācijas datus, kontaktinformāciju, profesionālos amatus un uzdevumus, informāciju par privāto un profesionālo rīcību un sniegumu, kā arī finanšu datus. Tādējādi Aģentūra darbojas kā datu pārzinis.
- (12) Tāpēc saskaņā ar Regulu Aģentūrai ir pienākums sniegt datu subjektiem informāciju par apstrādes darbībām un ievērot viņu kā datu subjektu tiesības.
- (13) Aģentūrai var nākties saskaņot minētās tiesības ar administratīvo izmeklēšanu, revīziju, izmeklēšanu, ziņošanas par būtiskiem incidentiem un ERKA regulas noteikumu par spēka lietošanu piemērošanas uzraudzības un tiesvedības mērķiem. Varētu būt nepieciešams arī izvērtēt datu subjekta tiesības un citu datu subjektu pamattiesības un brīvības. Šajā nolūkā Regulas 25. pantā un ERKA Regulas 86. panta 2. punktā ar stingriem nosacījumiem ir paredzēta iespēja Aģentūrai ierobežot regulas 14.–22. panta, 35. un 36. panta piemērošanu, kā arī 4. panta piemērošanu, ciktāl tā noteikumi atbilst 14.–20. pantā paredzētajām tiesībām un pienākumiem. Ja vien tiesību aktā, kas pieņemts, pamatojoties uz Līgumiem, nav paredzēti ierobežojumi, ir jāpieņem iekšēji noteikumi, ar kuriem Aģentūra ir tiesīga ierobežot šīs tiesības.

(*) Izpilddirektora 2021. gada 19. aprīļa Lēmums Nr. R-ED-2021-51 par standarta darbības procedūru (SDP) – ziņošana par būtiskiem incidentiem.

(*) Šajā lēmumā termins “dalībvalstis” ietver arī valstis, kas piedalās attiecīgajā Šengenas acquis pilnveidošanā Līguma par Eiropas Savienības darbību un tā 19. Protokola par Šengenas acquis, kas iekļauts Eiropas Savienības sistēmā, nozīmē.

- (14) Aģentūrai var, piemēram, būt nepieciešams ierobežot informāciju, ko tā sniedz datu subjektam par viņa personas datu apstrādi administratīvās izmeklēšanas sākotnējās izvērtēšanas posmā vai pašas izmeklēšanas laikā, pirms lietas iespējamās noraidīšanas vai pirmsdisciplinārā posmā, vai ja datu subjektam varbūtēji var piemērot īpašus pasākumus, piemēram, disciplināra rakstura pasākumus, saistībā ar spēka izmantošanu izvietojuma laikā. Noteiktos gadījumos šādas informācijas sniegšana var būtiski ietekmēt Aģentūras spēju veikt efektīvu izmeklēšanu vai efektīvi uzraudzīt spēka izmantošanu, ja, piemēram, pastāv risks, ka iesaistītā persona var iznīcināt pierādījumus vai sazināties ar iespējamajiem lieciniekiem, pirms viņi ir nopratināti.
- (15) Aģentūrai var būt arī nepieciešams aizsargāt liecinieku, kā arī citu iesaistīto personu tiesības un brīvības. Tāpat Aģentūrai var būt nepieciešams ierobežot informāciju, ko tā sniedz datu subjektam par viņa personas datu apstrādi, ja šādas informācijas sniegšana var būtiski ietekmēt ERKA regulas 38. panta 3. punkta h) apakšpunkta noteiktās būtisku incidentu ziņošanas procesa izvērtēšanas un apstiprināšanas posmus.
- (16) Tam var būt nepieciešams aizsargāt tāda liecinieka vai trauksmes cēlēja anonimitāti, kurš lūdzis nenorādīt viņa identitāti. Šādā gadījumā Aģentūra var nolemt ierobežot piekļuvi tādu personu identitātes datiem, paziņojumiem un citiem personas datiem, lai aizsargātu viņu tiesības un brīvības. Jo īpaši Aģentūrai saskaņā ar uzraudzības mehānismu, kas izstrādāts, lai uzraudzītu, kā tiek piemēroti ERKA regulas noteikumi par spēka pielietošanu, var būt nepieciešams aizsargāt liecinieku vai citu personu, kuras paziņo ar spēka lietošanu saistītus incidentus, anonimitāti. Tāpat saistībā ar ziņošanu par būtiskiem incidentiem saskaņā ar ERKA regulas 38. panta 3. punkta h) apakšpunktu Aģentūrai var būt nepieciešams sargāt to dalībnieku anonimitāti, kuri piedalās *Frontex* darbības un kuri ir ziņojuši par šādu incidentu.
- (17) Var būt nepieciešams sargāt konfidenciālu informāciju par darbinieku, kurš ir sazinājies ar Aģentūras konfidencialajiem konsultantiem. Šādā gadījumā Aģentūrai var būt nepieciešams ierobežot piekļuvi iespējamā cietušā, iespējamā vainīgā un citu iesaistīto personu identitātes datiem, paziņojumiem un citiem personas datiem, lai aizsargātu visu iesaistīto personu tiesības un brīvības.
- (18) Aģentūra apstrādā savu štata darbinieku personas datus par medicīnisko un psiholoģisko piemērotību, tostarp, ja tas nepieciešams, lai atļautu nēsāt un pielietot ieročus saskaņā ar ERKA regulas 82. panta 7. punktu un valdes 2021. gada 15. janvāra Lēmumu Nr. 3/2021⁽⁶⁾. Ņemot vērā medicīnisko datu sensitīvo raksturu un lai aizsargātu datu subjektu saistībā ar tiešu piekļuvi datnēm, kas varētu kaitēt attiecīgā datu subjekta veselībai un garīgajam stāvoklim, Aģentūra nodrošina netiešu piekļuvi attiecīgajai medicīniskajai informācijai ar Aģentūras medicīniskā konsultanta vai ārēja medicīnas pakalpojumu sniedzēja starpniecību attiecībā uz attiecīgo medicīnisko informāciju un konsultācijām.
- (19) Aģentūra ierobežojumus piemēro tikai tad, ja ar tiem tiek ievērota pamattiesību un brīvību būtība un ja tie ir obligāti nepieciešami un samērīgi demokrātiskā sabiedrībā. Aģentūrai jānorāda iemesli, izskaidrojot ierobežojumu pamatojumu.
- (20) Piemērojot pārskatatbildības principu, Aģentūra reģistrē ierobežojumu piemērošanas gadījumus.
- (21) Apstrādājot personas datus, ar kuriem apmainās ar citām organizācijām saistībā ar tās uzdevumiem, Aģentūra un šīs organizācijas savstarpēji apspriežas par iespējamo pamatojumu ierobežojumu noteikšanai un par ierobežojumu nepieciešamību un samērīgumu, izņemot gadījumus, kad tas apdraudētu Aģentūras darbības.
- (22) Regulas 25. panta 6. punkts paredz pienākumu pārzināt informēt datu subjektus par galvenajiem iemesliem, kas ir ierobežojuma piemērošanas pamatā, un par viņu tiesībām iesniegt sūdzību EDAU.

⁽⁶⁾ Valdes Lēmumu Nr. 3/2021 (2021. gada 15. janvāris), ar ko pieņem noteikumus, lai izpildītājam varētu atļaut štata darbiniekiem nēsāt un pielietot ieročus, tostarp attiecībā uz obligātu sadarbību ar valsts kompetentajām iestādēm, un nodrošināt, ka štata darbinieki pastāvīgi atbilst šādu atļauju izdošanai vajadzīgajiem nosacījumiem.

- (23) Saskaņā ar Regulas 25. panta 8. punktu Aģentūra var atlikt, izlaist vai atteikt informācijas sniegšanu par ierobežojuma piemērošanas iemesliem datu subjektam, ja tādējādi ierobežojums vairs nebūtu iedarbīgs. Aģentūra katrā atsevišķā gadījumā izvērtē, vai ierobežojuma paziņošanas gadījumā tas vairs nebūtu iedarbīgs.
- (24) Aģentūra atceļ ierobežojumu, tiklīdz vairs nepastāv ierobežojumu pamatojošie apstākļi, un šos apstākļus regulāri novērtē.
- (25) Lai garantētu datu subjektu tiesību un brīvību maksimālu aizsardzību un saskaņā ar Regulas 44. panta 1. punktu, ar Aģentūras datu aizsardzības speciālistu ("DAS") ir pienācīgi un laikus jāapspriežas par jebkādiem ierobežojumiem, kas var tikt piemēroti, un viņam ir jāpārbauda to atbilstība šim lēmumam,
- (26) Aģentūra ir paredzējusi atsevišķus noteikumus par operacionālo personas datu apstrādi, kam jānotiek saskaņā ar ERKA regulas 90. pantu, tostarp īpašus iekšējos noteikumus par operacionālo personas datu saglabāšanu un noteikumus par ierobežojumiem, ko piemēro attiecīgo datu subjektu tiesībām (⁷),

IR NOĻĒMUSI ŠĀDI.

1. pants

Priekšmets, darbības joma un atbildība par datu apstrādi

1. Šajā lēmumā paredzēti noteikumi par nosacījumiem, saskaņā ar kuriem Aģentūra var ierobežot Regulas 4. panta, 14.–22. panta, kā arī 35. un 36. panta piemērošanu saskaņā ar Regulas 25. pantu un ERKA regulas 86. panta 2. punktu.

Šo lēmumu piemēro personas datu apstrādei, ko Aģentūra veic administratīvu uzdevumu veikšanai saskaņā ar ERKA regulas 87. panta 1. punkta h) apakšpunktu.

2. Saskaņā ar 1. punktu un ievērojot šajā lēmumā izklāstītos nosacījumus, ierobežojumus var piemērot attiecībā uz šādām tiesībām: datu subjekta tiesības uz informāciju, datu subjekta piekļuves tiesības, datu subjekta tiesības uz labošanu, dzēšanu un apstrādes ierobežošanu, datu subjekta informēšana par personas datu aizsardzības pārkāpumu un elektronisko sakaru konfidencialitāte.

3. Šajā lēmumā attiecīgās personas datu kategorijas ir gan objektīvie/nemainīgie dati (piemēram, identifikācijas dati, kontaktinformācija, profesionālie dati, administratīvie dati, dati, kas saņemti no konkrētiem avotiem, elektronisko sakaru un datu plūsmas dati), gan subjektīvie/mainīgie dati (piemēram, argumentācijas, uzvedības dati, novērtējumi, dati, kas saistīti ar sniegumu un rīcību, un dati, kas saistīti vai izvēršti saistībā ar procedūras vai attiecīgās darbības priekšmetu).

4. Aģentūru kā pārzini pārstāv izpilddirektors. Attiecībā uz datu apstrādi piemēro Aģentūras noteikumus, ar ko īsteno Regulu (⁸).

5. Datu subjektus informē par ieceltajiem pārziniem, izmantojot informāciju vai ierakstus, kas publiskoti Aģentūras tīmekļa vietnē un/vai iekšējā.

2. pants

Ierobežojumi

1. Aģentūra var ierobežot Regulas 14.–22., 35. un 36. panta, kā arī tās 4. panta piemērošanu, ciktāl tā noteikumi atbilst 14.–22. pantā paredzētajām tiesībām un pienākumiem saistībā ar lēmuma 1. panta 1. punktā norādīto personas datu apstrādes nolūku:

(⁷) Valdes Lēmums Nr. 69/2021 (2021. gada 21. decembris), ar ko pieņem noteikumus par operacionālo personas datu apstrādi Aģentūrā.

(⁸) Valdes Lēmums Nr. 56/2021 (2021. gada 15. oktobris), ar ko pieņem īstenošanas noteikumus par Regulas (ES) 2018/1725 piemērošanu attiecībā uz datu aizsardzības speciālista uzdevumiem, pienākumiem un pilnvarām, kā arī noteikumus par Frontex ieceltajiem pārziniem.

- a) saskaņā ar Regulas 25. panta 1. punkta b), c), f), g) un h) apakšpunktu, veicot administratīvas izmeklēšanas, pirmsdisciplināras, disciplināras vai atstādināšanas procedūras saskaņā ar Civildienesta noteikumu 86. pantu un IX pielikumu, un valdes 2018. gada 25. oktobra Lēmumu Nr. 26/2018, ar ko pieņem vispārīgus īstenošanas noteikumus par administratīvo izmeklēšanu un disciplināro procedūru veikšanu, ja paziņo par gadījumiem OLAF, un saskaņā ar Regulas 25. panta 1. punkta c), g) un h) apakšpunktu, ja DAS izmeklē jautājumus, kas ir tieši saistīti ar viņa uzdevumiem, it īpaši, veicot izmeklēšanas par apstrādes darbībām, kas veiktas Aģentūrā saskaņā ar valdes 2021. gada 15. oktobra Lēmuma Nr. 56/2021⁽⁹⁾ 5. panta 11. punktu. Aģentūra var ierobežot dažas no lēmuma 1. panta 2. punktā minētajām darbinieka, attiecīgās personas vai trešās personas tiesībām attiecībā uz jebkādu informāciju, kas varētu būtiski ietekmēt turpmākas vai notiekošas izmeklēšanas, pirmsdisciplināras, disciplināras vai atstādināšanas procedūras, arī liecinieku paziņojumus un citus dokumentus;
- b) saskaņā ar Regulas 25. panta 1. punkta h) apakšpunktu, nodrošinot, ka Aģentūras darbinieki var, ievērojot konfidencialitāti, ziņot par faktiem, ja viņi uzskata, ka pastāv būtiski pārkāpumi, kā noteikts valdes 2019. gada 18. jūlija Lēmumā Nr. 17/2019, ar ko pieņem *Frontex* pamatnostādnes par trauksmes celšanu. Aģentūra var ierobežot dažas no lēmuma 1. panta 2. punktā minētajām tiesībām attiecībā uz datu subjektiem, kuri varētu būt iesaistīti iespējamos pārkāpumos saistībā ar jebkādu informāciju, kas varētu apdraudēt personas, kura ziņo par būtisku pārkāpumu, anonimitāti;
- c) saskaņā ar Regulas 25. panta 1. punkta h) apakšpunktu, nodrošinot, ka Aģentūras darbinieki var izmantot konfidenciālo konsultantu atbalstu, kā noteikts valdes 2019. gada 18. jūlija Lēmumā Nr. 16/2019 par *Frontex* politiku personas cieņas aizsardzībai un personas aizskaršanas un seksuālas uzmākšanās gadījumu novēršanai. Aģentūra vajadzības gadījumā var ierobežot dažas lēmuma 1. panta 2. punktā minētās tiesības attiecībā uz iespējamiem vainīgajiem, lai aizsargātu iespējamā no aizskarošas izturēšanās cietušā anonimitāti un liecinieku anonimitāti;
- d) saskaņā ar Regulas 25. panta 1. punkta c), g) un h) apakšpunktu, veicot iekšējās un ārējās revīzijas saistībā ar Aģentūras darbībām vai struktūrvienībām, it īpaši gadījumos, kad iekšējās revīzijas veic Aģentūras Iekšējās revīzijas struktūra. Aģentūra var ierobežot dažas no 1. panta 2. punktā minētajām datu subjektu tiesībām attiecībā uz informāciju, kas var apdraudēt revīzijā iegūtās informācijas konfidencialitāti vai traucēt notiekošas revīzijas veikšanu;
- e) saskaņā ar Regulas 25. panta 1. punkta b), e), g) un h) apakšpunktu saistībā ar izmeklēšanu, ko veic Eiropas Prokuratūra (EPPO). Aģentūra var ierobežot dažas no šā lēmuma 1. panta 2. punktā minētajām datu subjektu tiesībām attiecībā uz informāciju, kas vajadzīga, lai nodrošinātu EPPO izmeklēšanu pienācīgu veikšanu un konfidencialitāti;
- f) saskaņā ar Regulas 25. panta 1. punkta c), e), g) un h) apakšpunktu, izskatot sūdzības, tostarp tās, ko Aģentūra saņēmusi saistībā ar sūdzību mehānismu, kas saskaņā ar ERKA regulas 111. pantu izveidots, lai uzraudzītu un nodrošinātu pamattiesību ievērošanu visās Aģentūras darbībās, un saskaņā ar izpilddirektora attiecīgo lēmumu. Aģentūra var ierobežot dažas no šā lēmuma 1. panta 2. punktā minētajām tiesībām Aģentūras darbībā iesaistītam darbiniekam⁽¹⁰⁾, par kuru ir iesniegta sūdzība, attiecībā uz jebkādu informāciju, kas varētu būtiski ietekmēt sūdzības pārskatīšanu un izskatīšanu;
- g) saskaņā ar Regulas 25. panta 1. punkta c), e), g) un h) apakšpunktu, izskatot ziņojumus par būtiskiem incidentiem saskaņā ar ERKA regulas 38. panta 3. punkta h) apakšpunktu un izpilddirektora 2021. gada 19. aprīļa Lēmumu par standarta darbības procedūru (SDP) – ziņošanu par būtiskiem incidentiem. Aģentūra var ierobežot dažas šā lēmuma 1. panta 2. punktā minētās datu subjektu tiesības, kas ietvertas ziņojumā par būtiskiem incidentiem, attiecībā uz informāciju, kura var būtiski ietekmēt ziņojuma par būtisku incidentu validēšanu un novērtēšanu, kā arī turpmākiem pasākumiem un liecinieku vai citu personu, kas ziņo par incidentiem, arī migrantiem un atgrīžamām personām, anonimitāti;

⁽⁹⁾ Valdes Lēmums Nr. 56/2021 (2021. gada 15. oktobris), ar ko pieņem īstenošanas noteikumus par Regulas (ES) 2018/1725 piemērošanu attiecībā uz datu aizsardzības speciālista uzdevumiem, pienākumiem un pilnvarām, kā arī noteikumus par *Frontex* ieceltajiem pārzīņiem.

⁽¹⁰⁾ "Aģentūras darbībā iesaistītais darbinieki" ir vienību dalībnieki, piemēram, Aģentūras pašas darbinieki vai Pastāvīgā korpusa 2., 3. un 4. kategorijas darbinieki.

- h) saskaņā ar regulas 25. panta 1. punkta b), c), f), g) un h) apakšpunktu, pārtraugot, kā Eiropas Robežu un krasta apsardzes pastāvīgā korpusa štata darbinieki piemēro noteikumus par spēka pielietošanu saskaņā ar ERKA regulas 55. panta 5. punkta a) apakšpunktu un valdes 2021. gada 20. janvāra Lēmumu Nr. 7/2021, un pārtraugot, kā spēku pielieto darbinieki, ko dalībvalstis norīkojušas darbam Aģentūrā ilgtermiņā, darbinieki, kurus dalībvalstis nodrošina īstermiņa izvietojumam, un darbinieki, kas veido daļu no ātrās reaģēšanas rezerves ātrās reaģēšanas robežapsardzes pasākumu īstenošanai, vienlaikus pielietojot spēku *Frontex* operacionālajās darbībās saskaņā ar attiecīgo izpilddirektora lēmumu. Aģentūra var ierobežot dažas no šā lēmuma 1. panta 2. punktā minētajām datu subjektu tiesībām, kas ietvertas ziņojumā par spēka pielietošanu, attiecībā uz informāciju (arī liecinieku paziņojumiem un citiem dokumentiem), kura var būtiski ietekmēt ziņojuma pārbaudi, un jebkādām turpmākām vai notiekošām turpmākām darbībām, arī izmeklēšanu, pirmsdisciplinārām, disciplinārām vai atstādināšanas procedūrām;
- i) saskaņā ar Regulas 25. panta 1. punkta b), c), d), g) un h) apakšpunktu, sniedzot palīdzību citām Savienības iestādēm, struktūrām, birojiem un aģentūrām, saņemot palīdzību no tām, vai sadarbojoties ar tām šā punkta a) līdz h) apakšpunktā norādīto darbību kontekstā un saskaņā ar attiecīgajiem pakalpojumu līmeņa nolīgumiem, saprašanās memorandiem un darba vienošanās;
- j) saskaņā ar Regulas 25. panta 1. punkta b), c), g) un h) apakšpunktu, sniedzot palīdzību dalībvalstu kompetentajām valsts iestādēm vai saņemot no tām palīdzību un sadarbojoties ar tām vai nu pēc to pieprasījuma, vai pēc savas iniciatīvas, it īpaši saistībā ar darbībām saskaņā ar šā punkta f) līdz h) apakšpunktu un ievērojot ERKA regulas un valdes lēmumu noteikumus;
- k) saskaņā ar Regulas 25. panta 1. punkta b), c), g) un h) apakšpunktu, sniedzot palīdzību trešo valstu kompetentajām valsts iestādēm un starptautiskām organizācijām vai saņemot no tām palīdzību vai sadarbojoties ar šādām iestādēm un organizācijām, it īpaši saskaņā ar attiecīgiem saprašanās memorandiem un darba vienošanās;
- l) saskaņā ar Regulas 25. panta 1. punkta e) apakšpunktu, apstrādājot personas datus saistībā ar tiesvedību Eiropas Savienības Tiesā vai valstu tiesās;
- m) saskaņā ar Regulas 25. panta 1. punkta h) apakšpunktu, izskatot darbinieku pieprasījumus par piekļuvi savām medicīniskajām lietām saistībā ar viņu medicīnisko un psiholoģisko piemērotību, ja tieša piekļuve šīm datnēm varētu kaitēt attiecīgajam datu subjektam, ņemot vērā datu subjekta veselību vai garīgo stāvokli. Šādos gadījumos Aģentūra nodrošina netiešu piekļuvi attiecīgajai medicīniskajai informācijai ar Aģentūras medicīniskā konsultanta vai ārēja medicīnas pakalpojumu sniedzēja starpniecību;
- n) saskaņā ar Regulas 25. panta 1. punkta c), d), g) un h) apakšpunktu, veicot drošības analīzi, kuras rezultātā tiktu veiktas iekšējās izmeklēšanas, kas saistītas ar kibernetikas drošības incidentiem vai IT sistēmas ļaunprātīgu izmantošanu, tostarp *CERT-EU* ārējo iesaistīšanu, nodrošinot iekšējo drošību, šajā nolūkā izmantojot videonovērošanu, piekļuves kontroli un izmeklēšanu, nodrošinot sakaru un informācijas sistēmu drošību un veicot tehniskās drošības pretpasākumus. Aģentūra var ierobežot dažas no šā lēmuma 1. panta 2. punktā minētajām datu subjektu tiesībām attiecībā uz informāciju, kas var būtiski ietekmēt minēto drošības analīzi, iekšējās drošības nodrošināšanas līdzekļiem, tostarp piekļuves kontroli, drošības izmeklēšanu un tehniskās drošības pretpasākumiem.
2. Jebkurā ierobežojumā ir ievērojama pamattiesību un brīvību būtība, un tas ir nepieciešams un samērīgs demokrātiskā sabiedrībā.
3. Nepieciešamības un samērīguma pārbaudi veic katrā gadījumā atsevišķi un pirms ierobežojumu piemērošanas. Ierobežojumi drīkst būt tikai tādi, kas ir absolūti nepieciešami to mērķa sasniegšanai.
4. Pārskatatbildības nolūkos Aģentūra izveido protokolus, aprakstot piemēroto ierobežojumu iemeslus, pamatojumus, kas pilnībā uzskaitīti 1. punktā, un nepieciešamības un samērīguma pārbaudes rezultātus. Šie protokoli ir daļa no reģistra, ko dara pieejamu pēc EDAU pieprasījuma. Aģentūra sagatavo un publisko periodiskus ziņojumus par Regulas 25. panta piemērošanu.
5. Apstrādājot personas datus, kuri saņemti no citām organizācijām saistībā ar tās uzdevumiem, Aģentūra apspriežas ar šīm organizācijām par iespējamo pamatojumu ierobežojumu noteikšanai un par ierobežojumu nepieciešamību un samērīgumu, izņemot gadījumus, kad tas apdraudētu Aģentūras darbības.

*3. pants***Riski datu subjektu tiesībām un brīvībām**

1. Novērtējumus par riskiem attiecībā uz datu subjektu tiesībām un brīvībām, kas saistīti ar ierobežojumu piemērošanu, un sīku informāciju par šo ierobežojumu piemērošanas periodu reģistrē apstrādes darbību reģistrā, ko Aģentūra uztur saskaņā ar Regulas 31. pantu. Tos reģistrē arī visos datu aizsardzības ietekmes novērtējumos attiecībā uz šiem ierobežojumiem, ko veic saskaņā ar Regulas 39. pantu.
2. Kad Aģentūra veic ierobežojuma nepieciešamības un samērīguma novērtējumu, tā apsver iespējamos riskus datu subjekta tiesībām un brīvībām.
3. Ierobežojumus nepiemēro, ja ierobežoto tiesību īstenošana kavētu ierobežojumu mērķu sasniegšanu vai negatīvi ietekmētu citu datu subjektu tiesības vai brīvības.

*4. pants***Aizsardzības pasākumi un glabāšanas periodi**

1. Aģentūra ievieš aizsardzības pasākumus, lai novērstu tādu personas datu ļaunprātīgu izmantošanu un nelikumīgu piekļuvi tiem vai to pārsūtīšanu, attiecībā uz kuriem tiek piemēroti vai varētu tikt piemēroti ierobežojumi. Šādi aizsardzības pasākumi ietver tehniskus un organizatoriskus pasākumus, un tos pēc vajadzības sīki izklāsta Aģentūras valdes lēmumos, izpilddirektora lēmumos, operacionālajos plānos, kas izstrādāti saskaņā ar ERKA regulas 38. pantu, iekšējos lēmumos, procedūrās un administratīvos paziņojumos. Aizsardzības pasākumi ietver šādus:

- a) skaidri noteiktas lomas, pienākumi un procedūras posmi;
- b) ja piemērojams, drošu elektronisko vidi, kurā novērsts, ka nepilnvarotas personas nelikumīgi vai nejauši piekļūst elektroniskiem datiem vai tie viņām tiek pārsūtīti;
- c) ja piemērojams, papīra formāta dokumentu drošu glabāšanu un apstrādi;
- d) pienācīga ierobežojumu uzraudzība un to piemērošanas periodiska pārskatīšana.

Pārskatīšanu, kas minēta d) apakšpunktā, veic vismaz reizi sešos mēnešos, un tās rezultātā var atcelt ierobežojumus saskaņā ar 2. punktu. Ieceltais pārzinis pārskatīšanas dokumentē pārskatatbildības nolūkā.

2. Ierobežojumus atceļ, tiklīdz vairs nepastāv apstākļi, kas tos attaisno.
3. Personas datus glabā saskaņā ar piemērojamiem Aģentūras saglabāšanas noteikumiem, kas definējami datu aizsardzības reģistrā, kuru uztur saskaņā ar Regulas 31. pantu. Glabāšanas perioda beigās personas datus dzēš, anonimizē vai arhivē saskaņā ar Regulas 13. pantu.

*5. pants***Datu aizsardzības speciālista iesaiste**

1. DAS nekavējoties informē par jebkuru datu subjekta tiesību ierobežojumu saskaņā ar šo lēmumu. Viņam piešķir piekļuvi saistītajiem ierakstiem un visiem dokumentiem, kas attiecas uz faktiskajiem vai juridiskajiem apstākļiem.
2. DAS var pieprasīt pārskatīt ierobežojuma piemērošanu. Aģentūra rakstiski informē datu aizsardzības speciālistu par pārskatīšanas rezultātiem.
3. Aģentūra dokumentē DAS iesaisti ierobežojumu piemērošanā, arī to, kāda informācija tiek kopīgota ar DAS.
4. Ieceltie pārzīņi informē DAS, ja ierobežojums ir atcelts.

6. pants

Informācija datu subjektiem par viņu tiesību ierobežojumiem

1. Aģentūra savā tīmekļa vietnē un iekštīklā publicētajos datu aizsardzības paziņojumos iekļauj sadaļu, kurā sniedz vispārīgu informāciju datu subjektiem par iespējamiem datu subjektu tiesību ierobežojumiem saskaņā ar 2. panta 1. punktu. Informācijā norāda tiesības, kas var tikt ierobežotas, iemeslus, saskaņā ar kuriem ierobežojumi var tikt piemēroti, un to iespējamo ilgumu.
2. Aģentūra individuāli, rakstiski un bez nepamatotas kavēšanās informē datu subjektus par pašreizējiem vai nākotnes viņu tiesību ierobežojumiem. Aģentūra informē datu subjektu par galvenajiem iemesliem, kas ir ierobežojuma piemērošanas pamatā, par viņa tiesībām apspriesties ar DAS nolūkā apstrīdēt ierobežojumu, un par viņa tiesībām iesniegt sūdzību EDAU.
3. Aģentūra var atlikt, izlaist vai atteikt informācijas sniegšanu par ierobežojuma piemērošanas iemesliem un tiesībām iesniegt sūdzību EDAU, ja tā rezultātā ierobežojums vairs nebūtu iedarbīgs. Novērtējumu, vai tas ir attaisnojams, veic katrā gadījumā atsevišķi. Tiklīdz šāda rīcība vairs neietekmē ierobežojuma iedarbību, Aģentūra sniedz informāciju datu subjektam.

7. pants

Datu subjekta informēšana par personas datu aizsardzības pārkāpumu

1. Ja Aģentūrai ir pienākums paziņot par datu pārkāpumiem saskaņā ar Regulas 35. panta 1. punktu, izņēmuma gadījumos tā var pilnībā vai daļēji ierobežot šādu paziņošanu. Tā dokumentē piezīmē ierobežojuma iemeslus, juridisko pamatojumu saskaņā ar 2. pantu un tā nepieciešamības un samērīguma novērtējumu. Par piezīmi informē EDAU, paziņojot par personas datu pārkāpumu.
2. Ja ierobežojuma iemesli vairs nav spēkā, Aģentūra informē attiecīgo datu subjektu par personas datu aizsardzības pārkāpumu, kā arī par galvenajiem ierobežojuma iemesliem un par viņa tiesībām iesniegt sūdzību EDAU.

8. pants

Elektronisko sakaru konfidencialitāte

1. Izņēmuma gadījumos Aģentūra var ierobežot tiesības uz elektronisko sakaru konfidencialitāti saskaņā ar Regulas 36. pantu. Šādiem ierobežojumiem jāatbilst Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvai 2002/58/EK⁽¹⁾.
2. Ja Aģentūra ierobežo tiesības uz elektronisko sakaru konfidencialitāti, tā atbildē uz jebkuru datu subjekta pieprasījumu informē attiecīgo datu subjektu par galvenajiem iemesliem ierobežojuma piemērošanas pamatā, un viņa tiesībām iesniegt sūdzību EDAU.
3. Aģentūra var atlikt, izlaist vai atteikt informācijas sniegšanu par ierobežojuma piemērošanas iemesliem un tiesībām iesniegt sūdzību EDAU, ja tā rezultātā ierobežojums vairs nebūtu iedarbīgs. Novērtējumu, vai tas ir attaisnojams, veic katrā gadījumā atsevišķi.

9. pants

Stāšanās spēkā

Šis lēmums stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc publicēšanas Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2002/58/EK (2002. gada 12. jūlijs) par personas datu apstrādi un privātās dzīves aizsardzību elektronisko komunikāciju nozarē (direktīva par privāto dzīvi un elektronisko komunikāciju) (OV L 201, 31.7.2002., 37. lpp.).

Pieņemts, izmantojot rakstisko procedūru, 2022. gada 4. aprīlī.

*Valdes vārdā –
priekšsēdētājs*
Marko GAŠPERLIN

ISSN 1977-0715 (elektroniskais izdevums)
ISSN 1725-5112 (papīra izdevums)

Eiropas Savienības
Publikāciju birojs
L-2985 Luksemburga
LUKSEMBURGA

LV